[illegible]மயம்.

ஸ்ரீ ஆ. ராமஸ்வாமி
யின் புஸ்தகம்.

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ண கோன்,
புஸ்தக வியாபாரம்,
வடக்கு சித்திரைவீதி, மதுரை.
பிராஞ்சு:- புதுமண்டபம்,

Lakshmiram Series No. 7.

Tholkappia Moolam.

[With Head Notes, Author's Sketch Etc.]

EDITED BY

PANDIT P. C. PUNNAIVANANATHAN,

EDITOR, PANDIYA NESAN, MADURA.

MEENAKSHI VILAS PRESS, MADURA.

இலக்குமிராசம் கோவை—மணி. எ.

தொல்காப்பிய மூலம்

[கருத்து, பாடபேதக்குறிப்பு முதலியவற்றுடன்]

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து உறுப்பினரும்,
ஆங்கில கலாசாலைப் பரீக்ஷகர் சங்கத்தமைச்
சரும், செந்நாட்போதகர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்
தலைவரும், ஸௌராஷ்டிர ஹைஸ்கூல்
தலைமைத் தமிழாசிரியரும், பாண்டியநேசன்
பத்திரிகாசிரியருமாகிய

திருத்தக

P. சிதம்பரபுன்னைவனநாதமுதலியார்

பதிப்பித்தது

மதுரை
I'. N. சிதம்பரமுதலியார் அண்ட் கோ.,
வெளியிட்டது.

காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர்டு — 1928 ஜனவரி — விலை ரூபாய். [illegible]

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் அண் கோ,
புத்தக வியாபாரம், மதுரை.

FOREWORD

BY

M.R.Ry. T. C. SRINIVASA IYENGAR Avl. B. A. B. L.
High Court Vakil, MADURA,
MEMBER, LEGISLATIVE COUNCIL, MADRAS
AND
Honorary Secretary, MADURA TAMIL SANGAM,
MADURA.

Tholkappiam is the earliest work in the Tamil language now extant. The author Thrinathoomagni Muni, son of Jamathagni Rishi, is one of the twelve disciples of Agasthya, the patron saint of the Tamils. Being a Bhargava, he goes by his family name in its dravidianised form and as such is familiarly known as Tholkappiar (தொல்காப்பியர்)

The introduction to the work was written by Panambaranar, the author's friend and colleague as a disciple. From it we learn that the work was read out to learned men in the presence of Athankotasan another of the eminent disciples of Agasthya, in the court of the Pandiyan King. That the work must have passed through the critical ordeal and won high approbation is borne out by two undoubted circumstances

viz. that, after this work, that earlier work of the master Agasthya, became obsolete and that in spite of many later learned works on the subject தொல்காப்பியம் and its classical commentaries have, through all the time extending over several centuries, continued to be the source of authority in grammar.

It is difficult to fix the date of this great work. That it is very ancient goes without saying. This work is said to be a work of the second of the renowned Sangams The introductory verse of Panambaranar states that the work is full of the principles from Ainthra Vyakarnam. It is deducible therefrom that when Tholkappiam was composed either Paniniya Vyakarnam did not exist or had not attained any celebrity If the inference be correct, the work must have been composed 5 or 6 centuries before the Christian era.

Malavai Mahalinga Ayyar was the first to print the 1st book of this work. The late C. W. Thamotharam Pillai, several years ago, laid the Tamils, under a deep debt of gratitude by bringing out in print an edition of all the 3 books of this work with the commentary. Some years back that indefatigable worker in

the cause of Tamil, Mr. Bavanantham Pillai, brought out an edition of the 3rd book of this work with commentary. The Madura Tamil Sangam published a section of one of the books of the work with a commentary Mr. M. Ragaviengar the chief Tamil Pandit of the Tamil Lexicon Committee, has, at the instance of Dr. Sri Kanta Litt. D. of Colombo written a lucid exposition of the principles of the third and biggest book of தொல்காப்பியம் in fine prose and this was published by the Madura Tamil Sangam recently.

My friend Pandit P C. Punnaivananatha Mudahar's plucky attempt to bring out a neat and handy edition of the Text alone of the great work for easy and ready reference with head notes of the subject matter of the Sutrams, will be widely appreciated and encouraged. Though the work requires no introduction to the public, still, it is a great pleasure to me to comply with my friend's desire to write this brief preface.

Madura.
21—5—22 T. C. SRINIVASAN,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலைத் தலைமைத்தமிழா
சிரியரும், செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியரும்,
சென்னைக்கு விஜயஞ்செய்த மாட்சிமிக்க வேல்ஸ்
இளவரசரவர்களால் சன்மானிக்கப்பெற்ற
* தமிழ்ப்புலவர்களிலொருவருமாகிய
எதிர்க்கோட்டை
ஸ்ரீமத். திரு. நாராயணையங்காரவர்கள்
எழுதிய சிறப்புரை.

இக்காலத்துள்ள பழைய தமிழ் நூல்களிற் சிறந்ததாயும், முற்காலத்திருந்த தமிழ் நூல்வகைகளையும், செய்யுள்வகைகளையும் வழக்கு வகைகளையும் அறிதற்குச் சிறந்த கருவியாயுமிருக்கிற தொல்காப்பியத்தைப் பலரெழுதியவுரையுடன் பலபகுதிகளாகப் பலரும் அச்சிட்டிருப்பினும், இதுகாறும் மூலபாடம் மட்டும் தனியே யொருபுத்தகமாக வொருவராலும் பதிப்பிக்கப்படாதிருந்த குறையை நீக்குமாறு, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திற் கல்வி பயின்றவரும், மதுரையில் ஸௌராஷ்ட்ர ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்

---

* மற்றைப்புலவர்கள், மகாமகோபாத்தியாயர் ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் திருநெல்வேலி ஹிந்து காலேஜ் தலைமைத்தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள், தஞ்சாவூர்க்கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ எல். உலகநாதபிள்ளையவர்கள்.

பண்டிதராயிருப்பவருமான ஸ்ரீமத். புன்னைவனநாதமுதலியாரவர்கள் பல பிரதிகளை வைத்து ஒப்புப்பார்த்து மூலசூத்திரங்களை ஒருங்கெழுதி, ஒவ்வொரு சூத்திரத்தும் முதலில் நுதலும்பொருள் காட்டி, தொல்காப்பியத்தின்வேறான சிலமுத்தகச் செய்யுள்களைப் பாயிரத்தின் புறம்பே காப்பாகச் சேர்த்துப் பனம்பாரனார், ஆத்திரேயன் பேராசிரியன் இவர்களியற்றிய பாயிரச் செய்யுள்களுடன் அச்சிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

இப்புத்தகம் மூலபாடம் வரப்பண்ணுமவர்க்கும், வந்தபின்னும் மறவாதிருக்கச் சிந்திப்பவர்க்கும், பிறர்க்கும் திருக்குறள்மூலம் போல்மிகவும்உபயோகமாகும். இப்புத்தகத்தை அச்சிட்டுதவியதன்றியே, செய்யுட்பாடக்கோவை முதலிய சில புத்தகங்களைத் திரட்டியும் இயற்றியும் அச்சிட்டுதவிய முதலியாரவர்கள் ஊக்கமும் உழைப்பும் பாராட்டத்தக்கன. இன்னோரன்ன பழந்தமிழ்நூல்களை அச்சிட்டுதவிவரும் பி. நா. சிதம்பர முதலியார் கம்பெனியாருக்குத் தமிழ்மக்கள் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையாரவர்.

மதுரை
26-5-22 }

திரு. நாராயணையங்கார்.

உ

தொல்காப்பியப்பாயிரவிருத்தியாசிரியர்

அரசஞ்சண்முகனார் மாணாக்கரும், மதுரைத் தமிழ்ச்

சங்கத்தலைவரும், திருவாலவாயுடையார் கோயிற்

புடையாரும் ஆகிய

திருவாளர். ம. சுந்தரபாண்டியத் தேவர்

அவர்கள் கூறிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

வண்ணநீர்க் கருங்கடல் வலமுல குவியத்
தண்ணறுங் காஞ்சிற் றமிழ்நிலங் கமழும்
எழுத்தொலி முறையி னியன்றசொல் முடிபி
பழுத்தரும் பொருட்சுவை பரந்த தொல்காப்பிய
பாயிரத் தருமுறை யொருபது சூத்திரத்
தாயமு மொன்பா னியலுநங் கிளந்த
தென்மது ராபுரித் தொன்முது சங்க
மன்னினின் றிடைகடை மாசறு புலவர்க்
கொருதா ளாகிநல் லுரைபல விவரி
மருவுறு தமிழ்மொழி மக்கட் குறுதியிற்
சிறந்த தின்னூ றுமொழிச் செறு விழிகள்
இறந்திடத் தொல்காப் பியன்சிறப் பித்தனன்

அத்தகு தொன்னூல் வித்தக மூலம்
வழக்கா றமைய வரைந்துநூ லாசான்
ஒழுக்கா றமைவர லாற்றுட னுதவினன்
பூம்பொழி லெழில்பெறு புத்த நேரியுண்
மெய்பதி வேளாண் குறுமுடியார் வழி
வழிவரு மாங்கில மொழிபுணர் மாண்பிற்
கழிபெறு கடற்கரைக் கைதையங் கானல்
உப்பளக் கண்காண உதவியம் பணியினன்
செப்பரும் புகழுடைச் சிதம்பர நாதன்
நல்கிய தீந்தமிழ் நலங்கனி நாவினன்
மல்கிய தமிழ்ச்சங் கத்தமர் மாண்பினன்
சௌராட் டிரவுயர் தரக்கலைக் கூடத்
தொல்லிய தமிழ்க்கலைக் கொருமுத லாசான்
ஆங்கில சாலை யமர்தரு பண்டிதர்
பாங்குறு சங்கமும் பலஅவைக் களமும்
போற்றிநின் றெழுதும் புலமை யோனெனப்
போற்றுறுந் தகையினன் புண்ணியன் திருத்தகு
புன்னைவன நாதன் என்னு
மன்னுபேர் பெறுவிய வாய்மை யோனே.

தூத்துக்குடி
வைகாசிமீ ௧௨ } சுந்தரபாண்டிய ஓதுவார்,

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிப்புரை.

"தந்தமொன் றேய்க்குங் குன்றையன் பார்த்துப்
புந்தியென் பாற்கடல் நாட்டுறூஉம்
செந்தமிழ் அமிர்தம் திரண்டெழற் பொருட்டே."

விரிந்து கடலுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்து வழங்கப்பெறும் பாஷைகள் தொளாயிரத்துக்குக் குறையாதவை. இவற்றுள் நாகரிகம் வாய்ந்த மக்களால் பேசப்பட்டுப் பண்டைக்காலமுதல் இன்றுவரை உயர்ந்திருக்கும் சீரியமொழிகள் இபிரேயம், கிரீக், லத்தீன், சம்ஸ்கிருதம், தமிழ் என்ற ஐந்துமென வில்லியம் ஜோண்டர் முதலிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றுள் ஒன்றாகிய தமிழ்மொழியானது உலகவழக்கு, நூல்வழக்கு என்னுமிருவழக்குச் சிறப்புடையதாகிக் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளுவாதிய உண்ணாட்டு மொழிகளுக்குத் தாயகமாகவும் நின்று பிறமொழியினுதவியின்றியே தனித்தியங்கும் வன்மையையுடையது. இம்மொழி, இலக்கணநூல்கள் செய்யப்பெறுதற்கு வெகுகால முன்னரே மக்கள் வழக்கிற் சிறந்து பொருளிலக்கிய வழக்குகளைக் கொண்டு சிறந்திலங்கியது என்பது, 'பழந்தா

விடர்கள்' என்ற வியாசத்தில் ஸ்ரீ E. S. W சேஞதிராஜா அவர்கள் L. L. B. M. R. A. S. எழுதிய குறிப்புகளால் விளங்குகிறது.

ஓர் நாட்டின் அறிவு நாகரீக வளர்ச்சியை ஆராய்தற்கு, அந்நாட்டின் அரசியல்முறை, வாணிபம் முதலியனவை கருவியாயிருப்பனபோல, அந்நாட்டின் மொழி திட்பநுட்பஞ்செறிந்து இலக்கிய இலக்கண அமைதியுற்று வளப்பமுற்றிருப்பதும் கருவியாம். இம்முறையில் நந்தாய் மொழியாகிய தமிழ் பிறமொழிகளிற் காணப்பெறாத பொருளிலக்கணச் சிறப்புடையதாயிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. பொருளிலக்கணம் அகம் புறம் என்றிருவகைத்து. பட்டாங்கு யாண்டும் ஒப்பநிகழ்தலால் பொருளிலக்கணம் எம்மொழிக்கண்ணும் உளதேனும் இலக்கணநூலாகச் செய்து கற்றறியப்படுவது தமிழ்மொழியொன்றிற்றான் தமிழ்மொழிக்கண் பொருளிலக்கணக்கேள்வியான் கற்போர்க்கு நூற்பொருள்கள் நன்குணரப்பட்டு எஞ்சாத சுவைபயந்து நிற்கின்றன. இதனான் எம்மொழியினும் தமிழ்மொழி இனிதெனவும் நறுந்தமிழ், கனிதமிழ் எனவும் சான்றோராற் பாராட்டப்படுவதாயிற்று. மேலும் வேறுமொழியினுதவியின்றித் தனித்தியங்குமியல்புடையது என்பது; "தமிழ்மொழிப்புண

ர்ச்சிக்கட்படும் செய்கைகளும் குறிப்புவினை, வினைக்குறிப்பு வினைத்தொகை முதலிய சில சொல்லிலக்கணங்களும், உயர்திணை அஃறிணை முதலிய சொற்பாகுபாடுகளும், குறிஞ்சி வெட்சி முதலிய திணைப்பாகுபாடுகளும். அவற்றின் பகுதிகளும் வெண்பா முதலிய செய்யுளிலக்கணமும் இன்னோரன்ன பிறவும், வடமொழியிற் பெறப்படா" என வடமொழி தென்மொழிக்கடல்நிலைகண்ட மாதவச் சிவஞானமுனிவர் கூறுவதாலறியப்படும். ஆகவே, தமிழ்மொழி இனிமையுடைய மொழியென்பதும் தனித்தியங்கும் தனிமொழியென்பதும் பெறப்படுவதாம்.

எந்நிலத்து மக்கள் தம்மொழியை வளர்க்கின்றார்களோ அந்நிலத்து மக்களே முகத்துயர்ந்தவராவர். இவ்வுண்மை மேனாட்டு அமெரிக்கர்களிடத்தும், ஐப்பானியரிடத்தும், நந்நாட்டில் வங்காளிகளிடத்தும் ஆந்திரர்களிடத்தும் கண்கூடாம். இவர்கள் யாவரும் தத்தம் மொழியிலுள்ள நூல்களைக் கிரமமாக ஆராய்ந்தும், காலந்தோறும் பயன்படத்தக்க நூல்களையியற்றியும், தம்மொழியிலில்லாத நூல்களைப்பிறமொழிகளினின்றும் மொழிபெயர்த்தும், முன்னிருந்தருகிய பயன்படுநூல்களைத் தேடிப்பிரகடனஞ்செய்தும், வானசாத்திரம், இரசா

யன சாத்திரம், பிரகிருதிசாத்திரம் முதலியவை களைத் தாய்மொழியிலேயே பயிலத்தக்க வித்தியா சாலைகளை ஏற்படுத்தியும் தத்தம் மொழியை வளர்த்துப்பெருமையுற்றுள்ளார்கள்.

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களாகிய சேரபாண்டிய சோழமன்னர்களாலும், குறுநில மன்னர்களாலும், புலவர்களாலும் பாராட்டி வளர்க்கப்பெற்ற நம் பைந்தமிழ்மாது பின்னர் வந்த ஆட்சி வேறுபாட்டால் ஒளியிழந்து உறக்கங்கொண்டு தியங்கினளாயினும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதிமுதல் மிஷனரிமார் ஒருபாலும் அரசாட்சியார் மறுபாலுமாய் அவளுக்குத் தாதியரும் தோழியருமாகி அச்சம் பக்கம் பலவினவா அச்சியந்திரசாலை ஒருபுறமும் வித்தியாசாலை மறுபுறமுமாக நின்று கைலாகுகொடுத்து உடன செல்லச் செல்லும் இக்கன்னியின் கன்னல்மொழி உயரிய நடை முதலியவற்றையுணர்ந்து செவிலித்தாயாகப் பொருந்திப் பலவாறாகச் சிதறுண்டு ஒளிமழுங்கி நின்ற புலவர்களை ஒருங்கு கூட்டி நச்சும்பெருமை முச்சங்கத்தின் பின் நான்காந்தமிழ்ச்சங்கம் என ஒன்றை 1901ஆம் மேமீ 24உ சங்கம்வளர் கூடலாகிய இம்மதுரையில் நிறுவி, அதன் வாயிலாகக் கிடைத்த பலபிரபுக்களின் பொருளும் உதவியும்

கொண்டு, தேடுவாரும், படிப்பாரும் இன்றிச்செல்லுக்கிரையாய் மூலைக்குமூலை தூசின்று பூசணம் பிடித்துக்கிடந்த ஏட்டுச்சுவடிகளை அரிதிற் பலமாகச்சேகரித்து எழுதுவோரால் ஏற்பட்ட கரணித அபத்தங்களை வரன்முறைபற்றி நேர்களைக் கொண்டு களைந்து தமிழுலகு கண்டு மகிழ்வண்ணம் அச்சுவாகனமேற்றி யலங்கரித்துச் சிறப்பளித்த ஸ்ரீமாந் பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களின் தமிழ்ப்பற்று நம்மாலும் நம்வழித்தோன்றல்களாலும் மறக்கப்படாததொன்றன்றே? நமது செந்தமிழ்மொழி இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்திறம் வாய்ந்த இயல்பினையுடையது. இயற்றமிழென்பது உலகவழக்கு செய்யுள்வழக்கு என்னும் இருவகைவழக்கினும் இயங்குகின்ற இலக்கிய இலக்கணநூல்களின் தொகுதியென்க. இசைத்தமிழென்பது சொல்லினையிசைத்துப் பண்ணியங்குமாறு தாளத்தின் வரையறுத்துப் பொருளமைதிபெறப் பாடும் பாடலும், இசையின்வழிப்பாகப்பயன் பிறக்கும் பாடலுமாகிக் கேட்பார்க்கின்பம் பயக்கும் பாண்மையது. நாடகத்தமிழென்பது இயலும் இசையும் உரையும் பொருந்திக்காண்பார்க்குங் கேட்பார்க்கும் காட்சியின்பமும் கேள்வியின்பமுமளித்துப் பொருள்பெறக்கதைதழுவி வரும் கூத்

துவிகற்பமுடையது. இம்மூவகையிலக்கணமும் அகத்தியனார்தென்னாடடைதற்கு முன்னரே தமிழ் நாட்டில் நூலளவாக வழங்கியதெனினும், அந் நூல இன்னின்னபெயருடன் வழங்கிற்றென்பது தெற்றென விளங்காதொழிந்தமையால் அகத்தியர் செய்த இலக்கணமே முத்தமிழிற்கு முதனூலாகப்பெறப்பட்டதென்க.

இவ்வகத்தியம், வேறெம்மொழியினும் இதுவரை காணப்படாத 1200 சூத்திரங்களியன்றதென்று கருதப்படுமாயின், இதற்கு ஏற்றஇலக்கியம் தமிழ்நாட்டில் வெகுகாலத்திற்கு முன்னிருந்தே ததும்பித்தழைத்துச் சிறந் திருக்க வேண்டுமென்பது,

“இலக்கணம் என்ப திலக்கிய முறையுற
வைத்த தென்று வழங்கப் படுமே”
“இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே
எள்ளின் றாகில் எண்ணெயும் இன்றே
எள்ளினின் றெண்ணெய் எடுப்பது போல
இலக்கி யத்தினின் றெடுபடும் இலக்கணம்”

என்ற இவ்வாசிரியர் சூத்திரங்களாலெளிதில் உணரத்தக்கது. இவ்வகத்தியம் தலைச்சங்கத்துக்கும் இடைச்சங்கத்துக்கும் இலக்கணமாகச் சிறந்தது.

ஆயிரக்கணக்கான சூத்திரங்களினமைந்து கற்பா
ர்க்கருமையுடையதாகி நின்ற அகத்தியத்தை
ஆசிரியர்பால் கற்றுணர்ந்த தொல்காப்பிய முனிவர்
முதலிய பன்னிருமாணவரும், யாவரும் எளிதிற்
கற்றின்புறுமாறு தத்தம் பெயரான் வெவ்வேறிலக்
கணம் இயற்றியதுடன், பன்னிருவரும் சேர்ந்து
பன்னிருபடலம் என்னும் நூலொன்றும் இயற்றி
னார்கள். இவற்றுள் திரணதூமாக்கினியென்னும்
இயற்பெயரையுடைய தொல்காப்பியனாராற் செய்
யப்பெற்ற இலக்கணமே தொல்காப்பியம் எனப்
படும். இது அகத்தியத்துடன் இடைச்சங்க கால
த்திலக்கணமாகப் பொருந்தி விளங்கியதுடன், நாளி
துவரை தமிழுக்கோர் தனிச்சுடர்போல் விளங்கும்
இலக்கண நூலும் ஆகும். இது எழுத்து, சொல்,
பொருள் என்னும் மூன்றதிகாரங்களையுடையது.
ஒவ்வோர் அதிகாரமும் தனித்தனி ஒன்பதியல்
களையுடையது. இயல்களின் வைப்புமுறையும்
அவை காணப்படும் இடமும் அவ்வவ்வதிகார முத
லிற் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சூத்திரத்தொகை
வகைச் செய்யுள்களாலும், உள்ளுறையாலும் உண
ரப்படும்.

இற்றைநாள், இயற்றமிழ் முதல் இலக்கண
நூலாகச்சிறந்திலங்கும் இந்நூற்கு, உரையாசிரிய

ராகிய இளம்பூரண அடிகள், சேனாவரையர், பேரா சிரியர் கல்லாடர், நச்சினார்க்கினியர் என்ற ஐவர் உரைவிரித்துள்ளார்கள். முதன்முதல் இவர்களில், அறிதற்கரிதாகிய தொல்காப்பியக்கடலைத் தம்மதி வலிகொண்டுகடைந்து முதல் இலக்கணவமுதம் அளித்த பெரியார்; இளம்பூரண அடிகளாவர். இவர் உரைப்போக்கைத்தழுவி நன்னூலியற்றிய பவணந்தியார் அந்நூலிற் சில சூத்திரங்கள் செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்பெறுதலால் பவணந்தியார்க்கு முந்தியவராவர் நமதடிகள். இவர் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரையற்றியவரெனினும் எழுத்திற்கும் சொல்லுக்கும் பொருளில் முதலிரண்டியல்களுக்கும் எழுதிய உரைகளே வெளிவந்துள்ளன. பழந்தமிழ் நூற்பதிப்பாளரும், சென்னைக்கு மாட்சிமிக்க வேல்ஸ்இளவரசரவர்கள் இவ்வருடாரம்பத்தில் விஜயம் செய்தகாலத்துப் பரிசில் அளிக்கப்பெற்ற தமிழ்ப்புலவர் நால்வரிலொருவரும் ஆகிய மகாமகோபாத்தியாயர் ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் பதிப்பித்துள்ள இசைப்பாவாகிய பரிபாடல் நூலிற்கிடைத்த 22 பாடல்களுக்குமேல் "ஆயிரம் விரித்த" "வானாறுழிழி" என்னும் முதற்குறிப்புடைய பாடல்களிரண்டும் பரிபாடற் செய்யுட்களெனப் பொருளதிகாரச் செய்யுளியற்கு

இளம்பூரண அடிகள் இயற்றிய உரையிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோளான் விளங்கினமையின் பரிபாடலிறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டன என்று குறிக்கப்பட்டிருத்தலால் இளம்பூரணவடிகள் இச்செய்யுளியல் போல், மற்ற இயல்களுக்கும் உரைசெய்திருப்பவராகவே கொள்ளப்படுகிறது.

இவ்வுரையாசிரியருடைய கொள்கைகளைப் போற்றுமிடம்போற்றி உரைமாறுபடுமிடங்கட்குச் சமாதானமுங்கூறி உரையியற்றியவர் வடநூற்கடலிலேகண்டுணர்ந்த சேனாவரையர் என்பவர். இவர் சொல்லதிகாரமொன்றற்கே கற்றோர் பலராலும் போற்றப்படும் சிறந்த உரையியற்றியுள்ளார். இவர் உரையிற் சிலபகுதிகளை நச்சினார்க்கினியர் மறுத்துரைப்பதுகொண்டு இவரை நச்சினார்க்கினியர் காலத்துக்கு முற்பட்டவர் என்னலாம். இனி பேராசிரியர் சொல்லதிகாரத்துக்கும், தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண இலக்கியநூல்களை அச்சிற் பதித்து யாவர்க்குமுதவிய புதுக்கோட்டை மாஜி ஜட்ஜ் ராவ்பகதூர் திருமான். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பி. ஏ. பி. எல். ஆல், நச்சினார்க்கினியருரையென்று அச்சிடப்பட்டிருக்கும் பொருளதிகாரத்தில் மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல், என்பவற்றுக்கும் உரைசெய்தவர்

என்பது 'சேதுசமஸ்தான வித்துவான் ஸ்ரீரா. இராகவையங்காரவர்கள், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையை நடத்தியகாலத்தெழுதிய வியாசங்களாலும் அவர்களாராய்ச்சியுடன் வெளிவந்திருக்கும் செய்யுளியல் முகவுரையாலும் விளங்குவதாம். ஆத்திரேயன் பேராசிரியன் எனப்படுதலால், இந்நூன்முகத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பொதுப்பாயிரம் செய்தவரும் இவரே என்க. இவரே, திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்க்கும், குறுந்தொகையில் முதல் 380 செய்யுள்களுக்கும் உரை செய்த நல்லறிவுடைய தொல்பேராசிரியர். இவர், கி. பி. நான்காவது நூற்றாண்டில் புத்தரைவென்றவராகச்சொல்லப்படும் சைவசமயாசாரியர் நால்வருள் முதல்வராய வாதவூரடிகளென்னும் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகளருளிய திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்க் குரைசெய்திருக்கின்றவராதலால், மாணிக்கவாசகர் காலத்துக்குப்பிந்தியவரும், இவர் உரைவிரிக்காதுவிட்ட குறுந்தொகை இருபது செய்யுள்களுக்கு உரையிட்டவராகிய நச்சினார்க்கினியர் காலத்துக்கு முந்தியவருமாவர்.

கல்லாடர், கல்லாடக்குடியிற் பிறந்தவர் இப்பெயருடன் இருவர் காணப்படுகின்றார். இவருள் முன்னவர், அம்பர்கிழானருவந்தை, பொறையாற்

றுக்கிழான், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆகிய மூவரையும் பாடிய கடைச்சங்கப்புலவர். பின்னவர், கி. பி. நான்காவது நூற்றாண்டிலிருந்த ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளருளிய திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரின் கிளவிகளின் அருமைகளை விளக்கும் நூறு அகவற்பாக்களாலாகிய கல்லாடம் என்னும் நூல்செய்தவர். இவரே சொல்லதிகாரத்துக்கு உரைசெய்தவரென்ப இவர்செய்த உரை முழுமையுமகப்படுகிறதில்லை. எனது கைவசமிருக்கும் கிளவியாக்கமிருந்து மற்றையாசிரியர் விருத்தியுரைகளுடன் ஆராய்ந்து பின்னர் வெளியிடப்பெறும். நச்சினார்க்கினியர் என்பவர் மதுரையில் பாரத்துவாச கோத்திரத்துதித்தவர். தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்துக்கும் சொல்லதிகாரத்துக்கும் பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், செய்யுளியல், ஆகிய ஆறியல்களுக்கும் உரைசெய்துள்ளவரென்பது இப்பொழுது துணியப்பட்டுள்ளது. எவரும் நுழைந்து காணமுடியாவண்ணம் இருண்டுகிடந்த தொல்காப்பியம் என்னும் சரக்கறைப்பொருளை இன்னவென்று முதலில் எடுத்துக்காட்டிய உரையாசிரியர் வழிப்புகுந்து அவர்வழீஇய வழியையும், அவரடி

பற்றி அரியவுரை செய்த சேனாவரையருரைப் போக்கையும் மறுக்குமாற்றலுடையவர் சிந்தாமணி கலித்தொகை பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு திருக்குறள் முதலிய சங்கநூல்களுக்குரை யெழுதியவர். திருக்குறளுரையாசிரியர் பதின்மருள் நச்சர் எனப் படுபவர் இவரே. அந்நூலுரையாசிரியரிற் சிரேட்டமானவரென்று சொல்லப்படும் பரிமேலழகர் காலத்தவர். தொல்காப்பியத்தில் இருபத்தினொன்றியல்களுக்குரைசெய்திருப்பவரும் மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களிற் காலத்தாற் பிற்பட்டவரும் இவரே.

இவ்வைந்துரையாசிரியர்க்குப்பின், இற்றைக்குச்சுமார் 200 வருடங்களுக்குமுன், இருமொழிப் புலவர் சிகாமணியாகச் சிறந்து கச்சியப்பமுனிவர் முதலிய பன்னிருமாணவர்களுக்கு ஆசிரியராகிக் காஞ்சிப்புராணமாதிய பலநூல்களியற்றிய சிவஞானயோகிகளாகிய ஸ்ரீசிவஞான முனிவர் 'தொல்காப்பியப்பாயிரமுதற் சூத்திரவிருத்தியும், 1914 ஆம் காலஞ்சென்ற மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப்புலவருள், திருக்குறள் சண்முகவிருத்தி முதலியவை யியற்றியவருமான, சோழவந்தான் அரசஞ்சண்முகனார் தொல்காப்பியப்பாயிர விருத்தியும், (மூன்மரபு விருத்தி) வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இவ்வுரைகளில், எழுத்ததிகாரத்துக்கு நச்சினார்க்கினியமும் இளம்பூரணமும் சுமார் 80-வருஷங்களுக்குமுன் சென்னைச்சகலகலாசாலைத்தமிழ்ப்புலமைநடத்திய ஸ்ரீ மழவை. மகாலிங்கையரவர்களால் முதன்முதல் அச்சிடப்பெற்றன. தொல்காப்பிய முழுமையையும் உரையுடன் பதிப்பித்தலைச் செய்யவிரும்பிய ஸ்ரீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் சொல்லதிகாரத்துக்குச்சிறந்த உரையாகக் கருதப்படும் சேனாவரையத்தை யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் மகாவித்துவசிரோமணியும் சைவசித்தாந்தப்பிரவர்த்தகருமான ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து 1868-ல பதிப்பித்தார்கள். பின்னர் 1885ல் பொருளதிகாரத்துக்கு நச்சினார்க்கினியத்தைப் பல பிரதியொப்புநோக்கிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்கள். இதற்குமுன் மழவை மகாலிங்கையர் அச்சிட்ட எழுத்ததிகார நச்சினார்க்கினியம் கிடைத்தற்கருமையாக அவ்வதிகார நச்சினார்க்கினியத்தையும் 1891-ல் வெளியிட்டுத் தொல்காப்பியத்துக்கு நச்சினார்க்கினியமனைத்து முற்றிலும் யாவர்க்குங்கிட்டுமாறு செய்தார்கள். இவர்கள் இங்ஙனம் செந்தமிழ்த்தொண்டை மேற்கொள்ளாதிருப்பார்களாயின், "பல்காற்பழகினும் தெரியா உளவேல், தொல்காப்பியந் திருவள்ளுவர் கோ

வையார், மூன்றினும் முழுங்கும்" என்று சிறப்பித்துரைக்கப்பட்ட இலக்கணக்கொத்தாசிரியர் மொழிக்கிணங்க, சங்ககாலத்திலக்கியங்களாகிய எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு முதலிய நூல்களுக்கு இலக்கண நூலாக விளங்கும் தொல்காப்பியத்தை முழுமையும் நம்மில் எவரும் கண்டுகளித்து, தொல்காப்பியனரால் வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரக்கூறுகளையும், மக்கள் இயல்புகளையும், பண்டைவழக்க ஒழுக்கங்களையும் தெரிந்துகொள்ள இயலாதென்க.

சிலவருடங்களுக்குமுன் சென்னைப் போலீஸ் அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் ஸ்ரீ எஸ். பவானந்தம் பிள்ளையவர்களால் பொருளதிகார நச்சினார்க்கினியம் வெளியிடப்பட்டிருப்பதுடன்; வக்கீல் வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்களால் அகத்திணை புறத்திணையியல்களின் இளம்பூரணம் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப்பிரசுரமாகச் செய்யுளியலுக்கு நச்சினார்க்கினியமும் இளம்பூரணமும் ஸ்ரீ ரா இராகவையங்காரவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

சிலவருடங்களாக, எனது இயற்றமிழ் நண்பர்கள்பலர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்

சினார்க்கினியம், சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர், ஆகிய இரண்டு புத்தகங்களும் சங்கத்தமிழ்ப்பரீட்சைக்குக் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும், அவை யாங்கும் கிடைத்தற்கில்லையென்றும், அவற்றைப்பழஞ்செய்யுள் நூல்களின் அருமணிகளைத் தொகுத்துப்பதிப்பித்துவரும் தாங்கள் தொல்காப்பியத்திற் கிடையாத பகுதிகளை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தின் பேருதவியாகவிருக்குமென்றும் கூறினார்கள். இவர்கள் சொல்லுக்கியைந்து உரையுடன் பதிப்பிப்பதாயின ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு பிடிப்பதாகவும அங்ஙனம் ஏதாவதொருபகுதியைப் பதிப்பிக்கலாமென்று முற்படுதல் புத்தகத்தை யச்சிடும்புகழையே பொருளாகமதிக்கக்கூடியபொருளாளர்களாலேயே கூடியகாரியமென்பதாகவும் உரைத்த யான், தொல்காப்பியமூலத்தையேனும் சூத்திரமாதல்பொருட்குறிப்புடன் பதிப்பித்தால், தாய்மொழிப்பற்றும் உணர்ச்சியும் மிகுந்துவருமிக்காலத்தில் தமிழறிஞர் அதனை விருப்புடனேற்றுப் போற்றுவார்களென்று கருதலானேன். இக்கருத்தை எனது நூல்களை வெளியிட்டுவருகின்ற ஸ்ரீ பி. நா. சிதம்பர முதலியார் அன் கோ ஏஜண்டு, திருவாளர் மு. கிருஷ்ணபிள்ளையவர்களிடந் தெரிவிக்க அவர்களும உயரிய இலக்கணநூலாகிய தொல்காப்பியத்தின்

முறைத்தையாவது இப்பொழுது வெளியிடுவோம் அதற்கானவற்றைத் தயாரியுங்கள் என்று பதிலளித்தார்கள். இவ்விதம் இணக்கமொழி எனதுளத்தைக்களிகொளச் செய்யவே, கிடைக்கக்கூடிய தொல்காப்பிய நச்சினார்க்கினியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு முறைசூத்திரங்களை முதல்பொருளுடன் பிரதிசெய்ய ஆரம்பித்தனன்.

பிரதி தயாரிக்குங்காலத்தில் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களின் தொகை இத்துணையென வரையறுக்கப்பட்டுளதா என்று கவனித்தபொழுது எழுத்ததிகாரச் சூத்திரங்கள் இத்துணையென்பதைக் குறிக்கும் வெண்பாக்களும், சொல்லதிகாரச் சூத்திரங்கள் இன்னின்ன இயல்களுக்கு இத்துணையெனக் குறிக்கும் விருத்தமும் காணப்பட்டனவன்றி, பொருளதிகாரச் சூத்திரங்களித்துணையென்பதையாவது தொல்காப்பிய முழுமைக்குமுரிய சூத்திரங்கள் இத்துணையென்பதையாவது காட்டும் செய்யுள் காணப்படவில்லை எனினும், இதனைக்குறித்துச்செய்யுள்கள் சொல்லப்பெறுமவிரா, ஏட்டுப்பிரதிகளில் ஓரோர் வழி காணப்படலாமென்று நினைத்து; பழ நூற்களையாராய்ச்சி செய்து வருந்தன்மையிலுள்ள செந்தமிழ்த்தொகுதிகளைப் பார்வையிடலானேன். செந்தமிழ்த்தொகுதி 2,

பகுதி 4-ல் 'ஆராய்ச்சி' என்ற தலைப்பில் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர், ரா. இராகவையங்காரவர்கள், சங்கத்திற்குக் கிடைத்த தொல்காப்பிய ஏட்டின் பிறதி யில் இந்நூல் 170-ம் பக்கத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும், வெண்பாக்கள் இரண்டும் காணப்பட்டனவென்றும், அதன்படி பொருளதிகாரச் சூத்திரங்கள் 665 என்றும், தொல்காப்பிய முழுமைக்குமுள்ள சூத்திரங்கள் 1610 என்றும் விளங்குகின்றனவென்றும், தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ள பொருளதிகாரத்தில் சூத்திரங்கள் 666 ஆகக்காணப்படுகின்றதென்றும், தொல்காப்பிய முழுதுக்குமுள்ள சூத்திரங்கள் 1612 ஆகக் காணப்படுகின்றதென்றும் குறிப்பிட்டிருப்பதை யுணர்ந்ததும், முதலில் பொருளதிகாரச் சூத்திரங்களை யெண்ணிக் கணக்கிடலானேன். அங்ஙனம் எண்ணிவரும்பொழுது செய்யுளியலில் ஓர் சூத்திர எண்ணுக்கு அடுத்துப்போடப்படும் சூத்திர எண் அவ்வெண்ணுக்கொன்றதிகமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தமை தெரிந்து, அவ்வச்சுப்பிழையைத்திருத்திச் சூத்திரங்கள் ஏட்டு வெண்பாப்படி 665 ஆக இருப்பதுணர்ந்து மகிழ்ந்தேன். ஒன்றிற்றிருத்தங்கண்ட யான், தொல்காப்பிய முழுமைக்குமுரிய சூத்திரவெண் 1610 பிழைபடுவ

தறிந்து அதனுண்மையை ஆராயப்புகுந்தனன். எழுத்ததிகாரச்சூத்திரங்கள் மொத்தம் 483 என இந்நூல் 6 ம் பக்க வெண்பாவாற்கிளையப இருந்தமையால், சூத்திர மாறுபாடுகள், சூத்திர மொத்ததொகை வரையறைச்செய்புளில்லாத சொல்லதிகாரத்தில்தான் இருக்க வேண்டுமென்றெண்ணிப் பின்னோயவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சொல்-நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையம் இரண்டையுமவைத்துத்தனித்தனி இயல்களின் சூத்திரத்தொகையை ஒப்பு நோக்கியகாலத்து, கிளவியாக்கம், வேற்றுமை மயங்கியல், உரியியல் இவ்வியல்களின் சூத்திரத்தொகை கூடியுங் குறைந்துமிருக்கக்கண்டனன். இவ்வேற்றுமை; உரையாசிரியர், கருத்து மாறுபாட்டான் ஒரு சூத்திரத்தின் முதலடியையோ ஈற்றடியையோ தனிச்சூத்திரமாக்கி யுரையெழுதிப் போந்தமையாலாயது என்பது விளங்கிற்று. கிளவியாக்கம் ருச (537) சூத்திரத்தின் முதலடியாகிய ‘ஒன்று வினை மருங்கின் ஒன்றித்தோன்றும்’ என்பதை நச்சினார்க்கினியர் தனிச்சூத்திரமாக்கியிருப்பதையும் வேற்றுமை மயங்கியல் ரு.கூ. (599) சூத்திரத்தைச் சேனாவரையர் 598ன் இறுதியடியாகச் சேர்த்திருப்பதையுங் கண்டு இவற்றுள் 537ம் சூத்திரத்தைச்

சேனாவரையர் உரைக்கிணங்க ஒரு சூத்திரமாகவும் 598ன் ஈற்றடியாகிய 'வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்' என்பதை நச்சினார்க்கினியருரைக்கியைய 599ல தனிச்சூத்திரமாகவும் பதிப்பிக்க முற்பட்டனன். உரியியலில் 787ம் சூத்திரத்தில் "ஏ பெற்றாகும்" என்பதையும், 795ம் சூத்திரத்தில் "மாலை இயல்பே" என்பதையும் சேனாவரையத்தைப் பிரதி செய்தவரின் கைவழுவால் பிரித்தெழுதப்பட்டிருக்குமென்றுன்னி, நச்சினார்க்கினியருரைக்கிணங்கவே 787, 795ம் சூத்திரங்கள் சேர்த்துப்பதிப்பிக்கலாயினன். இவ்விதமொருக்காகவிடத்து சொல்லதிகாரச்சூத்திரங்கள் மொத்தத்தில் 463 ஆகக்காணப்படுமன்றி, இயல்களின் சூத்திரத்தொகையும் வரையறுக்கப்படாது; தொல்காப்பிய முழுமைக்குமுள்ள சூத்திரத்தொகையும் 1611 எனவே ஏட்டுப்பாட்டுக்குமாறாகக் கணிக்கப் படவேண்டுவதாம். இவ்விடர்ப்பாடில்லாதிருக்குமாறு கிளவியாக்கச்சூத்திரங்கள் 61 என்றும், வேற்றுமை மயங்கியற் சூத்திரங்கள் 35 எனவும், உரியியற்சூத்திரங்கள் 98 எனவும் வரையறுத்துச் சொல்லதிகாரச் சூத்திரங்கள் மொத்தம் 462 ஆகுமாறு செய்தனன். இவ்வியைபுக்கியைய எழுத்ததிகாரச் சூத்திரங்கள் 483, சொல்லதிகாரச் சூத்

திரங்கள் 462, பொருளதிகாரச் சூத்திரங்கள் 665, என்று வரையறுக்கப்பட்டு, தொல்காப்பிய மொத்தச் சூத்திரங்கள் **1610** என முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இம்மூலப்பதிப்பில் உரையாசிரியர்களாலும் பதிப்பாளர்களாலும் சுட்டப்பட்ட பாடபேதங்கள் அன்னவர் பெயர்க்குறிப்புடன் குறித்தலைப்பில் அடியிற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் செய்யுளியல மூலத்திற்குக்காட்டப்பட்டிருக்கும் பிரதிபாடங்கள் ஸ்ரீ ரா இராகவையங்காரவர்கள் பதிப்பிலிருந்தும் குறிக்கப்பட்டவை. பாடபேதக்குறிப்புடனும், சூத்திரநுதல்பொருளுடனும் வெளியிடப்படும் இம்மூலப்பதிப்பு பழநூற்பதிப்பாளர்க்கும், மேற்கோள் எடுத்துக்காட்டுவார்க்கும், ப னைப்பண்ணிச் சிந்தனைசெய்வார்க்கும், பெரிதும் பயன்படக்கூடுமென்றெண்ணுகின்றேன். இந்நூலிலுள்ள 'உரியியல்' 'மரபியல' செய்யுளியல களின் சூத்திரங்கள் தமிழறிஞர்களால் மனனஞ் செய்யப்பெறுதல் நன்மையுடைத்து. இப்பதிப்பு; 'தொல்காப்பியமூலம்' மூன்று அத்தியாயமும திருத்தமாகவும பதிப்பிக்கப்பெறின், யாவரும் தமிழ்த்தொல்லிலக்கணச் சூத்திரங்களின் தன்மைகளையாவது கண்ணுற்றுக்களிப்படைவார்கள் என்று தமிழனை

தோறும் தமிழ்மொழியெழுத்துச்சிறப்பினை விரித்தெடுத்தோதிவரும் தமிழறிஞர்க்குறுதுணையான சூப்பிரண்டிங் எஞ்சினீர் திருத்தகு. P. V. மாணிக்கநாயகர் அவர்களுடைய கருத்தைத் தழுவி வெளிவந்ததாகும் இப்புத்தகம் ஒவ்வொரு புத்தகசாலைக்கும், சங்கத்துக்கும், பள்ளிக்கூடத்துக்கும் மிகவும் இன்றியமையாதது.

இந்நூற்கு ஆங்கில முன்னுரை யளித்துச் சிறப்பித்த, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக் கௌரவக்காரியதரிசியும், உயர்தரநியாயவாதியும், சென்னைச்சட்டசபையுறுப்பினருமாகிய, ஸ்ரீ மாந். T. C. சீனிவாசையங்காரவர்களுக்கும், சிறப்புரையுதவிய, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலைத்தலைமைத்தமிழாசிரியரும் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமான ஸ்ரீமத். திரு. நாராயணையங்காரவர்களுக்கும், சிறப்புப்பாயிரமளித்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர் மறைத்திருவாளர். ம சுந்தரபாண்டிய ஓதுவார் அவர்களுக்கும் இப்பதிப்பை விரைவில் வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் தூண்டி பிரதிசெய்யுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் தமது தேகசிரமத்தைப்பொருட்படுத்தாது உடனிருந்தொப்பு நோக்கியுதவிபுரிந்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலைத் தமிழாசிரியரும் எனது அரிய நண்பருமாகிய கவி

ராயர் சு. நல்லசிவன் பிள்ளையவர்களுக்கும் எனது உள்ளமுவந்த நன்றியைச்செலுத்துகிறேன்.

எனது இலக்குமிராம் கோவை மணிகளாறையும் அச்சிட்டு வாசித்துமகிழ்ந்து, அதன் ஏழாவது மணியாகவெளிப்படும் இதனை விரைவில் அச்சிட்டுவைச்செய்யுமாறு ஊக்கிய பி. நா. சிதம்பர முதலியாரவர்கள் இவ்விலக்கணமணியைக் கண்டு களிக்குமுன் விண்ணாட்டின் விருந்தினராகச் சென்றமையின், அவருடன்பிறப்பினராயிருந்து புத்தக பரிபாலனம்புரிந்து எனக்கு ஊக்கமுதவி வரும் திருவாளர்—பி. நா. தங்கவேலு முதலியாரவர்களுக்கும், டை புத்தக வியாபார ஏஜண்டும் காலத்துக்கியைந்த நூல்கள்பல தொகுத்துப் பாருயர்ந்த நன்மணிகள் நிலவுறச்செய்பவருமான சைவத்திருவாளர். மு. கிருஷ்ண பிள்ளையவர்களுக்கும், சுத்தமாகவும் திருத்தமாகவும் அச்சிட்டுதவிய மதுரை மீனாட்சி விலாஸம் பிரஸ் சொந்தக்காரர் மு. அழகர்சாமிச்செட்டியாருக்கும் எனது மனமார்ந்த வந்தனத்தைத்தெரிவித்துக் கொள்கின்றனன்.

எனது கலாசாலைக்காரியங்களுக்கும் பத்திரிகை வேலைக்கும் மத்தியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட இப்பதிப்பில் அயர்வாலும் தளர்வாலும் ஏற்பட்ட சில

பிழைகளைப்பிழைதிருத்தமாகச் சேர்த்து வாசிப்போரை அதற்கியையத் திருத்திக்கொள்ளுமாறு கஷ்டப்படுத்தாமல் அச்சிலவற்றை யானே கையாற்றிருத்தியுள்ளேன்.

இப்புதுமுறைப்பதிப்பைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள்யாவரும் வாங்கி வாசித்துப்பயனடைவதுடன், இத்தகைய வேறு நன்னூல்களையும் பதிப்பிக்கும்வண்ணம் வேண்டியவை புரியுமாறு, அன்னோர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றனன். ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னையும் பேறுநேர்செய்த பெருந்தொண்டுக்காளாக்கி இத்துணை அறிவும் ஆற்றலுமளித்த ஆலவாயவிர்சடைக்கடவுள் திருவடி மலரை இடையறாது நினைந்து வணங்குகின்றேன்.

நாதமந்திரம்	பு. சிதம்பரபுன்னைவனநாதன்,
துந்துபி	
வைகாசிமீ ௧௮௳	தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வரலாறு.

தொல்காப்பியனார் என்பவர் சமதக்கினி புத்திரர். இவரது இயற்பெயர் திரணதூமாக்கினி என்பது. சமதக்கினி பிருகுவமிசத்தர். இப்பிருகு கவியெனப்படும் சுக்கிரன் குலத்துதித்தவர். ஆக, கவிவமிசத்தவர் காவியர் என்றழைக்கப்பெறுவாராயினர். இக்காவியர் என்னும் பெயர் தமிழில் காப்பியர் என்று வழங்கப்பெறும். சமதக்கினியும் அவர் குமாரரும் பிருகுவமிசத்தினராதலால் பார்க்கவர் என்றும், கவிவமிசத்தினராதலால் காவியர் என்றும் அழைக்கப்படுவர். பழைமைபற்றி இக்குடி வடமொழியில் விருத்த காவியகுலமென்றும், தமிழில் தொல்காப்பியக்குடியென்றும் சொல்லப்பெறும். தொல்காப்பியத்திரிபாகிய திரணதூமாக்கினி தம் பெயரைக்குலப்பெயராகவே விளங்கச்செய்தலால் தொல்காப்பியர் என்றழைக்கப்பெறலானார். இவருடன் பிறந்தவர் பரசுராமர் என்ப.

இவரது ஆசிரியரும் உடன்பயின்றாரும் :— இவரது ஆசிரியராக அகத்தியனார் விளங்கினரென்பது

"வீங்குகடல் உடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்
தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென
வானோர் ஏத்தும் வாய்மொழிப் பல்புகழ்
ஆனாப் பெருமை அகத்தியன் என்னும்
அருந்தவ முனிவன் ஆக்கிய முதனூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப உணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியனும்

என்னும் பன்னிருபடலப்பாயிரத்தானும், இவருடன் பயின்ற ஒருசாலை மாணாக்கர் பன்னிருவரென்பது; இப்பன்னிரு படலத்தின் வழிநூலாக வெண்பாமாலையியற்றிய ஐயனாரிதனார்

"மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவரன்
தன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த

என்று பாயிரஞ்சொல்லியிருத்தலானும் விளங்கும். மேற்கூறிய பன்னிரு மாணவர்களாவார், தொல்காப்பியத்தை நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவைக்களத்துக் கேட்டுக்குற்றமின்றெனக்கூறுந் தலைமைச் சிறப்புப்பெற்ற அதங்கோட்டாசிரியர், தொல்காப்பியப் பாயிரஞ்சொற்ற பனம்பாரனார்,

செப்பூட்சேய், வையாபிகர், அவிநயர், காக்கைபாடினியர், துராலிங்கர், வாய்ப்பியர், கழாரப்பர், நறறத்தர், வாமனர், தொல்காப்பியர் என்பவர்.

ஆசிரியர் காலம். இவர், குறுமுனி, தமிழ்முனி அமரமுனி என்று சிறப்பிக்கப்படும் அகத்தியனாரிடம் கலைபயின்றாரெனப்படுதலால் அவ்வகத்தியர் காலத்தவராவர். அகத்தியனாரோ தலைச்சங்கத்துப் புலவராக விளங்கப்பின் இடைச்சங்கத்தும் தொல்காப்பியராதியருடன் புலவராக விளங்கியவர். இவர் காலத்து இவ்வாச்சிரமத்து விஷ்ணு அவதார புருடராகிய ஸ்ரீ இராமர் வந்து தரிசித்து அருள் பெற்றுச்சென்றாரென வான்மீகி கூறுதலானும், சீதையைத் தேடித் தென்றிசைபோய அநுமானுக்கு இடைச்சங்கமிருந்த கபாடபுரத்தின் சிறப்புகள் வான்மீகத்திற்சொல்லப்பெறுதலானும், அரசர் குலத்தை அழித்துவந்த பரசுராமன் இராமருக்குத்தோற்ற பின் தவத்திற் புக்கானென்று கூறுதலானும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தரசன் காந்தன் என்பானொடு பரசுராமன் போர் குறித்துவரப் பயந்த காந்தன் அகத்தியன்பாற் சரணடைந்துய்ந்தானென்று கூறுதலானும், இராமருக்கு முற்காலத்தானென்று கருதப்படும் காந்தன் காலத்துக்கு முன்னரே அகத்தியர் தென்றிசைப்போந்து தமிழ

முதனூலளித்துப் பன்னிருபுலவர்க்கும் கலையுணர வித்தனரென்க. ஆகவே தொல்காப்பியர் தலைச் சங்க காலத்திறுதியிலும் இடைச்சங்க காலத்தி லும் இருந்திருக்கக்கூடியவர் என்பது புலனாம். இடைச்சங்க காலம் கிறிஸ்து பிறக்குமுன் நாலா யிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரென்று திருவாளர். தா. பொன்னம்பலம்பிள்ளையவர்கள் எம். ஆர். ஏ. எஸ். முடிவு செய்திருப்பதால் அவர் கணக்கின் படி, இற்றைக்குச்சுமார் 6000 வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த இடைச்சங்கத்தின் இலக்கணமாகப் பயின்ற இது, அதற்கு வெகு காலமுற்பட்ட தலைச் சங்க காலத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டதென்க இவ் வாசிரியரைப்பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சி அறிஞ ரால் காலவளர்ச்சியிற் காணப்படும் ஆதாரங்களைக் கொண்டு செய்யப்படவேண்டுவதாம்.

உ

தொல்காப்பியம்.

உள்ளுறை.

சொல்லதிகாரம்—ஒன்பதியல்கள்:—

பொருளதிகாரம்—ஒன்பதியல்கள்:—

தொல்காப்பியத்தின் 27 இயல்களினுமடங்கிய சூத்திரங்கள் மொத்தம் 1610.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்காப்பியம்.

காப்புச்செய்யுள்கள்.

கணபதி.

ஒன்றேதான் நான்கின் ஒன்றாகைப் பிரகாசக்
களிறுவளர் பெருங்காடாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றாயினுமென் னெஞ்சே. (௧)

சிவபெருமான்

ஆதியிற் றமிழ்நூல் அகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதுங்
போதமெய்ந் நூலைப் பெறும் பொருட்டே. (௨)

சரஸ்வதி

தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயில்
அவளைப் போற்றுதும் அருந்தமிழ் குறித்தே. (௩)

அகத்திய முனிவர்

சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதும் திகழ்தரற் பொருட்டே (௪)

தமிழ்த் தெய்வம்

மறைமுதற் கிளந்த வாயான்
மதிமுகிழ் முடித்த வேணி
இறைவர்தம் பெயரை நாட்டி
இலக்கணம் செய்யப் பெற்றே
அறைகடல் வரைப்பிற் பாடை
அனைத்தும்வென் றாரி யத்தோ
டுறழ்தரு தமிழ்த்தெய் வத்தை
உண்ணினைந் தேத்தல் செய்வாம். (௫)

சங்கப்புலவர்.

தடவரை முனிவன் ஈன்ற
தமிழ்க்கொழுங் குழவி தன்னைப்
படர்வெயில் உமிழுஞ் சங்கப்
பலகையாந் தொட்டில் ஏற்றி
நடைவர வளர்த்து ஞால
நனந்தலை மறுகில் விட்ட
மடனறு புலமை யோரை
மனத்தியாம் நினைக்கும் அன்றே. (௬)

தொல்காப்பியர்

ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப் பியனடி
பல்காற் பரவுதும் எழுத்தொடு
சொல்கா மருபொருட் டொகையிகப் பொருட்டே. (௭)

தொல்காப்பியம்.

அகத்தியர் மாணாக்கர் பன்னிருவருளொருவரான
ஸ்ரீபனம்பாரனார் இயற்றிய
சிறப்புப்பாயிரம்.

—:()·—

வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்
தறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற் கரில்தபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

ஆத்திரையன் பேராசிரியன் அருளிய பொதுப்பாயிரம்.

-:o:-

வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்
வான்யா றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு
நிலம்படர்ந் தன்ன நலம்படர் ஒழுக்கமும்
திங்கள் அன்ன கல்வியும் திங்களொடு
ஞாயி றன்ன வாய்மையும் யாவதும்
அஃகா அன்பும் வெஃகா உள்ளமும்
துலைநா அன்ன சமநிலை உளப்பட
எண்வகை உறுப்பினர் ஆகித் திண்ணிதின்
வேளாண் வாழ்க்கையும் தாஅ ளாண்மையும்
உலகியல் அறிதலும் நிலைஇய தோற்றமும்
பொறையும் நிறையும் பொச்சாப் பின்மையும்
அறிவும் உருவும் ஆற்றலும் புகழும்
சொற்பொருள் உணர்த்துஞ் சொல்வன் மையும்
கற்போர் நெஞ்சம் காமுறப் படுதலும்
இன்னோர் அன்ன தொன்னெறி மரபினர்
பன்னருஞ் சிறப்பின் நல்லா சிரியர்

அறவினை பொருட்பயன் இன்பெனும் மூன்றின்

திறனறி பனுவல் செய்யுங் காலை

முன்னர்க் கூறிய எண்வகை உறுப்பினுள்

வற்பனை உடையவ ராகிப் பாற்படச்

சொல்லிய பொருண்மை சொல்லியாங் குணர்தலும்

தன்னோர் அன்னோர்க்குத் தான்பயப் படுதலும்

செய்ந்நன்றி அறிதலும் தீச்சார் பின்மையும்

மடிதடி மாற்றம் மானம்பொச் சாப்புக்

கடிநோய் சீற்றம் களவே காமம்

காண்டிவை இன்மையும் சென்றுவழி படுதலும்

அறத்துறை வழாமையும் குறிப்பறிந் தொழுகலும்

கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலும்

கேட்டவை வினவலும் விடுத்தலும் உரைத்தலும்

உடைய ராகி நடையறிந் தியலுநர்

நன்மா ணாக்கர் என்ப மன்பதைத்

தொன்னூற் புலமைத் துணிபுடை யோரே.

உ

தொல்காப்பியம்.

எழுத்ததிகாரச்சூத்திரத்தொகைவகை.

நேரிசை வெண்பா.

நூலின் மரபு மொழிமரபு நுண்பிறப்பு
மேலைப் புணர்ச்சி தொகைமரபு—பாலாம்
உருபியலின் பின்னுயிர் புள்ளி மயக்கம்
தெரிவரிய குற்றுகரம் செப்பு.

எழுத்ததி காரத்துச் சூத்திரங்கள் எல்லாம்
ஒழுக்கிய ஒன்பதோத் துள்ளும்— வழுக்கில்
நானூற் றிருநாற்பான் மூன்றென்று நாவலர்கள்
மேனூற்று வைத்தார் விரித்து.

உ

கடவுள் துணை

தொல்காப்பியம்.

எழுத்ததிகாரம்.

—:o:—

முதலாவது

நூன்மரபு.

1. எழுத்துக்களின் பெயர்முறை தொகை.

எழுத்தெனப் படுப,
அகர முதல்
னகர இறுவாய் முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே.

2. சார்பெழுத்துக்களின் பெயரும் முறையும்.

அவைதாம்,
குற்றிய லிகரம் குற்றிய லுகரம்
ஆய்தமென்ற
முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன.

3. ஒரு மாத்திரையுடைய குற்றுயிர் இவையெனல்.

அவற்றுள்,
அ இ உ,
எ ஒ என்னும் அப்பால் ஐந்தும்
ஓரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப.

4. இரண்டு மாத்திரையுடைய நெட்டுயிர் இவையெனல்.

ஆ ஈ ஊ,
ஏ ஐ,
ஓ ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்
ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப.

5. ஓரெழுத்தே மூன்று மாத்திரையாக இசையாதெனல்.

மூவள பிசைத்த லோரெழுத் தின்றே

6. மாத்திரை நீளுமாறு கூறுவது.

நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய
கூட்டி எழூஉதல் என்மனார் புலவர்.

7. மாத்திரைக்கு அளவு கூறுவது

கண்ணிமை நொடியென அவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட ஆறே.

8. பன்னிரண்டுயிரிவையெனல்

ஔகார இறுவாய்ப்,
பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப

9 பதினெண்மெய்யிவையெனல்

னகார இறுவாய்ப்,
பதினெண் ணெழுத்தும் மெய்யென மொழிப. ௯

10 உயிர்மெய்க்களவு

மெய்யோ டியையினும் உயிரியல் திரியா. ௧௰

11 தனிமெய்யெழுத்தளவு.

மெய்யின் அளவே அரையென மொழிப. ௧௧

12 சார்பெழுத்தளவு.

அவ்வியல் நிலையும் ஏனை மூன்றே. ௧௨

13 மகரக்குறுக்கம்.

அரையளவு குறுகல் மகரம் உடைத்தே
இசையிடன் அருகும் தெரியுங் காலை. ௧௩

14 மகரவடிவம்

உட்பெறு புள்ளி உருவா குமே. ௧௪

15 மெய்யெழுத்தியல்பு.

மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல். ௧௫

16 எகர ஒகரத்தியல்பு.

எகர ஒகரத் தியற்கையும் அற்றே. ௧௬

17 உயிர்மெய்யெழுத்தாகுமாறு

புள்ளி இல்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்

ஏனை உயிரோ டுருவு திரிந் துயிர்த்தலும்
ஆயீ ரியல உயிர்த்தல் ஆறே. கஎ

18 உயிர்மெய் ஒலிக்குமாறு

மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்று நிலையே. கஅ

19 வல்லின மெய்.

வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற. கக

20 மெல்லினமெய்.

மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞண நமன. உ0

21 இடையினமெய்.

இடையெழுத் தென்ப யரல வழள. உக

22 மெய் மயங்குமாறு.

அம்மூ வாறும் வழங்கியல் மருங்கின்
மெய்ம்மயக் குடனிலை தெரியுங் காலை. உஉ

23 தனிமெய் பிறமெய்யுடன் மயங்குமாறு

டறலள என்னும் புள்ளி முன்னர்க்
கசப என்னும் மூவெழுத் துரிய. உங

24 இதுவும் அது.

அவற்றுள்,
லளஃகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும். உச

25 இதுவும் அது.

ஙஞணநமன வெனும் புள்ளி முன்னர்த்
தத்த மிசைகள் ஒத்தன நிலையே. உரு

26 இதுவும் அது

அவற்றுள்,
ணனஃகான் முன்னர்க்,
கசஞபமயவவ் வேழும் உரிய. உ௬

27 இதுவும் அது.

ஞநமவ வென்னும் புள்ளி முன்னர்
யஃகான் நிற்றல் மெய்பெற் றன்றே. உஎ

28 இதுவும் அது.

மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும். உஅ

29 இதுவும் அது.

யரழ வென்னும் புள்ளி முன்னர்
முதலா கெழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும். உ௯

30 தனிமெய் தன்னொற்றோடு மயங்குமாறு,

மெய்ந்நிலை சுட்டின் எல்லா எழுத்துந்
தம்முற் றாம்வரூஉம் ரழவலங் கடையே. ௩௰

31 சுட்டெழுத்துக்கள்

அஇ உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு. ௩௧

32 வினாவெழுத்துக்கள்.

ஆ ஏ ஓஅம் மூன்றும் வினா. ௩௨

33 இசைநூலிலக்கணம் இந்நூற்கிசையுமாறு

அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர். ௩௩

நூன்மரபு முற்றிற்று.

இரண்டாவது

மொழிமரபு.

---

34 குற்றியலிகரத்திற்கிடனும் பற்றுக்கோடும்.

குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை உரையசைக் கிளவிக்
காவயின் வரூஉம் மகரம் ஊர்ந்தே. ௧

35 குற்றியலிகரம் புணர்மொழியகத்தும் வருமெனல்.

புணரியல் நிலையிடைக் குறுகலும் உரித்தே
உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும். ௨

36 ஒருமொழிக்குற்றியலுகரத்திற் கிடனும் பற்றுக்கோடும்

நெட்டெழுத் திம்பரும் தொடர்மொழி ஈற்றும்
குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே. ௩

37 புணர்மொழியிற் குற்றியலுகரந் தன்மாத்திரையிற் குறுகல்

இடைப்படிற் குறுகும் இடனுமா ருண்டே
கடப்பா டறிந்த புணரிய லான. ௪

38 ஆய்தம் ஒருமொழியுள் வருமாறு

குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே. ௫

39 ஆய்தம் புணர்மொழியகத்துவருமாறு

ஈறியல் மருங்கினும் இசைமைதோன்றும். ௬

40 செய்யுளியற்கிணங்க ஆய்தவிலக்கணம்

உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும்
மொழிக்குறிப் பெல்லாம் எழுத்தின் இயலா
ஆய்தம அஃகாக் காலை யான. ௭

41 அளபெடைக்குறி

குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்தகுற் றெழுத்தே. ௮

42 ஐஔ அளபெடைக்குறி

ஐஔ என்னும் ஆயீ ரெழுத்திற்
கிகர உகரம் இசைநிறை வாகும். ௯

43 ஓரெழுத்தொருமொழி

நெட்டெழுத் தேழே ஓரெழுத் தொருமொழி. ௧௦

44 குற்றுயிர் மொழிநிறைவு

குற்றெழுத் தைந்தும் மொழிநிறை பிலவே. ௧௧

45 மொழியின் பெயர் முறைதொகை.

ஓரெழுத் தொருமொழி ஈரெழுத் தொருமொழி

இரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி யுளப்பட
மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே. க[illegible]

46 தனிமெய் இயக்கம்

மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும். க[illegible]

47 உயிர்மெய் பெயர் பெறுமாறு

தம்மியல் கிளப்பின் எல்லா எழுத்தும்
மெய்ந்நிலை மயக்கம் மான மில்லை. க[illegible]

48 ஈரொற்றுடனிலை

யரழ என்னும் மூன்றும் ஒற்றக்
கசதப ஙஞநம ஈரொற் றாகும். க[illegible]

49 குற்றொற்றாகாமெய்கள்

அவற்றுள்,
ரகார ழகாரம் குற்றொற் றாகா. க[illegible]

50 தொடர்மொழி நெட்டெழுத்

குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கோடலிற்
றொடர்மொழி எல்லாம் நெட்டெழுத் தியல. க[illegible]

51 செய்யுளில் ஈரொற்றிலக்கணம்

செய்யுள் இறுதிப் போலி மொழிவயின்
னகார மகாரம் ஈரொற் றாகும். க௪

52 மகரங்குறுகுமிடம்

ணகாரை முன்னர் மகாரம் குறுகும். ௧௯

53 செய்யுளியலுள் மெய்
குற்றுகரத்தியல்பு.

மொழிப்படுத் திசைப்பினும் தெரிந்துவே றிசைப்பினும்
எழுத்தியல் திரியா என்மனார் புலவர். ௨௰

54 எழுத்துப்போலி

அகர இகரம் ஐகாரம் ஆகும். ௨௧

55 இதுவுமது.

அகர உகரம் ஔகாரம் ஆகும். ௨௨

56 இதுவுமது.

அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியும்
ஐயென் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும். ௨௩

57 செய்யுளியற்படி ஐஔவின்
மாத்திரை.

ஓரள பாகும் இடனுமா ருண்டே
தேருங் காலை மொழிவயி னான. ௨௪

58 எழுத்துப்போலி

இகர யகரம் இறுதி விரவும். ௨௫

59 மொழிமுதலெழுத்துக்கள்

பன்னீ ருயிரும் மொழிமுத லாகும். ௨௬

60 தனிமெய் மொழிமுதலாகாமை.

உயிர்மெய் அல்லன மொழிமுதல் ஆகா. ௫எ

61 பன்னீருயிருடன் மொழி
முதலாகுமெய்கள்.

கதந பமஎனும் ஆவைந் தெழுத்தும்
எல்லா உயிரொடும் செல்லுமார் முதலே. ௫அ

62 சகரமெய் ஒன்பதுயிருடன்
மொழிமுதலாதல்.

சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே
அஐ ஔஎனும் மூன்றலங் கடையே. ௫௯

63 வகரமெய் எட்டுயிருடன்
மொழிமுதலாதல்

உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்குயிர்
வ என் எழுத்தொடு வருதல் இல்லை. ௬௦

64 ஞகரமெய் மூன்றுயிருடன்
மொழிமுதலாதல்

ஆ எ,
ஒ எனும் மூவுயிர் ஞகாரத் துரிய. ௬௧

65 யகரம் ஆகாரத்துடனே மொழி
முதலாமெனல்.

ஆவோ டல்லது யகரம் முதலாது. ௬௨

66 எல்லாவெழுத்தும் முதலாமாறு

முதலா ஏன தம்பெயர் முதலும். ௬௩

67 குற்றியலுகரம் மொழிமுதலாமாறு

குற்றிய லுகரம் முறைப்பெயர் மருங்கின்
ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும். ௩௪

68 மேலதற்கோர் புறனடை

முற்றிய லுகரமொடு பொருள்வேறு படாஅ
தப்பெயர் மருங்கின் நிலையிய லான. ௩௫

69 உயிர்மொழிக்கு ஈறாமாறு

உயிர்ஔ எஞ்சிய இறுதி ஆகும். ௩௬

70 ஔவெனுயிர் இன்னுழி ஈறாமெனல்

கவவோ டியையின் ஔவும் ஆகும். ௩௭

71 எகரவுயிர் மெய்யோடீறாகாதெனல்

எ என வருமுயிர் மெய்யீ றாகாது. ௩௮

72 ஒகரம் நகரமெய்யொன்றொடு
னீறாமெனல்.

ஒவ்வும் அற்றே நவ்வலங் கடையே. ௩௯

73 ஏ ஒ ஞகரமெய்யுடனீறாகாதெனல்

ஏ ஒ எனுமுயிர் ஞகாரத் தில்லை. ௪௰

74 உஊநகரவகரமெய்யுடனீறாகாதெனல்

உஊ காரம் நவவொடு நவிலா. ௪௧

75 ச, இருமொழிக்கே யீறாமெனல்

உச்ச காரம் இருமொழிக் குரித்தே. [illegible]

76 பு, ஒருமொழிக்கேயீறாமெனல்.

உப்ப காரம் ஒன்றென மொழிப
இருவயின் நிலையும் பொருட்டா கும்மே. [illegible]

77 ஈறாகாவுயிர்மெய் இன்னுழி
யீறாமெனல்.

எஞ்சிய எல்லாம் எஞ்சுதல் இலவே. [illegible]

78 மொழியீறாம் மெய்கள்

ஞணநம னயரல வழள என்னும்
அப்பதி னொன்றே புள்ளி இறுதி. [illegible]

79 நகரமெய் இருமொழிக்கே
யீறாமெனல்

உச்ச காரமொடு நகாரம் சிவணும். [illegible]

80 ஞகரமெய் ஒருமொழிக்கே
யீறாமெனல்

உப்ப காரமொடு ஞகாரையும் அற்றே
அப்பொருள் இரட்டா திவணை யான. [illegible]

81 வகரமெய் நான்மொழிக்கீறாதல்

வகரக் கிளவி நான்மொழி யீற்றது. ௪௮

82 னகரவீற்றுத்தொடர்மொழி
ஒன்பதெனல்.

மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த
னகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃ தென்ப
புகரறக் கிளந்த அஃறிணை மேன. ௪௯

மொழிமரபு முற்றிற்று.

மூன்றாவது

பிறப்பியல்.

-:():-

எழுத்துக்கள்

83 பொதுவாகப்பிறக்குமாறு

உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇப்
பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்
அண்ணமும் உளப்படஎண்முறை நிலையான்
உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி .

எல்லா எழுத்தும் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பின் ஆக்கம் வேறுவே றியல
திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான. ௧

84 உயிரெழுத்துக்களின் பொதுப்பிறவி

அவ்வழி,
பன்னீ ருயிருந் தந்நிலை திரியா
மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும். ௨

85 அ ஆ பிறக்குமாறு

அவற்றுள்,
அ ஆ ஆயிரண் டங்காந் தியலும். ௩

86 இகரமுதலியன பிறக்குமாறு

இ ஈ எ ஏ ஐ என இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன
அவைதாம்,
அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் உடைய. ௪

87 உகரமுதலியன பிறக்குமாறு

உ ஊ ஒ ஓ ஔஎன இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந் தியலும். ௫

88 உயிர்க்கும்மெய்க்கும்பொதுவிதி

தத்தம் திரிபே சிறிய என்ப. ௬

89 மெய்களுட்சிலவற்றிற்குச்

ககார ஙகாரம் முதல்நா அண்ணம். எ

90 இதுவுமது

சகார ஞகாரம் இடைநா அண்ணம். அ

91 இதுவுமது

டகார ணகாரம் நுனிநா அண்ணம். கூ

92 மேலனவற்றிற்கோரையமகற்றியது

அவ்வா றெழுத்தும் மூவகைப் பிறப்பின. ௧0

93 த, நமெய்கள் பிறக்குமாறு

அண்ணம் நண்ணிய பல்முதல் மருங்கின்
நாநுனி பரந்து மெய்யுற ஒற்றத்
தாமினிது பிறக்கும் தகார நகாரம். ௧௧

94 ற, ன மெய் பிறக்குமாறு

அணரி நுனிநா அண்ணம் ஒற்ற
றஃகான் னஃகான் ஆயிரண்டும் பிறக்கும். ௧௨

95 ர, ழ மெய் பிறக்குமாறு

நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட
ரகார ழகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும். ௧௩

96 ல, ள பிறக்குமாறு

நாவிளிம்பு வீங்கி அண்பல் முதலுற

ஆவயின் அண்ணம் ஒற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும். ௯௬

97 ப, ம பிறக்குமாறு

இதழியைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம். ௯௭

98 வகரமெய் பிறக்குமாறு

பல்லிதழ் இயைய வகாரம் பிறக்கும். ௯௮

99 யகரம் பிறக்குமாறு

அண்ணம் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை
கண்ணுற் றடைய யகாரம் பிறக்கும். ௯௯

100 மெல்லெழுத்துக்கள் பிறக்குமிடம்

மெல்லெழுத் தாறும் பிறப்பின் ஆக்கம்
சொல்லிய பள்ளி நிலையின வாயினும்
மூக்கின் வளியிசை யாப்புறத் தோன்றும். ௱

101 சார்பெழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

சார்ந்துவரின் அல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்
தேர்ந்துவெளிப் படுத்த ஏனை மூன்றும்
தத்தம் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவணி
ஒத்த காட்சியிற் றம்மியல் பியலும். ௱௧

102 எழுத்துக்களின் பிறப்புக்குப் புறனடை

* எல்லா எழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து
சொல்லிய பள்ளி எழுதரு வளியிற்
பிறப்பொடு விடுவழி உறழ்ச்சி வாரத்
தகத்தெழு வளியிசை அரிறப நாடி
அளபிற் கோடல் அந்தணர் மறைத்தே
அஃதிவண் நுவலா தெழுந்துபுறத் திசைக்கும்
மெய்தெரி வளியிசை அளபுநுவன் றிசினே.

பிறப்பியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

புணரியல்.

103 மொழிக்கு முதலிலும் இறுதியிலும்வரும் முப்பத்துமூன் றெழுத்துக்கள்

மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்தின்
இரண்டுதலை யிட்ட முதலா கிருபஃ
தறுநான் கீற்றொடு நெறிநின் றியலும்

* இதனை இரண்டு சூத்திரமாக்கியும் உரைப்பர் என்பது நச்சினார்க்கினியம்.

எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும்
மெய்யே உயிரென் றாயீ ரியல.

104 மொழியிறுதிமெய்கள் புள்ளிபெறு மென்றல்

அவற்றுள்,
மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்.

105 குற்றியலுகரமுமெய்போலுமெனல்
குற்றிய லுகரமும் அற்றென மொழிப.

106 உயிர்மெய்யீறும் உயிரீற்றதெனல்
உயிர்மெய் ஈறும் உயிரீற் றியற்றே.

107 இருமொழிப்புணர்ச்சிவகை
உயிரிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
உயிரிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியுமென்
றிவ்வென அறியக் கிளக்குங் காலை
நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவியென்
றாயீ ரியல புணர்நிலைச் சுட்டே.

108 மொழிபுணரியல்பு நான்கெனல்
அவற்றுள்,
நிறுத்த சொல்லின் ஈறா கெழுத்தொடு
குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்

பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
மூன்றே திரிபிடன் ஒன்றே இயல்பென
ஆங்கந் நான்கே மொழிபுணர் இயல்பே. ௮

109 மூவகைத்திரிபு

அவைதாம்,
மெய்பிறி தாதல் மிகுதல் குன்றலென்
றிவ்வென மொழிப திரியு மாறே. ௯

110 புணர்நிலை அடைமொழி

நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்
அடையொடு தோன்றினும் புணர்நிலைக் குரிய. ௰

111 மரூஉ மொழிப்புணர்ச்சி

மருவின் தொகுதி மயங்கியல் மொழியும்
உரியவை உளவே புணர்நிலைச் சுட்டே. ௧௧

112 புணர்ச்சியினிருவகை

வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும்
வேற்றுமை அல்வழிப் புணர்மொழி நிலையும்

எழுத்தே சாரியை ஆயிரு பண்பின்
ஒழுக்கல் வலிய புணருங் காலை. க0

113 வேற்றுமையுருபுகள்

ஐஒடு குஇன் அதுகண் என்னும்
அவ்வா றென்ப வேற்றுமை உருபே. கக

114 நான்காவது ஏழாவதன்
உருபுபுணர்நிலை

வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை உருபிற்
கொல்வழி ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும். கஉ

115 ஆறன் அகரஉருபு புணர்நிலை.

ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவி
ஈறு ககர முனைக் கெடுதல் வேண்டும். கங

116 பெயர்க்கண் வேற்றுமை நிற்குமாறு

வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே. கச

117 பெயர்களின் பெயர், முறை, தொகை

உயர்திணைப் பெயரே அஃறிணைப் பெயரென்
றாயிரண் டென்ப பெயர்நிலைச் சுட்டே. கரு

118 சாரியை வருமிடம்

அவற்றுவழி மருங்கிற் சாரியை வருமே. கசு

119 சாரியையின் பெயரும் முறையும் தொகையும்

அவைதாம்,
இன்னே வற்றே அக்கே அம்மே
ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே
அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும்
அன்ன என்ப சாரியை மொழியே. கக

120 இன் சாரியை முதல் திரியுமாறு

அவற்றுள்,
இன்னின் இகரம் ஆவின் இறுதி
முன்னர்க் கெடுதல் உரித்தும் ஆகும். கஅ

121 இன் சாரியை ஈறு திரியுமாறு

அளவாகு மொழிமுதல் நிலைஇய உயிர்மிசை
னஃகான் றஃகான் ஆகிய நிலைத்தே. கக

122 வற்று முதல் திரியுமாறு

வஃகான் மெய்கெடச் சுட்டுமுதல் ஐம்முன்
அஃகான் நிற்றல் ஆகிய பண்பே. உ0

123 நான்கு னகர ஈறும் திரியுமாறு

னஃகான் றஃகான் நான்க னுருபிற்கு. உக

124 பொருட்புணர்ச்சியில் ஆனீறு திரியுமாறு

ஆனின் னகரமும் அதனோ ரற்றே
நாள்முன் வரூஉம் வன்முதற் றொழிற்கே. உஉ

125 அத்து முதல் திரியுமாறு

அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை. உ.ங

126 இக்கு முதல் திரியுமாறு

இக்கின் இகரம் இகரமுனை அற்றே. உ.ச

127 ஐ முதல் திரியுமாறு

ஐயின் முன்னரும் அவ்வியல் நிலையும். உ.ரு

128 அக்கு முதலொழிய ஏனைய கெடுமாறு

அப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி
அக்கின் இறுதிமெய்ம் மிசையொடுங் கெடுமே
குற்றிய லுகரம் முற்றத் தோன்றாது. உ.சு

129 அம் ஈறு திரியுமாறு

அம்மின் இறுதி கசதக் காலைத்
தன்மெய் திரிந்து ஙஞந ஆகும். உஎ

130 இயல்புகணத்துமுன் அம் ஈறு கெடுமாறு

மென்மையும் இடைமையும் வரூஉங் காலை
இன்மை வேண்டும் என்மனார் புலவர். உ.அ

131 ஐந்தாமுருபில் இன் சாரியை முழுதும் கெடுதல்

இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை உருபிற்
கின்னென் சாரியை இன்மை வேண்டும். உ.கூ

132 புணர்மொழியுள் சாரியை வருமென்றல்

பெயரும் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைய
வேற்றுமை உருபு நிலைபெறு வழியும்
தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்
ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கொடு சிவணிச்
சொற்சிதர் மருங்கின் வழிவந்து விளங்கா
திடைநின் றியலும் சாரியை இயற்கை
உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒக்கும். ௩௦

133 அத்து, வற்று என்பவற்றின் ஒற்றுக்கேடும் பேறும்

அத்தே வற்றே ஆயிரு மொழிமேல்
ஒற்றுமெய் கெடுதல் தெற்றென் றற்றே
அவற்றுமுன் வரூஉம் வல்லெழுத்து மிகுமே. ௩௧

134 எழுத்தின் சாரியைகளின்பெயர் முதலியன

காரமும் கரமும் கானொடு சிவணி
நேரத் தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை. ௩௨

135 நெட்டெழுத்துச்சாரியை

அவற்றுள்,
கரமும் கானும் நெட்டெழுத் திலவே. ௩௩

136 குற்றெழுத்துக்குரிய சாரியை

வரன்முறை மூன்றும் குற்றெழுத் துடைய. ௩௪

137 ஐ, ஔவின் சாரியை

ஐகார ஔகாரம் கானொடும் தோன்றும். ௩௫

138 மெய்யீற்றின்முன் உயிர்புணர்தல்

புள்ளி ஈற்றுமுன் உயிர்தனித் தியலாது
மெய்யொடும் சிவணும் அவ்வியல் கெடுத்தே. ௩௬

139 உயிர்பிரிந்த உயிர்மெய்யின்
மெய் இயல்பு

மெய்யுயிர் நீங்கில் தன்னுரு வாகும். ௩௭

140 உயிரீறும் உயிர் முதன்மொழியும்
புணருமிடத் துடம்படுமெய் தோன்றல்

எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருவுகொளல் வரையார். ௩௮

141 எழுத்துக்கள் ஒன்று பலவாமாறு

எழுத்தோர் அன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி
இசையிற் றிரிதல் நிலைஇய பண்பே. ௩௯

142 பொதுப்புணர் மொழிகள்

அவைதாம்,
முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயின்
இன்ன என்னும் எழுத்துக்கடன் இலவே. ௪௰

புணரியல் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

தொகைமரபு.

—:o:—

143 உயிர் மயங்கியல் மெய்ம்மயங்கியலைப் பற்றிய வருமொழி

கசதப முதலிய மொழிமேற் றோன்றும்
மெல்லெழுத் தியற்கை சொல்லிய முறையான்
ஙஞநம என்னும் ஒற்றா கும்மே
அன்ன மரபின் மொழிவயி னான. க

144 இருபத்துநான்கீற்றின் முன்னர் வருமொழியியல்பாதல்

ஞநம யவவெனும் முதலாகு மொழியும்
உயிர்முத லாகிய மொழியும் உளப்பட
அன்றி யனைத்தும் எல்லா வழியும்
நின்ற சொல்முன் இயல்பா கும்மே. உ

145 மெல்லெழுத்துறழ்ச்சி

அவற்றுள்,
மெல்லெழுத் தியற்கை உறழினும் வரையார்
சொல்லிய தொடர்மொழி இறுதி யான. ௩

146 ணனமுன் யாவும் ஞாவும் புணர்தல்

ணனவென் புள்ளிமுன் யாவும் ஞாவும்
வினையோ ரனைய என்மனார் புலவர். ௪

147 அல்வழியில் ணனக்கள் இயல்பாதல்

மொழிமுதல் ஆகும் எல்லா எழுத்தும்
வருவழி நின்ற ஆயிரு புள்ளியும்
வேற்றுமை யல்வழித் திரிபிடன் இலவே. ௫

148 வேற்றுமையில் இயல்பாகுமாறு

வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத் தல்வழி
மேற்கூ றியற்கை ஆவயி னான. ௬

149 லனமுன் தநக்கள் றனவாதல்

லன எனவரூஉம் புள்ளி முன்னர்த்
தந எனவரிற் றனவா கும்மே. ௭

150 ணளமுன் டணவாதல்

ணளவென் புள்ளிமுன் டணவெனத் தோன்றும். ௮

151 முன்னிலைவினைச் சொல்
வன்கணத்தொடு முடியுமாறு

உயிரீ றாகிய முன்னிலைக் கிளவியும்
புள்ளி இறுதி முன்னிலைக் கிளவியும்
இயல்பா குநவும் உறழா குநவுமென்
றாயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே. ௯

152 ஷை சிறப்புவிதி

ஔவென வரூஉம் உயிரிறு சொல்லும்
ஞநமவ என்னும் புள்ளி இறுதியும்
குற்றிய லுகரத் திறுதியும் உளப்பட
முற்றத் தோன்றா முன்னிலை மொழிக்கே. க0

153 உயர்திணைப்பெயர் நாற்கணத்திற்
புணருமாறு

உயிரீ றாகிய உயர்திணைப் பெயரும்
புள்ளி இறுதி உயர்திணைப் பெயரும்
எல்லா வழியும் இயல்பென மொழிப. கக

154 உயர்திணைப்பெயரின் சிறப்புவிதி

அவற்றுள்,
இகர இறுபெயர் திரிபிடன் உடைத்தே. க௨

155 விரவுப்பெயருள் இயல்பாவன

அஃறிணை விரவுப்பெயர் இயல்புமார் உளவே. கங

156 உயிரீறுமெய்யீறுகட்கு மூன்றும்
வேற்றுமை முடிபு

புள்ளி இறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையால்

தம்மி னாகிய தொழிற்சொல் முன்வரின்
மெய்ம்மை யாகலும் உறழத் தோன்றலும்
அம்முறை இரண்டும் உரியவை உளவே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும். கசு

157 இரண்டாம்வேற்றுமைத் திரிபுக்கொ[illegible]

மெல்லெழுத்துமிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும்
வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றலும்
இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்
உயிர்மிக வருவழி உயிர்கெட வருதலும்
சாரியை உள்வழிச் சாரியை கெடுதலும்
சாரியை உள்வழித் தன்னுருபு நிலையலும்
சாரியை இயற்கை உறழத் தோன்றலும்
உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்
அஃறிணை விரவுப்பெயர்க் கவ்வியல் நிலையலும்
மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை ஆதலும்
அன்ன பிறவும் தன்னியல் மருங்கின்
மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கும்
ஐகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப. கஎ

158 ஈ ஐ ஈற்றுப்பெயர்க்கு அல்வழிமுடிபு

வேற்றுமை யல்வழி இ ஐ என்னும்
ஈற்றுப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைய

அவைதாம்,
இயல்பா குநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவும்
உறழா குநவும் என்மனார் புலவர். கசு

159 இ, ஐ ஈற்று இடைச்சொல் முடிபு

சுட்டுமுத லாகிய இகர இறுதியும்
எகரமுதல் வினாவின் இகர இறுதியும்
சுட்டுச்சினை நீடிய ஐயென் இறுதியும்
யாவென் வினாவின் ஐயென் இறுதியும்
வல்லெழுத்து மிகுநவும் உறழா குநவும்
சொல்லியல் மருங்கின் உளவென மொழிப. கஎ

160 மெய்ம்மயக்கியலை நோக்கிய

நெடியதன் முன்னர் ஒற்றுமெய் கெடுதலும்
குறியதன் முன்னர்த் தன்னுரு இரட்டலும்
அறியத் தோன்றிய நெறியியல் என்ப. கஅ

161 உருபியலை நோக்கிய நிலைமொழிக்கருவி

ஆறன் உருபினும் நான்கன் உருபினும்
கூறிய குற்றொற் றிரட்டல் இல்லை
ஈறாகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும்
நெடுமுதல் குறுகும் மொழிமுன் ஆன. ககூ

162 நும்மென் மொழிச்சிறப்புவிதி

நும்மென் இறுதியும் அந்நிலை திரியாது. ௬௰

163 மெய்ம்மயங்கியலை நோக்கிய
நிலைமொழிச்செய்கை

உகரமொடு புணரும் புள்ளி இறுதி
யகரமும் உயிரும் வருவழி இயற்கை. ௬௧

164 அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய
பெயர்கள் தம்மிற்புணருமாறு.

உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகி
அளவும் நிறையும் எண்ணும் சுட்டி
உளவெனப் பட்ட எல்லாச் சொல்லும்
தத்தம் கிளவி தம்மகப் பட்ட
முத்தை வரூஉம் காலம் தோன்றின்
ஒத்த தென்ப ஏயென் சாரியை. ௬௨

165 சிறப்புவிதி

அரையென வரூஉம் பால்வரை கிளவிக்குப்
புரைவ தன்றாற் சாரியை இயற்கை. ௬௩

166 இதுவுமது

குறையென் கிளவி முன்வரு காலை
நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை இயற்கை. ௬௪

167 குற்றியலுகரச்சாரியை

குற்றிய லுகரக் கின்னே சாரியை. ௨௫

168 கலமுன் அத்துச்சாரியை

அத்திடை வரூஉம் கலமென் அளவே. ௨௬

169 பனையும் காவும் இன்சாரியை பெறுதல்

பனையென் அளவும் காவென் நிறையும்
நினையுங் காலை இன்னொடு சிவணும். ௨௭

170 அளவிற்கும் நிறைக்கும் மொழிக்கு முதலாமெழுத்து இனைத்தென்றல்

அளவிற் கும் நிறையிற் கும் மொழிமுதல் ஆகி
உளவெனப் பட்ட ஒன்பதிற் றெழுத்தே
அவைதாம்,
கசதப என்றா நமவ என்றா
அகர உகரமோ டவையென மொழிப. ௨௮

171 புறனடை

ஈறியல் மருங்கின் இவையிவற் றியல்பெனக்
கூறிய கிளவிப் பல்லா றெல்லாம்
மெய்த்தலைப் பட்ட வழக்கொடு சிவணி
ஒத்தவை உரிய புணர்மொழி நிலையே. ௨௯

172 மருஉச்சொல்முடிபு

பலரறி சொல்முன் யாவர் என்னும்
பெயரிடை வகரம் கெடுதலும் ஏனை

ஒன்றறி சொல்முன் யாதென் வினாவிடை
ஒன்றிய வகரம் வருதலும் இரண்டும்
மருவின் பாத்தியின் திரியுமன் பயின்றே. ௩௰

தொகைமரபு முற்றிற்று.

—:o:—

ஆறாவது
உருபியல்.

173 அகரமுதலிய ஈற்றுமொழிகள்
இன்பெற்றுருபினோடு புணருமாறு

அஆ உஊ ஏஔ என்னும்
அப்பா லாறன் நிலைமொழி முன்னர்
வேற்றுமை உருபிற் கின்னே சாரியை. க

174 வற்றுச்சாரியை பெற்றுருபோடு
புணருமாறு

பல்லவை நுதலிய அகர இறுபெயர்
வற்றொடு சிவணல் எச்சம் இன்றே. உ

175 யாவென் வினாவுடன் வற்றுச்சாரியை

யாவென் வினாவும் ஆயியல் திரியாது ௩

176 உகரவீற்றுச்சுட்டுமொழிச்சிறப்பு

சுட்டுமுதல் உகரம் அன்னொடு சிவணி
ஒட்டிய மெய்யொழித் துகரம் கெடுமே. ௪

177 ஐகாரவீற்றிற்கு முடிபுகூறுமாறு

சுட்டுமுதல் ஆகிய ஐயென் இறுதி
வற்றொடு சிவணி நிற்றலும் உரித்தே. ௫

178 இதுவுமது

யாவென் வினாவின் ஐயென் இறுதியும்
ஆயியல் திரியா தென்மனார் புலவர்
ஆவயின் வகரம் ஐயொடுங் கெடுமே. ௬

179 ஈகாரவீறு புணருமாறு

நீயென் ஒருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்
ஆவயின் னகரம் ஒற்றா கும்மே. ௭

180 ஓகாரவீறுபுணருமாறு

ஓகார இறுதிக் கொன்னே சாரியை. ௮

181 அகர ஆகார வீற்றுச்சிறப்புவிதி

அஆ என்னும் மரப்பெயர்க் கிளவிக்
கத்தொடும் சிவணும் ஏழன் உருபே. ௯

182 ஞகரமெய்யீறு இன்சாரியை
பெறுமெனல்

ஞாவென் புள்ளிக் கின்னே சாரியை. ௧௦

183 சுட்டுமுதல் வகரவீற்றிற்கு முடிபு கூறுமாறு

சுட்டுமுதல் வகரம் ஐயும் மெய்யும்
கெட்ட இறுதி இயற்றிரி பின்றே. ௧௧

184 மற்றவகரம் இன்சாரியை பெறுதல்

ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவணும். ௧௨

185 மகரவீறு புணருமாறு

மஃகான் புள்ளிமுன் அத்தே சாரியை. ௧௩

186 மகரவீறு இன்சாரியையும் பெறுமாறு

இன்னிடை வரூஉம் மொழியுமா ருளவே. ௧௪

187 நும்மென் இறுதிச்சிறப்புவிதி

நும்மென் இறுதி இயற்கை ஆகும். ௧௫

188 வேறுவித மகரவீற்றுச்சொற்களுக்கு முடிபு

தாநாம் என்னும் மகர இறுதியும்
யாமென் இறுதியும் அதனோ ரன்ன
ஆஎ ஆகும் யாமென் இறுதி
ஆவயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்
ஏனை இரண்டும் நெடுமுதல் குறுகும். ௧௬

189 எல்லாம் என்னுஞ்சொல்லிறுதி முடியுமாறு

எல்லாம் என்னும் இறுதி முன்னர்
வற்றென் சாரியை முற்றத் தோன்றும்
உம்மை நிலையும் இறுதி யான. ௭௧

190 மெய் சொல் சாரியை பெறுதல்

உயர்திணை யாயின் நம்மிடை வருமே. ௧௮

191 மகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு முடிபு

எல்லாரும் என்னும் படர்க்கை இறுதியும்
எல்லீரும் என்னும் முன்னிலை இறுதியும்
ஒற்றும் உகரமும் கெடுமென மொழிப
நிற்றல் வேண்டும் ரகரப் புள்ளி
உம்மை நிலையும் இறுதி யான
தம்மிடை வரூஉம் படர்க்கை மேன
நும்மிடை வரூஉம் முன்னிலை மொழிக்கே. ௧௯

192 ணகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்குச்
சிறப்பு விதி

தான்யான் என்னும் ஆயீ ரிறுதியும்
மேன்முப் பெயரொடும் வேறுபா டிலவே. ௨௦

193 இதுவுமது

அழனே புழனே ஆயிரு மொழிக்கும்
அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல்
ஒத்த தென்ப உணரு மோரே. ௨௧

194 ஏழன் எண்ணுப்பெயர் அன்சாரியை பெறுதல்

அன்னென் சாரியை ஏழன் இறுதி
முன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத் தென்ப. ௨௨

195 குற்றுகர வீற்றிற்கு முடிபு

குற்றிய லுகரத் திறுதி முன்னர்
முற்றத் தோன்றும் இன்னென் சாரியை. ௨௩

196 குற்றுகரங்களிற் சில இனவொற்று மிகப்பெறுதல்

நெட்டெழுத் திம்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றும்
அப்பால் மொழிகள் அல்வழி யான. ௨௪

197 ஷை இனவொற்று மிகப்பெறுவன இயல்பாகுமெனல்.

அவைதாம்,
இயற்கைய ஆகும் செயற்கைய என்ப. ௨௫

198 குற்றுகரவீற்று எண்ணுப்பெயர்முடிபு

எண்ணின் இறுதி அன்னொடு சிவணும். ௨௬

199 ஒன்றுமுதல் எட்டெண்கள் சாரியை பெற்றுத்திரியுமாறு

ஒன்று முதலாகப் பத்தூர்ந்து வரூஉம்
எல்லா எண்ணும் சொல்லுங் காலை

ஆனிடை வரினும் மானம் இல்லை.
அஃதென் கிளவி ஆவயின் கெடுமே
உய்தல் வேண்டும் ஃகான் மெய்யே. உஎ

200 எண்ணுப்பெயரல்லாத
குற்றுகரவீற்றுட்சில முடியுமாறு

யாதென் இறுதியும் சுட்டுமுதல் ஆகிய
ஆய்த இறுதியும் அன்னொடு சிவணும்
ஆய்தம் கெடுதல் ஆவயி னான. உஅ

201 குற்றுகரவீற்றுட்சில ஏழனுருபோடு
முடியுமாறு

ஏழன் உருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச்
சாரியைக் கிளவி இயற்கையும் ஆகும்
ஆவயின் இறுதி மெய்யொடும் கெடுமே. உகூ

202 புறனடை

புள்ளி இறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
சொல்லிய அல்ல ஏனைய எல்லாம்
தேருங் காலை உருபொடு சிவணிச்
சாரியை நிலையும் கடப்பா டிலவே. ௩0

உருபியல் முற்றிற்று.

ஏழாவது

உயிர்மயங்கியல்.

203 அகரவீற்றுப்பெயர் அல்வழியில்
வன்கணத்துடன் புணருமாறு

அகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யல்வழிக் கசதபத் தோன்றின்
தத்தம் ஒத்த ஒற்றிடை மிகுமே. ௧

204 அகரவீற்று வினைச்சொல்லு
மிடைச்சொல்லும் புணருமாறு

வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமக்கிளவியும்
எனவென் எச்சமும் சுட்டின் இறுதியும்
ஆங்க என்னும் உரையசைக் கிளவியும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே. ௨

205 சுட்டின்முன்னர் ஞகர மெய்மிகல்

சுட்டின் முன்னர் ஞகரந் தோன்றின்
ஒட்டிய ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும். ௩

206 இதுவுமது

யவமுன் வரினே வகரம் ஒற்றும். ௪

207 இதுவுமது

உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது. ௫

208 செய்யுளில் சுட்டு நீளுமாறு

நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே. ௬

209 சாவவெனச்சத்திறுதி கெடுமாறு

சாவ என்னும் செயவென் எச்சத்
திறுதி வகரம் கெடுதலும் உரித்தே. ௭

210 அகரவீற்றுப்பெயர்வினை
முதலியவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி

அன்ன என்னும் உவமக் கிளவியும்
அண்மை சுட்டிய விளிநிலைக் கிளவியும்
செய்ம்மன என்னும் தொழிலிறு சொல்லும்
ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்
செய்த என்னும் பெயரெஞ்சு கிளவியும்
செய்யிய என்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அம்ம என்னும் உரைப்பொருட் கிளவியும்
பலவற் றிறுதிப் பெயர்க்கொடை உளப்பட
அன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப. ௮

211 வாழிய என்பது புணருமாறு

வாழிய என்னும் செயவென் கிளவி
இறுதி அகரம் கெடுதலும் உரித்தே. ௯

212 அம்ம என்பதற்கு எய்தாதது
எய்துவித்தல்

உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார். ௰

213 பலவற்றிறுதிக்குச் செய்யுண் முடிபு

பலவற் றிறுதி நீடுமொழி உளவே
செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான. ௧௩

214 பலசில என்பவற்றின் றிரிபுவிதி

தொடா அிறுதி தம்முன் றாம்வரின்
லகரம் றகரவொற் றாகலும் உரித்தே. ௧௪

215 பலசில என்பவற்றின் உறழ்ச்சிவிதி

வல்லெழுத் தியற்கை உறழத் தோன்றும். ௧௫

216 அகரவீற்றிற்கு வேற்றுமைமுடிபு

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ௧௬

217 அகரவீற்று மரப்பெயர்க்குப்

மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே. ௧௭

218 மகஎன்னும் பெயர்க்குச்சாரியை இன்னெனல்

மகப்பெயர்க் கிளவிக் கின்னே சாரியை. ௧௮

219 மேலதற்குச்சிறப்புவிதி

அத்தவண் வரினும் வரைநிலை இன்றே. ௧௯

220 ஈற்று வல்லெழுத்துக்கும் வற்றுக்குஞ் சிறப்புவிதி

பலவற் றிறுதி உருபியல் நிலையும். ௨௰

221 ஆகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழியில்
முடியுமாறு

ஆகார இறுதி அகர இயற்றே. ௧௯

222 ஆகாரவீற்று வினைச்சொல்முடிபு

செய்யா என்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அவ்வியல் திரியா தென்மனார் புலவர். ௨0

223 ஆகாரவீற்று அல்வழிக்கண்
உம்மைத்தொகை முடிபு

உம்மை எஞ்சிய இருபெயர்த் தொகைமொழி
மெய்ம்மை யாக அகரம் மிகுமே. ௨௧

224 எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

ஆவும் மாவும் விளிப்பெயர்க் கிளவியும்
யாவென் வினாவும் பலவற் றிறுதியும்
ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும்
தன்தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியோ
டன்றி யனைத்தும் இயல்பென மொழிப. ௨௨

225 ஆகாரவீறு வேற்றுமைக்கண்
முடியுமாறு

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ௨௩

226 ஷை சிறப்புவிதி

குறியதன் முன்னரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்
அறியத் தோன்றும் அகரக் கிளவி. ௨௪

227 ஆகாரவீற்றுப்பெயர்க்கு ஒருவழி
யெய்தியது விலக்குவது

இராவென் கிளவிக் ககரம் இல்லை. ௨௫

228 நிலாஎனும்சொல் அத்துச்சாரியை
பெறுமெனல்

நிலாவென் கிளவி அத்தொடு சிவணும். ௨௬

229 யாமரம் முதலியன மெல்லெழுத்து
மிகப்பெறுமெனல்

யாமரக் கிளவியும் பிடாவும் தளாவும்
ஆமுப் பெயரும் மெல்லெழுத்து மிகுமே. ௨௭

230 மேலவை வல்லெழுத்து மிகப்பெறுவனவு
மாமெனல்.

வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை. ௨௮

231 மாமரக்கிளவி முதலியமூன்று
வல்லெழுத்துப்பெறுமெனல்

மாமரக் கிளவியும் ஆவும் மாவும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன
அகரம் வல்லெழுத் தவையவண் நிலையா
னகரம் ஒற்றும் ஆவும் மாவும். ௨௯

232 ஆனொற்று அகரத்தோடு நிற்குமெனல்

ஆனொற் றகரமொடு நிலையிடன் உடைத்தே. ௩௰

233 ஆன்முன் பவ்வீ புணருமாறு

ஆன்முன் வரூஉம் ஈகார பகரம்
தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலும் உரித்தே. ௩௧

234 ஆகாரவீற்றுட்சிலவற்றிற்குச்
செய்யுள்முடிபு

குறியதன் இறுதிச் சினைகெட உகரம்
அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே. ௩௨

235 இகரவீற்றுப்பெயர்க்கு
வேற்றுமைமுடிபு

இகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே. ௩௩

236 இகரஈற்று இடைச்சொல் முதலிய
முடியுமாறு

இனியணி என்னும் காலையும் இடனும்
வினையெஞ்சு கிளவியும் சுட்டும் அன்ன. ௩௪

237 இன்றியென்னெச்சம் செய்யுளில்
இன்றுமெனல்

இன்றி என்னும் வினையெஞ் சிறுதி
நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்
தொன்றியல் மருங்கிற் செய்யுளுள் உரித்தே. ௩௫

238 இகரஈற்றுச்சுட்டுப்பெயர்
இயல்புகணத்தோடுமுடியுமாறு

சுட்டின் இயற்கை முற்கிளந் தற்றே. ௩௬

239 தூணிமுன் பதக்குவரின் வல்லெழுத்து
மிகுமெனல்

பதக்குமுன் வரினே தூணிக் கிளவி
முதற்கிளந் தெடுத்த வேற்றுமை இயற்றே.

240 நாழிமுன் உரிமொழி புணருமாறு

உரிவரு காலை நாழிக் கிளவி
இறுதி இகரம் மெய்யொடுங் கெடுமே
டகரம் ஒற்றும் ஆவயி னான.

241 பனியென்றகாலமுணர்த்துஞ்சொல்
அத்தும் இன்னும் பெறுமெனல்

பனியென வரூஉம் கால வேற்றுமைக்
கத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும்.

242 வளியென் பூதக்கிளவி அத்தும்
இன்னும் பெறுமெனல்

வளியென வரூஉம் பூதக் கிளவியும்
அவ்வியல் நிலையல் செவ்வி தென்ப.

243 உதியெனும் மரப்பெயர் மெல்லெழுத்து
மிகப்பெறுமெனல்

உதிமரக் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

244 புளியென்றமரப்பெயர்க்கு அம் என்
சாரியை வருமெனல்

புளிமரக் கிளவிக் கம்மே சாரியை.

245 சுவைப்புளிப்பெயர்முன்
மெல்லெழுத்து மிகப்பெறுமாறு

ஏனைப் புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே. ௪௩

246 ஒடு பெயர் வல்லெழுத்து
மிகப்பெறலுமாமெனல்

வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை
ஒல்வழி அறிதல் வழக்கத் தான. ௪௪

247 நாட்பெயர்களின்முன் ஆன்சாரியை
வருமென்றல்

நாள்முன் தோன்றும் தொழில்நிலைக் கிளவிக்
கானிடை வருதல் ஐயம் இன்றே. ௪௫

248 திங்களையுணர்த்தும் பெயர்முன்

திங்கள் முன்வரின் இக்கே சாரியை. ௪௬

249 ஈகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழியில்
வல்லெழுத்து மிகப்பெறுமெனல்

ஈகார இறுதி ஆகார இயற்றே. ௪௭

250 நீ, மீமுன் வலிஇயல்பாதல்

நீயென் பெயரும் இடக்கர்ப் பெயரும்
மீயென மரீஇய இடம்வரை கிளவியும்
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும். ௪௮

251 இடப்பொருளுணர்த்தும்
மீ முன் வலிமிகல்

இடம்வரை கிளவிமுன் வல்லெழுத்து மிகூஉம்
உடனிலை மொழியும் உளவென மொழிப. ௬௯

252 வேற்றுமையில் ஈகாரவீற்றுப்
பெயர்முன்வலிமிகல்

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ௭௰

253 நீயென்பதன் பொருட்புணர்ச்சியில்
வலிஇயல்பாதல்

நீயென் ஒருபெயர் உருபியல் நிலையும்
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை ஆகும். ௭௧

254 அல்வழியில் உகரவீற்றுமுன் வலிமிகல்

உகர இறுதி அகர இயற்றே. ௭௨

255 உகரவீற்றுச்சுட்டுமுன் வலிமிகல்

சுட்டின் முன்னரும் அத்தொழிற் றாகும். ௭௩

256 உகரவீற்றுச்சுட்டுமுன் மென்கணம்
முதலியபுணருமாறு

ஏனவை வரினே மேனிலை இயல. ௭௪

257 சுட்டிறுதிமுன்வலி இயல்பாதல்

சுட்டுமுதல் இறுதி இயல்பா கும்மே. ௭௫

258 உகரவீற்றுச்சுட்டுமுதற்பெயர்க்குச் செய்யுள்முடிபு

அன்றுவரு காலை ஆவா குதலும்
ஐவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலும்
செய்யுள் மருங்கின் உரித்தென மொழிப. ௫௬

259 மேலன வேற்றுமையில் முடியுமாறு

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ௫௭

260 எரு, செரு மொழிப்புணர்ச்சி

எருவும் செருவும் அம்மொடு சிவணித்
திரிபிடன் உடைய தெரியுங் காலை
அம்மின் மகரம் செருவயிற் கெடுமே
தம்மொற்று மிகூஉம் வல்லெழுத் தியற்கை. ௫௮

261 ழகரவுகரம் நீண்டுமுடியுமாறு

ழகர உகரம் நீடிடன் உடைத்தே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான. ௫௯

262 ஒடுமரப்பெயர்ப்புணர்ச்சி

ஒடுமரக் கிளவி உதிமர இயற்றே. ௬௦

263 சுட்டுப்பெயர்க்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச்சாரியை வகுத்தல்

சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்
ஒற்றிடை மிகாஅ வல்லெழுத் தியற்கை. ௬௧

264 ஊகாரவீறு அல்வழிப்புணருமாறு

ஊகார இறுதி ஆகார இயற்றே. ௬௨

265 ஊகாரவீற்று வினையெச்சம்
முன்னிலைமொழி முன்வலிமிகல்

வினையெஞ்சு கிளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும்
நினையுங் காலை அவ்வகை வரையார். ௬௩

266 ஊகாரவீறு வேற்றுமையில் முடியுமாறு

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ௬௪

267 குற்றெழுத்தின் பின் உகரம்
பெறுமாறு.

குற்றெழுத் திம்பரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்
நிற்றல் வேண்டும் உகரக் கிளவி. ௬௫

268 பூவென்பெயர்முன் வலி
மிகுதலுமாமெனல்.

பூவென் ஒருபெயர் ஆயியல் பின்றே
ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே. ௬௬

269 ஊஎன்மொழிநகரச்சாரியைபெறுதல்

ஊவென் ஒருபெயர் ஆவொடு சிவணும். ௬௭

270 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

அக்கென் சாரியை பெறுதலும் உரித்தே
தக்கவழி அறிதல் வழக்கத் தான. ௬௮

271 ஆடூஉ, மகடூஉ, இன்சாரியை
பெறுதலுமாமெனல்

ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு பெயர்க்கும்
இன்னிடை வரினும் மானம் இல்லை. ௬௯

272 எகர ஒகரம் ஈறாமிடமுணர்த்துமாறு

எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா
முன்னிலை மொழிய என்மனார் புலவர்
தேற்றமும் சிறப்பும் அல்வழி யான. ௭௰

273 எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்து
எய்தாதது எய்துவித்தது

தேற்ற எகரமும் சிறப்பின் ஒவ்வும்
மேற்கூ றியற்கை வல்லெழுத்து மிகா. ௭௧

274 ஏகாரவீறு அல்வழியிற் புணருமாறு

ஏகார இறுதி ஊகார இயற்றே. ௭௨

275 இடைச்சொற்களுக்கெய்தாத
தெய்துவித்தது

மாறுகோள் எச்சமும் வினாவும் எண்ணும்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை ஆகும். ௭௩

276 ஏகாரவீற்று வேற்றுமை முடிபு

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ௭௪

277 எய்தியதன் மேற்சிறப்புவிதி

ஏயென் இறுதிக் கெகரம் வருமே. ௭௫

278 சேஎன்மரப்பெயர் மெல்லின
மிகப்பெறல்

சேஎன் மரப்பெயர் ஒடுமர இயற்றே. ௭௬

279 இயைபுவல்லெழுத்து விலக்கி

பெற்றம் ஆயின் முற்ற இன்வேண்டும். ௭௭

280 ஐயீறுவேற்றுமையில் முடியுமாறு

ஐகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே. ௭௮

281 எய்தியதன் மேற்சிறப்புவிதி

சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும். ௭௯

282 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிது

விசைமரக் கிளவியும் ஞெமையும் நமையும்
ஆமுப் பெயரும் சேமர இயல. ௮௦

283 இயைபுவல்லெழுத்து விலக்கி
அம்முவகுத்தல்

பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும்
நினையுங் காலை அம்மொடு சிவணும்
ஐயென் இறுதி அரைவரைந்து கெடுமே
மெய்யவண் ஒழிய என்மனார் புலவர். ௮௧

284 மேலதற்கோர்சிறப்புவிதி

பனையின் முன்னர் அட்டுவரு காலை
நிலையின் றாகும் ஐயென் உயிரே
ஆகாரம் வருதல் ஆவயி னான.

285 இதுவுமது

கொடிமுன் வரினே ஐயவண் நிற்பக்
கடிநிலை யின்றே வல்லெழுத்து மிகுதி. ௮௩

286 இதுவுமது

திங்களும் நாளும் முந்துகிளந் தன்ன. ௮௪

287 இதுவுமது

மழையென் கிளவி வளியியல் நிலையும். ௮௫

288 வேற்றுமைக்கட்செய்யுண்முடிபு

செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும்
ஐயென் இறுதி அவாமுன் வரினே
மெய்யொடுங் கெடுதல் என்மனார் புலவர்
டகாரம் ணகாரம் ஆதல் வேண்டும். ௮௬

289 ஓகாரவீற் றல்வழிமுடிவு

ஓகார இறுதி ஏகார இயற்றே. ௮௭

290 இடைச்சொன் முடிவும்
எய்தாததெய்துவித்தலும்

மாறுகொள் எச்சமும் வினையும் ஐயமும்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை ஆகும். ௮௮

291 இதுவுமது

ஒழிந்ததன் நிலையும் மொழிந்தவற் றியற்றே. ௮௯

292 ஓகாரவீற்றுவேற்றுமைமுடிபு

வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே
ஒகரம் வருதல் ஆவயி னான. ௯௰

293 எய்தியதுவிலக்கல்

இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை ஆகும். ௯௧

294 பிறிதுவிதிவகுத்தல்

உருபியல் நிலையும் மொழியுமா ருளவே
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை ஆகும். ௯௨

295 ஔகாரவீறு இருவழியுமுடியுமாறு

ஔகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
அல்வழி யானும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைநிலை யின்றே
அவ்விரு வீற்றும் உகரம் வருதல்
செவ்வி தென்ப சிறந்திசி னோரே. ௯௩

உயிர்மயங்கியல் முற்றிற்று

எட்டாவது

புள்ளிமயங்கியல்

296 இருவழியும் ஞகாரம்புணருமாறு

ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான. க

297 ஞ, உகரம் பெறுமாறு

ஞநமவ இயையினும் உகரம் நிலையும். உ

298 ந, உகரம்பெறுமாறு

நகர இறுதியும் அதனோ ரற்றே. ங

299 ந, வேற்றுமையில் அகரம்பெறுதல்

வேற்றுமைக் குக்கெட அகரம் நிலையும். ச

300 வெரிநென்சொல்புணருமாறு

வெரிநென் இறுதி முழுதுங் கெடுவழி
வருமிடன் உடைத்தே மெல்லெழுத் தியற்கை. ரு

301 மேலதற்கோர்சிறப்புவிதி

ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே. சா

302 ணகரவீறுவேற்றுமையிற்புணருமாறு

ணகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்
டகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே. ௭

303 மேலதற்கோர்சிறப்புவிதி

ஆணும் பெண்ணும் அஃறிணை இயற்கை. ௮

304 ஆணென்மரச்சொல் அம் பெறல்

ஆண்மரக் கிளவி அரைமர இயற்றே. ௯

305 செய்யுளுட்டிரிபுவிலக்கிச்சாரியைகூறல்

விண்ணென வரூஉம் காயப் பெயர்வயின்
உண்மையும் உரித்தே அத்தென் சாரியை
செய்யுள் மருங்கின் தொழில்வரு காலை. ௧௦

306 உகரமும்வல்லெழுத்தும்விதித்தல்

தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல. ௧௧

307 எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிகூறல்

கிளைப்பெயர் எல்லாம் கொளத்திரி பிலவே. ௧௨

308 அல்வழியுள்வேற்றுமைமுடிபுபோல
முடியுமாறு

வேற்றுமை அல்வழி எண்ணென் உணவுப்பெயர்
வேற்றுமை இயற்கை நிலையலும் உரித்தே. ௧௩

309 முரணென்சொல்இருவழியுமுடியுமாறு

முரணென் தொழிற்பெயர் முதலியல் நிலையும். ௧௪

310 மகரவீறுவேற்றுமையிற்புணருமாறு

மகர இறுதி வேற்றுமை ஆயின்
துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே. கரு

311 மகரஒற்றின்மேலதகரம்நீளுமாறு

அகர ஆகாரம் வருஉங் காலை
ஈற்றுமிசை அகரம் நீடலும் உரித்தே. கசு

312 எய்தியதன் மேற்சிறப்புவிதி

மெல்லெழுத் துறழும் மொழியுமா ருளவே
செல்வழி அறிதல் வழக்கத் தான. கஎ

313 இல்லென்மரச்சொல் முடியுமாறு

இல்ல மரப்பெயர் விசைமர இயற்றே. கஅ

314 மகரத்திற்கெய்தாத தெய்துவித்தல்

அல்வழி எல்லாம் மெல்லெழுத் தாகும். கக

315 அகம்எனுஞ்சொல்முடியுமாறு

அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே
முதனிலை ஒழிய முன்னவை கெடுதலும்
வரைநிலை இன்றே ஆசிரி யற்க
மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆவயி னான. உ0

316 இலமென்னுஞ்சொல் புணருமாறு

இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை
நிலையலும் உரித்தே செய்யு ளான. உக

317 ஆயிரமென் எண்ணுப்பெயர் அத்துப்பெறல்

அத்தொடு சிவணும் ஆயிரத் திறுதி
ஒத்த எண்ணு முன்வரு காலை. ௨௨

318 அடையடுத்தஆயிரமும்அவ்வாறேயெனல்

அடையொடு தோன்றினும் அதனோ ரற்றே. ௨௩

319 எய்தாததெய்துவித்தல்

அளவும் நிறையும் வேற்றுமை இயல. ௨௪

320 உயர்திணைப்பெயராகிய பொருட் புணர்ச்சிக்கண்முடியுமாறு

படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும்
தொடக்கம் குறுகும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
வேற்றுமை யாயின் உருபியல் நிலையும்
மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆவயி னான. ௨௫

321 மேலவற்றிற்கு அல்வழிமுடிபு

அல்லது கிளப்பின் இயற்கை ஆகும். ௨௬

322 விரவுப்பெயர்க்கிருவழியுமெய்தாத தெய்துவித்தல்

அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லாம் எனும்பெயர் உருபியல் நிலையும்
வேற்றுமை யல்வழிச் சாரியை நிலையாது. ௨௭

323 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

மெல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை. உஅ

324 எல்லாமென்பதற்குயர்திணைமுடிபு

உயர்திணை யாயின் உருபியல் நிலையும். உகூ

325 நும்மென்பெயர்புணருமாறு

நும்மென் ஒருபெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே. ஙo

326 நும்மென்பெயர்க்கு அல்வழிமுடிபு

அல்லதன் மருங்கிற் சொல்லுங் காலை
உக்கெட நின்ற மெய்வயின் ஈவர
இ்இடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம்
நிற்றல் வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே
அப்பால் மொழிவயின் இயற்கை ஆகும். ஙக

327 பிறிதுவிதி வகுத்தல்

தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெய ரியல. ஙஉ

328 ஈமுங்கம்மும்புணருமாறு

ஈமும் கம்மும் உருமென் கிளவியும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன. ஙங

329 ஈமுங்கம்மும் அக்கென்சாரியை பெறல்

வேற்றுமை யாயின் ஏனை இரண்டும்
தோற்றம் வேண்டும் அக்கென் சாரியை. ஙச

330 மகரங்குறுகுமிடம்

வகார மிசையும் மகாரம் குறுகும். ௩௫

331 மகரவீற்றுநாட்பெயர்க்கு
வேற்றுமை முடிபு

நாட்பெயர்க் கிளவி மேற்கிளந் தன்ன
அத்தும் ஆன்மிசை வரைநிலை யின்றே
ஒற்று மெய்கெடுதல் என்மனார் புலவர். ௩௬

332 னகரமெய்வேற்றுமையிற்புணருமாறு

னகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்
றகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே. ௩௭

333 மன்சின்முதலிய புணருமாறு

மன்னும் சின்னும் ஆனும் ஈனும்
பின்னும் முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அன்ன இயல என்மனார் புலவர். ௩௮

334 வயின்என் இடைச்சொல்புணருமாறு

சுட்டுமுதல் வயினும் எகரமுதல் வயினும்
அப்பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப. ௩௯

335 குயினென்சொல்புணருமாறு

குயினென் கிளவி இயற்கை ஆகும். ௪௦

336 எகின்மரச்சொல்அம்முப்பெறல்

எகின்மரம் ஆயின் ஆண்மர இயற்றே. ௪௧

337 எகினெனுஞ்சொல்புணருமாறு

ஏனை எகினே அகரம் வருமே
வல்லெழுத் தியற்கை மிகுதல் வேண்டும். ௬௨

338 கிளைப்பெயர்க்குச்சிறப்புவிதி

கிளைப்பெயர் எல்லாம் கிளைப்பெயர் இயல. ௬௩

339 மீனென் சொற்புணர்ச்சி

மீனென் கிளவி வல்லெழுத் துறழ்வே. ௬௪

340 தேனென்சொல்புணருமாறு

தேனென் கிளவி வல்லெழுத் தியையின்
மேனிலை ஒத்தலும் வல்லெழுத்து மிகுதலும்
ஆமுறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்தே
வல்லெழுத்து மிகுவழி இறுதி இல்லை. ௬௫

341 மேலதற்கோர்சிறப்புவிதி

மெல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை. ௬௬

342 இதுவுமது

மெல்லெழுத் தியையின் இறுதியொ டுறழும். ௬௭

343 இறுல் என் சொற்புணர்ச்சி

இறுஅல் தேற்றம் இயற்கை ஆகும். ௬௮

344 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலும் உரித்தே. ௬௯

345 மின்முதலியவற்றிற்குச்சிறப்புவிதி

மின்னும் பின்னும் பன்னும் கன்னும்
அந்நாற் சொல்லும் தொழிற்பெயர் இயல. ௫௰

346 கன்னெனுஞ்சொல்அகரம்பெறல்

வேற்றுமை யாயின் ஏனை எகினொடு
தோற்றம் ஒக்கும் கன்னென் கிளவி. ௫௧

347 அஃறிணைவிரவுப்பெயர்க்
கெய்தாததெய்துவித்தல்

இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறைவரின்
முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும்
மெய்யொழித் தன்கெடும் அவ்வியற் பெயரே ௫௨

348 மேலதற்கோர் சிறப்புவிதி

ஆதனும் பூதனும் கூறிய இயல்பொடு
பெயரொற் றகரம் துவரக் கெடுமே. ௫௩

349 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிது
விதிவகுத்தல்

சிறப்பொடு வருவழி இயற்கை ஆகும். ௫௪

350 மேலதற்குமற்றோர்விதி

அப்பெயர் மெய்யொழித் தன்கெடு வழியும்
நிற்றலும் உரித்தே அம்மென் சாரியை
மக்கண் முறைதொகூஉம் மருங்கி னான. ௫௫

351 தான் முதற்பெயர்களியல்பாமாறு

தானும் பேனும் கோனும் என்னும்
ஆமுறை இயற்பெயர் திரிபிடன் இலவே. ௫௬

352 தான்யான் திரியுமாறு

தான்யான் எனும்பெயர் உருபியல் நிலையும். ௫௭

353 மேலவை அல்வழியில் முடியுமாறு

வேற்றுமை யல்வழிக் குறுகலும் திரிதலும்
தோற்றம் இல்லை என்மனார் புலவர். ௫௮

354 அழனென்சொற்கெய்தாததெய்துவித்தல்

அழனே னிறுதிகெட வல்லெழுத்து மிகுமே. ௫௯

355 முன்றில் என்சொற்புணர்ச்சி

முன்னென் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும்
இல்லென் கிளவிமிசை றகரம் ஒற்றல்
தொல்லியல் மருங்கின் மரீஇய மரபே. ௬௦

356 செய்யுளிற்பொன்னென்சொற்புணர்ச்சி

பொன்னென் கிளவி ஈறுகெட முறையின்
முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம்
செய்யுள் மருங்கில் தொடரிய லான. ௬௧

357 யகரவீற்றிற்கு வேற்றுமைமுடிபு

யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின்
வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே. ௬௨

358 விரவுப்பெயர்க்கெய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவருத்தல்

தாமென் கிளவி இயற்கை ஆகும். ௬௩

359 மேலதிலெய்தாததெய்துவித்தது

மகன்வினை கிளப்பின் முதனிலை இயற்றே. ௬௪

360 யகாரவீற்றுள்மெல்லெழுத்துறழ்ச்சி

மெல்லெழுத் துறழும் மொழியுமா ருளவே. ௬௫

361 யகாரவீறு அல்வழியியல்பாமெனல்

அல்வழி எல்லாம் இயல்பென மொழிப. ௬௬

362 ரகாரவீற்றுவேற்றுமைமுடிபு

ரகார இறுதி யகார இயற்றே. ௬௭

363 மேலீற்றிற்கெய்தாததெய்துவித்தது

ஆரும் வெதிரும் சாரும் பீரும்
மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்பெறத் தோன்றும். ௬௮

364 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

சாரென் கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும். ௬௯

365 எய்தியதன் மேற்சிறப்புவிதி

பீரென் கிளவி அம்மொடு சிவணும். ௭௦

366 வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் லகாரவீறு

லகார இறுதி னகார இயற்றே. ௭௧

367 மேலதற்கெய்தாததெய்துவித்தது

மெல்லெழுத் தியையின் னகாரம் ஆகும். ௭௨

368 லகரவீற்று அல்வழிமுடிபு

அல்வழி எல்லாம் உறழென மொழிப. ௭௩

369 லகரமெய்ஆய்தமாகுமாறு

தகரம் வருவழி ஆய்தம் நிலையலும்
புகரின் றென்மனார் புலமை யோரே. ௭௪

370 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

நெடியதன் இறுதி இயல்புமா ருளவே. ௭௫

371 நெல்முதலியவற்றினீறு அல்வழியிலும் றகரமாமெனல்

நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை இயல. ௭௬

372 இன்மைப்பொருள்தரும் இல்லென் சொல்புணருமாறு

இல்லென் கிளவி இன்மை செப்பின்
வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐயிடை வருதலும்
இயற்கை யாதலும் ஆகாரம் வருதலும்
கொளத்தகு மரபின் ஆகிடன் உடைத்தே. ௭௭

373 வல்லென் சொற்புணர்ச்சி

வல்லென் கிளவி தொழிற்பெயர் இயற்றே. ௭௮

374 எய்திய ஏப்
வருத்தது

நாயும் பலகையும் வரூஉங் காலை
ஆவயின் உகரம் கெடுதலும் உரித்தே
உகரம் கெடுவழி அகரம் நிலையும். ௭௰

375 வேற்றுமையிற் பூல்வேல்அம்முப்
பெறல்

பூல்வேல் என்றா ஆலென் கிளவியொ
டாமுப் பெயர்க்கும் அம்மிடை வருமே. ௭௧

376 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதி
வருத்தது

தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெய ரியல. ௭௨

377 வெயிலென்சொல்அத்துமின்னும்பெறல்

வெயிலென் கிளவி மழையியல் நிலையும். ௭௩

378 வகரவீறுவேற்றுமையிற்புணருமாறு

சுட்டுமுத லாகிய வகர இறுதி
முற்படக் கிளந்த உருபியல் நிலையும். ௭௪

379 மேலனவற்றிற்கல்வழிமுடிபு

வேற்றுமை யல்வழி ஆய்தம் ஆகும். ௭௫

380 எய்தாததெய்துவித்தது

மெல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத் தாகும். ௭௬

381 வகாரவீறு ஏனைக்கணங்களொடு
புணருமாறு

ஏனவை புணரின் இயல்பென மொழிப. அசு

382 எய்தாததெய்துவித்தது

ஏனை வகரம் தொழிற்பெயர் இயற்றே. அஎ

383 ழகாரவீற்று வேற்றுமைமுடிபு

ழகார இறுதி ரகார இயற்றே. அஅ

384 தாழென்சொல் அக்குப்பெறுதல்

தாழென் கிளவி கோலொடு புணரின்
அக்கிடை வருதல் உரித்தும் ஆகும். அகூ

385 இதுவுமது

தமிழென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே. கூ0

386 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிகூறல்

குமிழென் கிளவி மரப்பெயர் ஆயின்
பீரென் கிளவியொ டோரியற் றாகும். கூக

387 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

பாழென் கிளவி மெல்லெழுத் துறழ்வே. கூஉ

388 ஏழென்சொல் அன்பெறல்

ஏழென் கிளவி உருபியல் நிலையும். கூங

389 மேலதற்கெய்தாததெய்துவித்தல்

அளவும் நிறையும் எண்ணும் வருவழி
நெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும்
கடிநிலை இன்றே ஆசிரி யற்க. ௯௪

390 மேலதற்கெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

பத்தென் கிளவி ஒற்றிடை கெடுவழி
நிற்றல் வேண்டும் ஆய்தப் புள்ளி. ௯௫

391 எய்தியதொருமருங்குமறுத்தது

ஆயிரம் வருவழி உகரம் கெடுமே. ௯௬

392 எய்தியதுமுழுவதூஉம்விலக்கியது

நூறூர்ந்து வரூஉம் ஆயிரக் கிளவிக்குக்
கூறிய நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்றே. ௯௭

393 இதுவுமது

ஐயம் பல்லென வரூஉம் இறுதி
அல்பெயர் எண்ணினும் ஆயியல் நிலையும். ௯௮

394 இதுவுமது

உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது. ௯௯

395 கீழென்சொல்வேற்றுமையிலுறழுமாறு

கீழென் கிளவி உறழத் தோன்றும். ௧௦௦

396 ளகாரவீறுவேற்றுமையிற்புணருமாறு

ளகார இறுதி ணகார இயற்றே. ௧௦௧

397 மேலதற்குமென்கணத்துமுடிபு

மெல்லெழுத் தியையின் ணகார மாகும். ௧௦௨

398 மேலதற்கு அல்வழி முடிபு

அல்வழி எல்லாம் உறழென மொழிப. ௧௦௩

399 மேலதற்கெய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வருத்தது

ஆய்தம் நிலையலும் வரைநிலை யின்றே
தகரம் வருஉங் காலை யான. ௧௦௪

400 நெடியதனிறுதிளகாரத்துக்கெய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதி வருத்தது

நெடியதன் இறுதி இயல்பா குநவும்
வேற்றுமை அல்வழி வேற்றுமை நிலையலும்
போற்றல் வேண்டும் மொழியுமா ருளவே. ௧௦௫

401 ளகாரவீற்றுத்தொழிற்பெயர்க்கிருவழியும் எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதி வருத்தல்

தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல. ௧௦௬

402 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவருத்தல்

இருளென் கிளவி வெயிலியல் நிலையும். ௧௦௭

403 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவருத்தது

புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயர் இயல. ௧௦௮

404 மக்களென்னுஞ்சொற்கெய்தியது
விலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுத்தது

மக்கள் என்னும் பெயர்ச்சொல் இறுதி
தக்கவழி அறிந்து வலித்தலும் உரித்தே. ௧௦௪௯

405 சாரியைபெறுவனவற்றிற்குச்சாரியையும்
எழுத்துப்பெறுவனவற்றிற்கெழுத்துங்கொடுத்து
முடிக்குமாறு

உணரக் கூறிய புணரியல் மருங்கில்
கண்டுசெயற் குரியவை கண்ணினர்கொளலே. ௧௫௦

புள்ளிமயங்கியல் முற்றிற்று

ஒன்பதாவது

குற்றியலுகரப்புணரியல்.

406 குற்றியலுகரத்தின்றுவகைதொடர்

ஈரெழுத் தொருமொழி உயிர்த்தொடர் இடைத்தொடர்
ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொடர்
ஆயிரு மூன்றே உகரம் குறுகிடன். ௧

407 ஈரொற்றுத்தொடரிடைத்தொடராகாதெனல்

அவற்றுள்,
ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி இடைத்தொடராகா. உ

408 இருவழியினும் உகரம் அரைமாத்திரையுற்று நிற்குமெனல்

அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லா இறுதியும் உகரம் * நிலையும். ௩

409 வன்றொடரில் அரைமாத்திரையினுங் குறுகுமெனல்

வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழித்
தொல்லை இயற்கை நிலையலும் உரித்தே. ௪

410 குற்றியலிகரம்புணர்மொழியகத்து வருமாறு

யகரம் வருவழி இகரம் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது. ௫

411 நெடிற்றொடர்க்குற்றுயிர்த்தொடர்க்கும் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சி முடிபு

ஈரெழுத்து மொழியும் உயிர்த்தொடர் மொழியும்
வேற்றுமை யாயின் ஒற்றிடை இனமிகத்
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி. ௬

---

*ம் என்றும் பாடம்

412 எய்தியதொருமருங்குமறுப்பது

ஒற்றிடை இனமிகா மொழியுமா ருளவே
அத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகலே. எ

413 இடைத்தொடர்ஆய்தத்தொடர்க்குமுடிபு

இடையொற்றுத் தொடரும் ஆய்தத் தொடரும்
நடையா யியல என்மனார் புலவர். அ

414 வன்றொடர்மென்றொடர்க்குமுடிபு

வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும்
வந்த வல்லெழுத் தொற்றிடை மிகுமே
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற் றெல்லாம்
வல்லொற் றிறுதி கிளையொற் றாகும். கூ

415 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிகூறல்

மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே சாரியை. க0

416 எய்தியதொருமருங்குமறுப்பது

மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரும் உளவே. கக

417 ஈரெழுத்துமொழிவன்றொடர்மொழிகட்
கெய்தாததெய்துவித்தது

ஈரெழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத் தொடரும்
அம்மிடை வரற்கும் உரியவை உளவே
அம்மர பொழுகும் மொழிவயி னான. கஉ

418 மென்றொடர்மொழியுட்சிலவற்றிற்
கெய்தாதவெய்துவித்தது

ஒற்றுநிலை திரியா தக்கொடு வரூஉம்
அக்கிளை மொழியும் உளவென மொழிப. கரு

419 எண்ணுப்பெயரொடு பொருட்பெயர்
முடியுமாறு

எண்ணுப்பெயர்க் கிளவி உருபியல் நிலையும். கச

420 மென்றொடர்மொழிக்குப்பிறமுடிபு

வண்டும் பெண்டும் இன்னொடு சிவணும். கரு

421 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

பெண்டென் கிளவிக் கன்னும் வரையார். கசு

422 யாதெனிறுதியும்ஆய்தஇறுதிய
முடியுமாறு

யாதென் இறுதியும் சுட்டுமுத லாகிய
ஆய்த இறுதியும் உருபியல் நிலையும். கஎ

423 சுட்டுமுதலுகரத்துக்கல்வழிமுடிபு

முன்னுயிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி
மன்னல் வேண்டும் அல்வழி யான. கஅ

424 பிறகணத்தோடல்வழிமுடிபு

ஏனைமுன் வரினே தானிலை இன்றே. கக

425 ஆறீற்றுக்குற்றுகரத்திற்கல்வழிமுடிபு

அல்லது கிளப்பின் எல்லா மொழியும்
சொல்லிய பண்பின் இயற்கை ஆகும். ௨௰

426 வல்லொற்றுக்கெய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி

வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து
[மிகுமே. ௨௧

427 ஏழனுருபிடைச்சொற்குமுடிபு

சுட்டுச்சினை நீடிய மென்றொடர் மொழியும்
யாவினா முதலிய மென்றொடர் மொழியும்
ஆயியல் திரியா வல்லெழுத் தியற்கை. ௨௨

428 யாவினாமொழியியல்பாதல்

யாவினா மொழியே இயல்பும் ஆகும். ௨௩

429 மேலனவற்றிற்குநிலைமொழிச்செய்கை

அந்நான் மொழியும் தந்நிலை திரியா. ௨௪

430 உண்டென்மொழிக்குவேறுமுடிபு

உண்டென் கிளவி உண்மை செப்பின்
முந்தை இறுதி மெய்யொடுங் கெடுதலும்
மேனிலை ஒற்றே ளகாரம் ஆதலும்
ஆமுறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்தே
வல்லெழுத்து வரூஉங் காலை யான. ௨௫

431 திசைப்பெயர்க்கல்வழிமுடிபு

இருதிசை புணரின் ஏயிடை வருமே. ௨௬

432 திசைப்பெயர்க்கெய்தாததெய்துவித்தது

திரிபுவேறு கிளப்பின் ஒற்றும் உகரமும்
கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர்
ஒற்றுமெய் திரிந்து னகாரம் ஆகும்
தெற்கொடு புணருங் காலை யான. ௨௭

433 பத்தொடெண்ணுப்பெயர்புணருமாறு

ஒன்று முதலாக எட்டன் இறுதி
எல்லா எண்ணும் பத்தன் முன்வரிற்
குற்றிய லுகரம் மெய்யொடுங் கெடுமே
முற்ற இன்வரூஉம் இரண்டலங் கடையே. ௨௮

434 பத்துமுன் இரண்டுபுணருமாறு

பத்தன் ஒற்றுக்கெட னகாரம் இரட்டல்
ஒத்த தென்ப இரண்டுவரு காலை. ௨௯

435 பத்தின்முன் ஆயிரம்புணருமாறு

ஆயிரம் வரினும் ஆயியல் திரியாது. ௩௦

436 நிறைப்பெயரளவுப்பெயர்புணருமாறு

நிறையும் அளவும் வரூஉங் காலையும்
குறையா தாகும் இன்னென் சாரியை. ௩௧

437 எண்ணுப்பெயரொடுபத்தென்பெயர்புணர்தல்

ஒன்றுமுதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர்
நின்ற பத்தன் ஒற்றுக்கெட ஆய்தம்

வந்திடை நிலையும் இயற்கைத் தென்ப
கூறிய இயற்கை குற்றிய லுகரம்
ஆறன் இறுதி அல்வழி யான. ௫௨

438 எண்ணுப்பெயரின் நிலைமொழிச்செய்கை

முதலீ ரெண்ணினொற்று ரகரம் ஆகும்
உகரம் வருதல் ஆவயி னான. ௫௩

439 இதுவுமது

இடைநிலை ரகரம் இரண்டென் எண்ணிற்கு
நடைமருங் கின்றே பொருள்வயி னான. ௫௪

440 இதுவுமது

மூன்றும் ஆறும் நெடுமுதல் குறுகும். ௫௫

441 இதுவுமது

மூன்றன் ஒற்றே பகாரம் ஆகும். ௫௬

442 இதுவுமது

நான்கன் ஒற்றே றகாரம் ஆகும். ௫௭

443 இதுவுமது

ஐந்தன் ஒற்றே மகாரம் ஆகும். ௫௮

444 இதுவுமது

எட்டன் ஒற்றே ணகாரம் ஆகும். ௫௯

445 எய்தாததெய்துவித்தது

ஒன்பான் ஒகரமிசைத் தகரம் ஒற்றும்
முந்தை ஒற்றே ணகாரம் இரட்டும்

பஃதென் கிளவி ஆய்தபக ரங்கெட
நிற்றல் வேண்டும் ஊகாரக் கிளவி
ஒற்றிய தகரம் றகரம் ஆகும். ௪௰

446 முதலொன்பானெண்களுடன் அளவுப்
பெயர் நிறைப்பெயர் முடியுமாறு

அளந்தறி கிளவியும் நிறையின் கிளவியும்
கிளந்த இயல தோன்றுங் காலை. ௪௧

447 மேல்மாட்டேற்றோடொவ்வாததற்கு
வேறுமுடிபு

மூன்றன் ஒற்றே வந்த தொக்கும். ௪௨

448 இதுவுமது

ஐந்தன் ஒற்றே மெல்லெழுத் தாகும். ௪௩

449 மூன்றற்கும்ஐந்தற்கும்வருமொழி
வரையறுத்தல்

கசதப முதன்மொழி வரூஉங் காலை. ௪௪

450 வேண்டாதுகூறிவேண்டியதுமுடித்தல்

நமவ என்னும் மூன்றொடு சிவணி
அகரம் வரினும் எட்டன்முன் இயல்பே. ௪௫

451 மேல்மாட்டேற்றோடொவ்வாமுடிபு

ஐந்தும் மூன்றும் நமவரு காலை
வந்த தொக்கும் ஒற்றியல் நிலையே. ௪௬

452 இதுவுமது

மூன்றன் ஒற்றே வகரம் வருவழித்
தோன்றிய வகரத் துருவா கும்மே. சஎ

453 இதுவுமது

நான்கன் ஒற்றே லகாரம் ஆகும். சஅ

454 இதுவுமது

ஐந்தன் ஒற்றே முந்தையது கெடுமே. சகூ

455 மாட்டேற்றுனெய்திய உகரத்திற்குக்
கேடுகூறியெய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிகூறல்

முதலீ ரெண்ணின்முன் உயிர்வரு காலைத்
தவலென மொழிப உகரக் கிளவி
முதனிலை நீடல் ஆவயி னான. ருo

456 இதுவுமது

மூன்றும் நான்கும் ஐந்தென் கிளவியும்
தோன்றிய வகரத் தியற்கை ஆகும். ருக

457 எண்ணுப்பெயர் முதல்நீண்டு
முடியுமாறு

மூன்றன் முதனிலை நீடலும் உரித்தே
உழக்கென் கிளவி வழக்கத் தான. ருஉ

458 இதுவுமது

ஆறென் கிளவி முதனீ டும்மே. ருந

459 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தது

ஒன்பான் இறுதி உருபுநிலை திரியாது
இன்பெறல் வேண்டும் சாரியை மொழியே. ருச

460 முதலொன்பானுடன் நூறுபுணர்தல்

நூறுமுன் வரினும் கூறிய இயல்பே. ருரு

461 மாட்டேற்றோடொவ்வாததற்கு வேறுமுடிபு

மூன்றன் ஒற்றே நகாரம் ஆகும். ருசா

462 இதுவுமது

நான்கும் ஐந்தும் ஒற்றுமெய் திரியா. ருஎ

463 இதுவுமது

ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே
முந்தை ஒற்றே ளகாரம் இரட்டும்
நூறென் கிளவி நகார மெய்கெட
ஊஆ ஆகும் இயற்கைத் தென்ப
ஆயிடை வருதல் இகார ரகாரம்
ஈறுமெய் கெடுத்து மகாரம் ஒற்றும். ருஅ

464 முதலொன்பானுடன் ஆயிரம்புணருமாறு

ஆயிரக் கிளவி வரூஉங் காலை
முதலீ ரெண்ணின் உகரம் கெடுமே. ருகூ

465 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

முதனிலை நீடினும் மான மில்லை. ௯௦

466 மூன்றெனெண் ஆயிரத்தொடுபுணர்தல்

மூன்றன் ஒற்றே வகாரம் ஆகும். ௯௧

467 நான்கனெண் ஆயிரத்தொடுபுணர்தல்

நான்கன் ஒற்றே லகாரம் ஆகும். ௯௨

468 ஐந்தெனெண் ஆயிரத்தொடுபுணர்தல்

ஐந்தன் ஒற்றே யகாரம் ஆகும். ௯௩

469 ஆறெனெண் ஆயிரத்தொடுபுணர்தல்

ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகரம்
ஈறுமெய் ஒழியக் கெடுதல் வேண்டும். ௯௪

470 ஒன்பானெண் ஆயிரத்தொடுபுணர்தல்

ஒன்பான் இறுதி உருவுநிலை திரியாது
இன்பெறல் வேண்டும் சாரியை மரபே. ௯௫

471 முதலொன்பான்களொடு நூறாயிரம் முடியுமாறு

நூறா யிரமுன் வருஉங் காலை
நூறன் இயற்கை முதனிலைக் கிளவி. ௯௬

472 நூற்றுடன் முதலொன்பானெண் புணர்தல்

நூறென் கிளவி ஒன்றுமுதல் ஒன்பாற்
கீறுசினை ஒழிய இனவொற்று மிகுமே. ௯௭

473 மேலெண்ணுடன் அடையடுத்த
ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்கள்புணருமாறு

அவையூர் பத்தினும் அத்தொழிற் றாகும். சுஅ

474 ஆறென்பதொடு அளவுப்பெயர்
நிறைப்பெயர் முடியுமாறு

அளவும நிறையும ஆயியல
குற்றிய லுகரமும் வல்லெழுத் தியற்கையும்
முற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர். சுகூ

ஒருபஃதுமுதலியஎண்கள் ஒன்றுமுதல்
ஒன்பான்களுடன் புணருமாறு

ஒன்றுமுத லாகிய பத்தூர் கிளவி
ஒன்றுமுதல் ஒன்பாற் கொற்றிடை மிகுமே
நின்ற ஆய்தம் கெடுதல் வேண்டும். எ0

476 ஒருபஃதுமுதலியவற்றோடாயிரம்
புணர்தல்

ஆயிரம் வரினே இன்னென் சாரியை
ஆவயின் ஒற்றிடை மிகுதல் இல்லை. எக

477 ஒருபஃதுமுதலியவற்றோடளவுப்
பெயர்நிறைப்பெயர்புணருமாறு

அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா. எஉ

478 முதலொன்பான்களுடன் பொருட்பெயர் புணர்தல்

முதனிலை எண்ணின் முன் வல்லெழுத்து வரினும்
ஞநமத் தோன்றினும் யவவந் தோன்றினும்
முதனிலை இயற்கை என்மனார் புலவர். ௭௩

479 மேலவற்றுடன் உயிர்முதல் மொழியும் யகாரமும் முடியுமாறு

அதனிலை உயிர்க்கும் யாவரு காலை
முதனிலை ஒகரம் ஓவா குமே
ரகரத் துகரம் துவரக் கெடுமே. ௭௪

480 இரண்டுமுதலொன்பான்களின் முன் மா புணர்தல்

இரண்டு முதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர்
வழங்கியல் மாவென் கிளவி தோன்றின்
மகர அளவொடு நிகரலும் உரித்தே. ௭௫

481 புள்ளிமயங்கியலுள் ஒழிந்துநின்ற செய்யுள்முடிபு

லனவென வரூஉம் புள்ளி இறுதிமுன்
உம்மும் கெழுவும் உளப்படப் பிறவும்
அன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச்
செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்
வேற்றுமை குறித்த பொருள்வயி னான. ௭௬

482 எழுத்ததிகாரத்திற்புணர்க்கப்படாத
சொற்கள் இவையெனவுணர்த்தல்

உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகிக்
குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினும் தோன்றி
நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொற் கிளவியும்
உயர்திணை அஃறிணை ஆயிரு மருங்கின்
ஐம்பால் அறியும் பண்புதொகு மொழியும்
செய்யும் செய்த என்னும் கிளவியின்
மெய்யொருங் கியலும் தொழிற்றொகு மொழியும்
தம்மியல் கிளப்பின் தம்முன் தாம்வரூஉம்
எண்ணின் தொகுதி உளப்படப் பிறவும்
அன்னவை எல்லாம் மருவின் பாத்திய
புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்றா. எஎ

483 எழுத்ததிகாரப்புறனடை

கிளந்த அல்ல செய்யுளுட் டிரிநவும்
வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்
விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்
வழங்கியல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல்
நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர். எஅ

குற்றியலுகரப்புணரியல் முற்றிற்று

எழுத்ததிகாரம் முற்றும்.

—:0:—

உ

சொல்லதிகாரம்

சூத்திரத்தொகைவகை

கிளவியோர் அறுபா னென்றுவேற் றுமையிற்
கிளரிரு பஃதிரண் டேழைந்

துமயங் கியலாம் விளியின் முப் பானேழ்
உயர்பெயர் நாற்பதின் மூன்று

தெளிவினை இயலைம் பானுடன் ஒன்று
செறியிடை யியனாற் பானெட்

டொளிருரி யியலொன் பதிற்றுப்பத் துடனெட்
டொழிபறு பானின்மே லேழே.

உ

கடவுள் துணை

சொல்லதிகாரம்

முதலாவது

ளவியாக்கம்.

484 சொல்லும்பொருளும் வரையறுத்தது

உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே
ஆயிரு திணையின் இசைக்கு * மன் சொல்லே. க

485 உயர்திணைமுப்பாற் பகுப்பு

ஆடூஉ அறிசொல் மகடூஉ அறிசொல்
பல்லோர் அறியும் சொல்லொடு சிவணி
அம்முப் பாற்சொல் உயர்திணை யவ்வே. உ

486 அஃறிணையிருபாற்பகுப்பு

ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்
றாயிருபாற் சொல் அஃறிணை யவ்வே. ௩

---

* 'மண' என்று சேனாவரையரும் கல்லாடனாரும் பாடங்கொள்வர்.

487 இஃது ஐயமறுக்கின்றது

பெண்மை சுட்டிய உயர்திணை மருங்கின்
ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்
தெய்வம் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும்
இவ்வென அறியும் அந்தமக் கிலவே
உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும். ௪

488 ஆடூஉ அறிசொல்லுணர்த்துகின்றது

னஃகான் ஒற்றே ஆடூஉ அறிசொல். ௫

489 மகடூஉ அறிசொல் உணர்த்துகின்றது

ளஃகான் ஒற்றே மகடூஉ அறிசொல். ௬

490 பலரறிசொல் உணர்த்துகின்றது

ரஃகான் ஒற்றும் பகர இறுதியும்
மாரைக் கிளவி உளப்பட மூன்றும்
நேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே. ௭

491 அஃறிணை ஒன்றறிசொல்

ஒன்றறி கிளவி தறட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி ஆகும். ௮

492 அஃறிணைப் பலவறிசொல் உணர்த்துகின்றது

அஆ வஎன வரூஉம் இறுதி
அப்பால் மூன்றே பலவறி சொல்லே. ௯

493 பாலுணர்த்திடபதினோரெழுத்தும்
வினைக்கண்ணின்றுமுணர்த்துமெனல்

இருதிணை மருங்கின் ஐம்பால் அறிய
ஈற்றினின் றிசைக்கும் பதினோ ரெழுத்தும்
தோற்றம் தாமே வினையொடு வருமே. ௧௦

494 வழுவற்கஎன்றுகாக்கின்றது

வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே. ௧௧

495 இதுவுமது

ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
ஆண்மை அறிசொற் காகிடன் இன்றே. ௧௨

496 இதுவுமது

செப்பும் வினாவும் வழாஅல் ஓம்பல். ௧௩

497 இதுவழுவமைக்கின்றது

வினாவும் செப்பே வினாவெதிர் வரினே. ௧௪

498 இதுவுமது

செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை இன்றே
அப்பொருள் புணர்ந்த கிளவியான. ௧௫

499 செப்பிற்கும்வினாவிற்கும்மரபு

செப்பினும் வினாவினும் சினைமுதற் கிளவிக்
கப்பொருள் ஆகும் உறழ்துணைப் பொருளே. ௧௬

500 மரபுவழுவமையுமாறு

தகுதியும் வழக்கும் தழீஇயின ஒழுகும்
பகுதிக் கிளவி வரைநிலை இலவே. ௧௭

501 செய்யுட்குமரபுவழுவமைதி

இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை
வழக்கா றல்ல செய்யுள் ஆறே. ௧௮

502 இயற்கைப்பொருட்கண்மரபுவழுவாமை

இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல். ௧௯

503 செயற்கைப்பொருண்மேல்மரபுவழுவாமை

செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறல். ௨௦

504 மேலதற்கோர்புறனடை

ஆக்கம் தானே காரணம் முதற்றே. ௨௧

505 எய்தியதுவிலக்கிற்று

ஆக்கக் கிளவி காரணம் இன்றியும்
போக்கின் றென்ப வழக்கின் உள்ளே. ௨௨

506 பாலையந்தோன்றியபொருள்மேற்
சொல்நிகழ்த்துமாறு

பான்மயக் குற்ற ஐயக் கிளவி
தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூறல். ௨௩

507 ஐயப்பொருண்மேற்சொல் நிகழ்த்துமாறு

உருவென மொழியினும் அஃறிணைப் பிரிப்பினும்
இருவீற் றும் உரித்தே சுட்டுங் காலை. உச

508 மேலையந்துணிந்தவழி அன்மைத்தன்மை கூறும் மாபு

தன்மை சுட்டலும் உரித்தென மொழிப
அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான. உரு

509 வண்ணச்சினைச்சொற்கண்மாபு

அடைசினை முதலென முறைமூன் றும் மயங்காமை
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல். உசு

510 பால்திணைவழுவமைக்கின்றது

ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கின் ஆகிய உயர்சொற் கிளவி
இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல. உஎ

511 இடம்பற்றிநிகழுஞ்சொற்களுக்குப் பொதுவிதி

செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடையினும்
நிலைபெறத் தோன்றும் அந்நாற் சொல்லும்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும்
அம்மூ விடத்தும் உரிய என்ப. உஅ

* 'உருபென'ப்பாடங்கொள்வர், சேனாவரையர்.

512 சிலவற்றிற்குச்சிறப்பிலக்கணம்

அவற்றுள்,
தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கிளவியும்
தன்மை முன்னிலை ஆயி ரிடத்த. உ௯

513 இதுவுமது

ஏனை இரண்டும் ஏனை இடத்த. ௩௰

514 அறியாப்பொருண்மேற்சொல்
நிகழ்த்துமாறு

யாதெவன் என்னும் ஆயிரு கிளவியும்
அறியாப் பொருள்வயிற் செறியத் தோன்றும். ௩௧

515 ஒன்றறிந்தவழியும் வருமென்றறிந்து
காக்கின்றது

அவற்றுள்,
யாதென வரூஉம் வினாவின் கிளவி
அறிந்த பொருள்வயின் ஐயந் தீர்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி ஆதலும் உரித்தே. ௩௨

516 வரையறையுடையது தொகைபெறும்
வழிப்படுவதோர்மரபு

இனைத்தென அறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும். ௩௩

517 நிலையாப்பொருட்கண்மரபுநிகழ்த்துமாறு

மன்னாப் பொருளும் அன்ன இயற்றே. ௩௪

518 சொற்பொருகுத்திறுத்தலுஞ்செப்பாமாறு

எப்பொருள் ஆயினும் அல்ல தில்லெனின்
அப்பொருள் அல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல். ௩௫

519 புறனடையாயதோர்இறுத்தல்வகைமை

அப்பொருள் கூறிற் சுட்டிக் கூறல். ௩௬

520 திணைவழுவமையுமாறும்மரபுவழுவமைதியும்

பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெயர் ஆயினும்
பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே. ௩௭

521 மரபுவழாநிலை

இயற்பெயர்க் கிளவியும் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும்
வினைக்கொருங் கியலும் காலம் தோன்றிற்
சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்
இயற்பெயர் வழிய என்மனார் புலவர். ௩௮

522 செய்யுளிடத்து மரபுவழுவமைத்தவாறு

முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளுள் உரித்தே. ௩௯

523 வழக்கின்கண்மரபுவழாநிலையும்
செய்கையுட்கண்மரபுவழுவமைதியும் உணர்த்தல்

சுட்டுமுதலாகிய காரணக் கிளவியும்
சுட்டுப்பெயரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும். ௪௦

524 ஒருபொருளையுணர்த்தும் இருபெயர்
வழூக்காக்கின்றது

சிறப்பின் ஆகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கும்
இயற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார். ௪௧

525 ஒருபொருளுணர்த்தும் பலபெயர்

ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி
தொழில்வேறு கிளப்பின் ஒன்றிடன் இலவே. ௪௨

526 திணைவழுக்காத்தவாறு

தன்மைச் சொல்லே அஃறிணைக் கிளவியென்
றெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார். ௪௩

527 பால்வழுக்காத்தவாறு

ஒருமை எண்ணின் பொதுப்பிரி பாற்சொல்
ஒருமைக் கல்லது எண்ணுமுறை நில்லாது. ௪௪

528 எண்ணின்கட்டிணைவழுவமைக்கின்றது

வியங்கோள் எண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு
[வரையார். ௪௫

529 மரபுவழுக்காக்கின்றது

வேறுவினைப் பொதுச்சொல் ஒருவினை கிளவார். ௪௬

530 இதுவுமது

எண்ணுங் காலும் அதுவதன் மரபே. ௪௭

531 உரிச்சொற்கண்மரபுவழுக்காக்கின்றது

இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற்பிரிந் திசையா. ௪௮

532 ஒருபெயர்ப்பொதுச்சொல்லை மரபுவழுக்காக்கின்றது

ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொல் உள்பொருள் ஒழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்தல் தலைமையும் பன்மையும்
உயர்திணை மருங்கினும் அஃறிணை மருங்கினும். ௪௯

533 இருதிணையிருபாற்கும் பொதுவாகிய பெயர்க்கண்மரபுவழுக்காக்கின்றது.

பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை எல்லாம்
மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன. ௫0

534 திணைவழுவமையுமாறு

பலவயி னானும் எண்ணுத்திணை விரவுப்பெயர்
அஃறிணை முடிபின செய்யுள் உள்ளே. ௫௧

535 பலபொருளுணர்த்துமொருசொல்

வினைவேறு படூஉம் பலபொருள் ஒருசொல்
வினைவேறு படாஅப் பலபொருள் ஒருசொலென்
றாயிரு வகைய பலபொருள் ஒருசொல். ௫௨

536 வினைவேறுபடும் பலபொருளொருசொல்
பொருடெரிநிலைக்கட்பொதுமைநீங்கித்
தெளியத்தோன்றுமாறு

அவற்றுள்,

வினைவேறு படூஉம் பலபொருள் ஒருசொல்
வேறுபடு வினையினும் இனத்தினும் சார்பினும்
தேறத் தோன்றும் பொருள்தெரி நிலையே. ருங

537 மரபுவழுக்காத்தவாறு

* ஒன்றுவினை மருங்கின் ஒன்றித் தோன்றும்
வினைவேறு படாஅப் பலபொருள் ஒருசொல்
நினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும். ருச

538 மரபுவழுக்காக்கின்றது

குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி.

539 திணைவழுக்காக்கின்றது

குடிமை ஆண்மை இளமை மூப்பே
அடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை அரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபெயர் உறுப்பின் கிளவி
காதல் சிறப்பே செறற்சொல் விறற்சொலென்
றாவறு மூன்றும் உளப்படத் தொகைஇ
அன்ன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி

* இவ்வடியைத்தனிச்சூத்திரமாக்குவர் நச்சினார்க்கினியர்.

மூன்னத்தின் உணருங் கிளவி எல்லாம்
உயர்திணை மருங்கின் நிலையின வாயினும்
அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும். ருசு

540 இதுவுந்திணைவழுக்காக்கின்றது

காலம் உலகம் உயிரே உடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வரூஉம்
ஆயீ ரைந்தொடு பிறவும் அன்ன
ஆவயின் வரூஉங் கிளவி எல்லாம்
பால்பிரிந் திசையா உயர்திணை மேன. ருள

541 குடிமையாண்மைத்தொடக்கத்துக்குப் புறனடை

நின்றாங் கிசைத்தல் இவணியல் பின்றே. ருஅ

542 காலமுலகத்திற்கோர்புறனடை

இசைத்தலும் உரிய வேறிடத் தான. ருகூ

543 அருத்தாபத்திகூறுகின்றது

எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலும் உரித்தே. சுO

544 பால்வழுவுந்திணைவழுவுமமைத்தவாறு

கண்ணுந் தோளும் முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலும் எழுத்தலங் கடையே. சுக

கிளவியாக்கம் முற்றிற்று

இரண்டாவது

வேற்றுமையியல்

---

545 *வேற்றுமைஇனைத்தென்கின்றது*

வேற்றுமை தாமே ஏழென மொழிப. ௧

546 *ஒழிந்தவேற்றுமையும்தொகையும்*

விளிகொள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே. ௨

547 *வேற்றுமையின்பெயர்முறைமுதலியன*

அவைதாம்,
பெயர் ஐ ஒடு கு
இன் அது கண் விளி என்னும் ஈற்ற. ௩

548 *எழுவாய்வேற்றுமை*

அவற்றுள்,
எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே. ௪

549 *எழுவாய்ஆறுபயனிலையுமேற்குமாறு*

பொருண்மை சுட்டல் * வியங்கொள வருதல்
வினைநிலை உரைத்தல் வினாவிற் கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்
றன்றி அனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே. ௫

---

* 'வியங்கோள்' என்பது சேனா-பாடம்.

550 தொகைப்பெயரும்பயனிலைகொள்ளுமாறு

பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே
அவ்வும் உரிய அப்பா லான. ௬

551 எழுவாய்புலப்படும்புலப்படாதும்

எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி
அவ்வியல் நிலையல் செவ்வி தென்ப. ௭

552 உருபுநிற்குமிடம்

கூறிய முறையின் உருபுநிலை திரியா
தீறுபெயர்க் காகும் இயற்கைய என்ப. ௮

553 பெயர்க்கோரிலக்கணம்

பெயர்நிலைக் கிளவி காலம் தோன்றா
தொழினிலை ஒட்டும் ஒன்றலங் கடையே. ௯

554 இரண்டாவதுஇப்பொருட்கண்வருமெனல்

இரண்டா குவதே,
ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
எவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்
பவ்விரு முதலிற் றோன்றும் அதுவே. ௧௦

555 அதனைமுடிக்கும்பொருள்வேறுபாடு

காப்பின் ஒப்பின் ஊர்தியின் இழையின்
ஒப்பிற் புகழிற் பழியின் என்று

பெறலின் இழவிற் காதலின் வெகுளியிற்
செறலின் உவத்தலிற் கற்பின் என்றா
அறுத்தலிற் குறைத்தலிற் றொகுத்தலிற்
[பிரித்தலின்
இறுத்தலின் அளவின் எண்ணின் என்றா
ஆக்கலிற் சார்தலிற் செலவிற் கன்றலின்
நோக்கலின் அஞ்சலின் சிதைப்பின் என்றா
அன்ன பிறவும் அம்முதற் பொருள
என்ன கிளவியும் அதன்பால என்மனார். கக

556 மூன்றாவதிப்பொருட்கண்வருமெனல்

மூன்றா குவதே,
ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி அனைமுதற் றதுவே. கஉ

557 அதனைமுடிக்கவரும்பொருள்வேறுபாடு

அதனின் இயறல் அதற்றகு கிளவி
அதன்வினைப் படுதல் அதனின் ஆதல்
அதனிற் கோடல் அதனொடு மயங்கல்
அதனொ டியைந்த ஒருவினைக் கிளவி
அதனொ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி
அதனொ டியைந்த ஒப்பல் ஒப்புரை
இன்னான் ஏது ஈங்கென வரூஉம்
அன்ன பிறவும் அதன்பால என்மனார். கங

558 நான்காவது இப்பொருட்கண் வருமெனல்

நான்கா குவதே,
குஎனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
எப்பொரு ளாயினுங் கொள்ளும் அதுவே. கச

559 அதனை முடிக்கவரும் பொருள்வேறுபாடு

அதற்குவினை யுடைமையின் அதற்குடம் படுதலின்
அதற்குப்படு பொருளின் அதுவாகு கிளவியின்
அதற்கியாப் புடைமையின் அதற்பொருட் டாதலின்
நட்பிற் பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென்
றப்பொருட் கிளவியும் அதன்பால என்மனார். கரு

560 ஐந்தாவது இப்பொருட்கண் வருமெனல்

ஐந்தா குவதே,
இன்னெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
இதனின் இற்றிது என்னும் அதுவே. கசா

561 அதனை முடிக்கவரும்பொருள் வேறுபாடு

வண்ணம் வடிவே அளவே சுவையே
தண்மை வெம்மை அச்சம் என்று
நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை
வன்மை மென்மை கடுமை என்று
முதுமை இளமை சிறத்தல் இழித்தல்
புதுமை பழமை ஆக்கம் என்று

இன்மை யுடைமை நாற்றம் தீர்தல்
பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றன்ன பிறவும் அதன்பால என்மனார். ௧௭

562 ஆறாவது இப்பொருட்கண்வருமெனல்

ஆறா குவதே,
அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
தன்னினும் பிறிதினும் இதன இதுவெனும்
அன்ன கிளவிக் கிழமைத் ததுவே. ௧௮

563 அதனைமுடிக்கவரும்பொருள்வேறுபாடு

இயற்கையின் உடைமையின் முறைமையிற் [கிழமையிற்
செயற்கையின் முதுமையின் வினையின் என்று
கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலின்
ஒருவழி யுறுப்பிற் குழூஉவின் என்று
தெரிந்துமொழிச்செய்தியின் நிலையின் வாழ்ச்சியிற்
றிரிந்து வேறுபடூஉம் பிறவும் அன்ன
கூறிய மருங்கிற் றோன்றுங் கிளவி
ஆறன் பால என்மனார் புலவர். ௧௯

564 ஏழாவது இப்பொருட்கண்வருமெனல்

ஏழா குவதே,
கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைசெய் இடத்தின் நிலத்தின் காலத்தின்
அனைவகைக் குறிப்பிற் றோன்றும் அதுவே. ௨௦

565 ஏழனுருபின் பாகுபாடு

கண்கால் புறமகம் உள்ளுழை கீழ்மேல்
பின்சார் அயல்புடை தேவகை எனாஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிடம் எனாஅ
அன்ன பிறவும் அதன்பால என்மனார். உக

566 வேற்றுமைதொக்குழி விரிக்குமாறும் அதற்கினமாகிய அன்மொழிதொக்குழி விரிக்குமாறும்

வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை
ஈற்றுநின் றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து
பல்லாறகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கும்
எல்லாச் சொல்லும் உரிய என்ப. உஉ

வேற்றுமையியல் முற்றிற்று

மூன்றாவது
வேற்றுமைமயங்கியல்.

இரண்டன் பொருளு

567 மேழன்பொருளுமயங்குமாறு

கருமம் அல்லாச் சார்பென் கிளவிக்
குரிமையும் உடைத்தே கண்ணென் வேற்றுமை. க

568 இதுவும் அவ்விரண்டன் மயக்கங்கூறுவது

சினைநிலைக் கிளவிக் கையும் கண்ணும்
வினைநிலை ஒக்கும் என்மனார் புலவர். உ

கன்றலும் செலவும் ஒன்றுமார் வினையே. ௩

570 உருபுமயக்கமாகவருவன

முதற் சினைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே. ௪

571 பொருள் மயக்கம்

முதன்முன் ஐவரின் கண்ணென் வேற்றுமை
சினைமுன் வருதல் தெள்ளி தென்ப. ௫

572 முதல்சினைகளையாராய்கின்றது

முதலும் சினையும் பொருள்வேறு படாஅ
நுவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே. ௬

573 பிறனுடம்பட்டதுதானுடம்படுதல்

பிண்டப் பெயரும் ஆயியல் திரியா
பண்டியல் மருங்கின் மரீஇய மரபே. ௭

574 மூன்றுவதன்கட்சொல்லுதல்வகைமை

ஒருவினை யொடுசொல் உயர்பின் வழித்தே. ௮

575 மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்குமேது
ஒத்தகிழமையெனல்

மூன்றனும் ஐந்தனும் தோன்றக் கூறிய
ஆக்கமொடு புணர்ந்த ஏதுக் கிளவி
நோக்கோ ரனைய என்மனார் புலவர். ௯

576 நோக்கனோக்கத்திற்கு ஏதுவும்செயப்படு
பொருளும் ஒத்தஉரிமையெனல்

இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமவ்
இரண்டன் மருங்கின் ஏதுவும் ஆகும். ௧0

577 ஆறாம்வேற்றுமையுயர்திணைத்தொகை
விரியுமாறு.

அதுவென் வேற்றுமை உயர்திணைத்தொகைவயின்
அதுவென் உருபுகெடக் குகரம் வருமே. ௧௧

578 இரண்டாவதும் மூன்றாவதும்
மயங்குமாறு

தடுமாறு தொழிற்பெயர்க் கிரண்டும் மூன்றும்
கடிநிலை இலவே பொருள்வயி னான. ௧௨

579 மேலதற்கோர் புறனடை

ஈற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலின்
வேற்றுமை தெரிப உணரு மோரே. ௧௩

580 இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்குமாறு

ஓம்படைக் கிளவிக் கையும் ஆனும்
தாம்பிரி விலவே * தொகவரு காலை. கச

581 ஆறாவதுமேழாவதும்மயங்குமாறு

ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்
கேழும் ஆகும் உறைநிலத் தான. கரு

582 நான்காவதன்பொருள்ஆறாவதற்குச்
செல்லுமாறு

குத்தொக வரூஉம் கொடையெதிர் கிளவி
அப்பொருள் ஆறற் குரித்தும் ஆகும். கசா

583 ஐந்தாவதுமிரண்டாவதுமயங்குமாறு

அச்சக் கிளவிக் கைந்தும் இரண்டும்
எச்சம் இலவே பொருள்வயி னான. கஎ

584 வேற்றுமைமயக்கத்திற்குப்புறனடை

அன்ன பிறவும் தொன்னெறி பிழையா
உருபினும் பொருளினும் மெய்தடு மாறி
இருவயின் நிலையும் வேற்றுமை எல்லாம்
திரிபிடன் இலவே தெரியு மோர்க்கே. கஅ

* "தொகைவரு" என்பது சேனா-பாடம்.

585 பலவுருபு தொடர்ந்தடுக்கியவழிப்படு
மிலக்கணம்

உருபுதொடர்ந் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
ஒருசொல் நடைய பொருள்செல் மருங்கே. கக

586 உருபு நிற்குமிடங்கூறுவது

இறுதியும் இடையும் எல்லா உருபும்
நெறிபடு பொருள்வயின் நிலவுதல் வரையார் உ0

587 ஆறனுருபிலக்கணமும் எல்லாவுருபிற்குப்
பொதுஇலக்கணமும்

பிறிதுபிறி தேற்றலும் உருபுதொக வருதலும்
நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப. உக

588 எய்தியது விலக்கிற்று

ஐயும் கண்ணும் அல்லாப் பொருள்வயின்
மெய்யுருபு தொகாஅ இறுதி யான. உஉ

589 உருபுகள் தம்பொருளவன்றி மயங்குமாறு

யாதன் உருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும். உங

590 வேற்றுமைகள் தம்பொருள்மாறுபட்டுழியும்
அப்பொருள எனல்

எதிர்மறுத்து மொழியினும் தத்தம் மரபிற்
பொருணிலை திரியா வேற்றுமைச் சொல்லே. உச

591 உருபுகளுட்சிலசெய்யுளுட்டிரியுமெனல்

கு ஐ ஆனென வரூஉம் இறுதி
* அஒடும் சிவணும் செய்யுள் உள்ளே. உரு

592 எய்தியது விலக்கிற்று

அ எனப் பிறத்தல் அஃறிணை மருங்கிற்
குவ்வும் ஐயும் இல்லென மொழிப. உசு

593 நான்காவது ஏனையுருபுகளின்
பொருள்களோடு மயங்குமாறு

இதன திதுவிற் றென்னுங் கிளவியும்
அதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானும்
அதனாற் செயற்படற் கொத்த கிளவியும்
முறைக்கொண் டெழுந்த பெயர்ச்சொற் கிளவியும்
பால்வரை கிளவியும் பண்பின் ஆக்கமும்
காலத்தின் அறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிடு கிளவியும் தீர்ந்துமொழிக் கிளவியும்
அன்ன பிறவும் நான்கன் உருபிற்
றொன்னெறி மரபின தோன்ற லாறே. உஎ

594 மற்றையுருபுகளுந்தம்முள்மயங்குமாறு

ஏனை உருபும் அன்ன மரபின
மானம் இலவே சொன்முறை யான. உஅ

* ‘அவ்வொடு’ என்பது சேனா-பாடம்.

595 வேற்றுமைப்பொருள்கள்தோன்றுமிடம்

வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே
நிலனே காலம் கருவி என்றா
இன்னதற் கிதுபயன் ஆக என்னும்
அன்ன மரபின் இரண்டொடும் தொகைஇ
ஆயெட் டென்ப தொழில்முதல் நிலையே. உ௯

596 மேலதற்கோர்புறனடை

அவைதாம்,
வழங்கியல் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும். ௩௦

597 குறிப்பாற்பொருளுணர்த்தும் பெயர்இத்துணையெனல்

முதலிற் கூறும் சினையறி கிளவியும்
சினையிற் கூறும் முதலறி கிளவியும்
பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரும்
இயன்றது மொழிதலும் இருபெய ரொட்டும்
வினைமுதல் உரைக்கும் கிளவியொடு தொகைஇ
அனையமர பினவே ஆகுபெயர்க் கிளவி. ௩௧

598 ஆகுபெயரிலக்கணமிருவகையவெனல்

அவைதாம்,
தத்தம் பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவணலும்
ஒப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலும்
அப்பண் பினவே நுவலுங் காலை. ௩௩

599 ஆகுபெயரும் வேற்றுமையேற்குமெனல்

* வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும். ௩௩

600 ஆகுபெயர் வேறுபாடு

அளவும் நிறையும் அவற்றொடு கொள்வழி
உளவென மொழிப உணர்ந்திசி னோரே. ௩௪

601 ஆகுபெயர்க்குப்புறனடை

கிளந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கிளந்தவற் றியலான் உணர்ந்தனர் கொளலே. ௩௫

வேற்றுமைமயங்கியல்

முற்றிற்று.

நான்காவது

விளி மரபு.

602 விளியதுபொதுவிலக்கணம்

விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு
தெளியத் தோன்றும் இயற்கைய என்ப. ௧

* இச்சூத்திரத்தை 598ம் சூத்திரத்தின் ஈற்றடியாக்கி ஒரு சூத்திரமாகக்கொள்வர், சேனாவரையர்.

603 இஃது அப்பெயர்களைக் கூறுவல்எனல்

அவ்வே,

'வண அறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப. ௨

604 உயர்திணைப்பெயருள் விளியேற்பவை

அவைதாம்,

இஉ ஐஓ என்னும் இறுதி

அப்பால் நான்கே உயர்திணை மருங்கின்

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே. ௩

605 இகரவீறும்ஐகாரவீறும்விளியேற்குமாறு

அவற்றுள்,

இஈ ஆகும் ஐஆய் ஆகும். ௪

606 ஒழிந்தன விளியேற்குமாறு

ஓவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவணும், ௫

607 இஃது ஐயமறுக்கின்றது

உகரம் தானே குற்றிய லுகரம். ௬

608 வேண்டாகூறிவேண்டிய முடித்தல்

ஏனை உயிரே உயர்திணை மருங்கிற்

றம்விளி கொள்ளா என்மனார் புலவர். ௭

609 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தல்

அளபெடை மிகூஉம் இகர இறுபெயர்
இயற்கைய ஆகும் செயற்கைய என்ப. அ

610 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

முறைப்பெயர் மருங்கின் ஐஎன் இறுதி
ஆவொடு வருதற் குரியவும் உளவே. கூ

611 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தது

அண்மைச் சொல்லே இயற்கை ஆகும். க0

612 புள்ளியீற்றுள் விளியேற்பவை

னரலள என்னும் அந்நான் கென்ப
புள்ளி இறுதி விளிகொள் பெயரே. கக

613 வேண்டாகூறி வேண்டியது முடித்தல்

ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா. கஉ

614 னகாரவீறுவிளியேற்குமாறு

அவற்றுள்,
அன்னென் இறுதி ஆவா குமே. கங

615 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தல்

அண்மைச் சொல்லிற் ககரம் ஆகும். கச

616 ஆனென்பது விளியேற்குமாறு

ஆனென் இறுதி இயற்கை ஆகும். கரு

617 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தல்

தொழிலிற் கூறும் ஆனென் இறுதி
ஆயா கும்மே விளிவயி னான. ௧௬

618 இதுவுமது

பண்புகொள் பெயரும் அதனோ ரற்றே. ௧௭

619 எய்தாததெய்துவித்தது

அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல. ௧௮

620 இதுவுமது

முறைப்பெயர்க் கிளவி ஏயொடு வருமே. ௧௯

621 னகாரவீற்றுள் விளியேலாதவை

தானென் பெயரும் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரும்
அன்றி அனைத்தும் விளிகோள் இலவே. ௨௦

622 ரகாரவீறுவிளியேற்குமாறு

ஆரும் அருவும் ஈரொடு சிவணும். ௨௧

623 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

தொழிற்பெய ராயின் ஏகாரம் வருதலும்
வழுக்கின் றென்மனார் வயங்கி யோரே. ௨௨

624 இதுவுமது

பண்புகொள் பெயரும் அதனோ ரற்றே. ௨௩

625 எய்தாததெய்துவித்தது
அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல. ௨௪

626 விளியேலாதவை
சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன. ௨௫

627 இதுவுமது
நும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயரென்
றம்முறை இரண்டும் அவற்றியல் பியலும். ௨௬

628 லகாரளகாரவீறு விளியேற்குமாறு
எஞ்சிய இரண்டின் இறுதிப் பெயரே
நின்ற ஈற்றயல் நீட்டம் வேண்டும். ௨௭

629 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தது
அயனெடி தாயின் இயற்கை யாகும். ௨௮

630 ளகாரவீற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப்
பிறிதுவிதிவகுத்தல்
வினையினும் பண்பினும்
நினையத் தோன்றும் ஆளென் இறுதி
ஆயா கும்மே விளிவயி னான. ௨௯

631 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தல்
முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெயர் இயல. ௩௰

632 ளகாரவீற்றுள்விளியேலாதவை
சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரும்
முற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர். ௩௧

633 எய்தாததெய்துவித்தது

அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல. ௩௨

634 விரவுப்பெயர்விளியேற்குமாறு

கிளந்த இறுதி அஃறிணை விரவுப்பெயர்
விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை. ௩௩

635 அஃறிணைப்பெயர்விளியேற்குமாறு

புள்ளியும் உயிரும் இறுதி யாகிய
அஃறிணை மருங்கின் எல்லாப் பெயரும்
விளிநிலை பெறூஉம் காலம் தோன்றின்
யுடைய ஏகாரம் வரலே. ௩௪

636 உளவகைப்பெயர்க்குமெய்தியதுவிலக்கிப்
பிறிதுவிதி வகுத்தது

உளவெனப் பட்ட எல்லாப் பெயரும்
அளபிறந் தனவே விளிக்குங் காலைச்
சேய்மையின் இசைக்கும் வழக்கத் தான. ௩௫

637 அம்மஎன் இடைச்சொல்விளியேற்குமாறு

அம்ம என்னும் அசைச்சொல் நீட்டம்
அம்முறைப் பெயரொடு சிவணா தாயினும்
விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே. ௩௬

638 உயர்திணைப்பெயருள் விளியேலாதவை

தநநு எஎன அவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னரளவென் இறுதியும்
அன்ன பிறவும் பெயர்நிலை வரினே
இன்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே. ௩௭

விளிமரபு முற்றிற்று

ஐந்தாவது

பெயரியல்.

639 நால்வகைச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்

எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித் தனவே. ௧

640 அச்சொற்கள் பொருளுணர்த்துமாறு

பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும்
சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர். ௨

641 இதுவுமது

தெரிபுவேறு நிலையலும் குறிப்பிற் றோன்றலும்
இருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே. ௩

642 நால்வகையுட்சிறந்தவற்றின் பெயர்

சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென்
றாயிரண் டென்ப அறிந்திசி னோரே.

643 இஃது இறந்ததுகாத்தது

இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும்
அவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்றும் என்ப. ௫

644 பெயர்ச்சொற்குப்பெயர்முறைதொகை

அவற்றுள்,
பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக் குரிமையும்
ஆயிரு திணைக்குமோ ரன்ன உரிமையும்
அம்மூ உருபின தோன்ற லாறே. ௬

645 இதுவும்பெயர்க்கண்ணதோரிலக்கணம்

இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவிக்கும்
உரியவை உரிய பெயர்வயி னான. ௭

646 உயர்திணைப்பெயர்கள்

அவ்வழி,
அவனிவன் உவனென வரூஉம் பெயரும்
அவளிவள் உவளென வரூஉம் பெயரும்
அவரிவர் உவரென வரூஉம் பெயரும்
யான்யாம் நாமென வரூஉம் பெயரும்
யாவன் யாவள் யாவர் என்னும்
ஆவயின் மூன்றொ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த உயர்திணைப் பெயரே. ௮

647 இதுவுமது

ஆண்மை அடுத்த மகனென் கிளவியும்
பெண்மை அடுத்த மகளென் கிளவியும்
பெண்மை அடுத்த இகர இறுதியும்
நம்மூர்ந்து வரூஉம் இகர ஐகாரமும்
முறைமை சுட்டா மகனும் மகளும்
மாந்தர் மக்கள் என்னும் பெயரும்
ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு கிளவியும்
சுட்டுமுத லாகிய அன்னார் ஆனார்
அவைமுத லாகிய பெண்டென் கிளவியும்
ஒப்பொடு வரூஉம் கிளவியொடு தொகைஇ
அப்பதி னைந்தும் அவற்றோ ரன்ன. [illegible]

648 உயர்திணையொருபாற்பெயர்

எல்லாரும் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
எல்லீரும் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
பெண்மை அடுத்த மகனென் கிளவியும்
அன்ன இயல என்மனார் புலவர். கா)

649 இதுவுமது

நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெயர் உடைப்பெயர் பண்புகொள் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த திணைநிலைப் பெயரே

கூடிவரு வழக்கின் ஆடியற் பெயரே
இன்றிவர் என்னும் எண்ணியற் பெயரோ
டன்றி அனைத்தும் அவற்றியல் பினவே. கக

650 உயர்திணைப்பெயர்க்குப்புறனடை

அன்ன பிறவும் உயர்திணை மருங்கிற்
பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
என்ன பெயரும் அத்திணை யவ்வே. கஉ

651 அஃறிணைப்பெயர்

அதுஇது உதுவென வரூஉம் பெயரும்
அவைமுத லாகிய ஆய்தப் பெயரும்
அவையிவை உவையென வரூஉம் பெயரும்
அவைமுத லாகிய அகரப் பெயரும்
யாதுயா யாவை என்னும் பெயரும்
ஆவயின் மூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த அஃறிணைப் பெயரே. கங

652 அஃறிணையொருசார்ப்பெயர்கள்

பல்ல பலசில என்னும் பெயரும்
உள்ள இல்ல என்னும் பெயரும்
வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகொள் பெயரும்
இனைத்தெனக் கிளக்கும் எண்ணுக்குறிப் பெயரும்
ஒப்பின் ஆகிய பெயர்நிலை உளப்பட
அப்பால் ஒன்பதும் அவற்றோ ரன்ன. கச

653 அஃறிணையியற்பெயர்

கள்ளொடு சிவணும் அவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே. கரு

654 அஃறிணைப்பெயர்க்குப்புறனடை

அன்ன பிறவும் அஃறிணை மருங்கிற்
பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
என்ன பெயரும் அத்திணை யவ்வே. கசா

655 அஃறிணையியற்பெயர்பாலுணர்த்துமாறு

தெரிநிலை யுடைய அஃறிணை இயற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும் வினையொடு வரினே. கஎ

656 விரவுப்பெயர்

இருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன உரிமையிற்
றிரிபுவேறு படூஉம் எல்லாப் பெயரும்
நினையுங் காலைத் தத்தம் மரபின்
வினையோ டல்லது பாறெரி பிலவே. கஅ

657 விரவுப்பெயர்திணையறியப்படுமாறு

நிகழூஉ நின்ற * பால்வரை கிளவியின்
உயர்திணை ஒருமை தோன்றலும் உரித்தே
அன்ன மரபின் வினைவயி னான. ககூ

* 'பலர்வரை' என்பது சேனா-பாடம்.

658 விரவுப்பெயர்க்குப்பெயருமுறையுந்
தொகையும்

இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே
எல்லாம் நீயிர் நீயெனக் கிளந்து
சொல்லிய அல்ல பிறவும் ஆஅங்
கன்னவை தோன்றின் அவற்றொடுங்
கொளலே. உ0

659 தொகுத்தனவற்றைவிரிக்கின்றது
அவற்றுள்,

நான்கே இயற்பெயர் நான்கே சினைப்பெயர்
நான்கென மொழிமனார் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி இரண்டா குமே
ஏனைப் பெயரே தத்தம் மரபின. உக

660 இயற்பெயரின் பெயருமுறையும்
அவைதாம்,

பெண்மை இயற்பெயர் ஆண்மை இயற்பெயர்
பன்மை இயற்பெயர் ஒருமையியற் பெயரென்
றந்நான் கென்ப இயற்பெயர் நிலையே. உஉ

661 சினைப்பெயரின் பெயருமுறையும்

பெண்மைச் சினைப்பெயர் ஆண்மைச் சினைப்பெயர்
பன்மைச் சினைப்பெயர் ஒருமைச்சினைப் பெயரென்
றந்நான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே. உ௩

662 சினைமுதற்பெயரின் பெயருமுறையும்

பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
ஆண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
ஒருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்
றந்நான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே. உ௪

663 முறைப்பெயரின் பெயருமுறையும்

பெண்மை முறைப்பெயர் ஆண்மை முறைப்பெயரென்
றாயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே. உ௫

664 பெண்மைப்பெயருந்திணைக்குரிமையும்

பெண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றிய நிலையே. உ௬

665 ஆண்மைப்பெயருந்திணைக்குரிமையும்

ஆண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒன்றிய நிலையே. உ௭

666 பன்மைப்பெயருந்திணைக்குரிமையும்

பன்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றே பலவே ஒருவர் என்னும்
என்றிப் பாற்கும் ஓரன் னவ்வே. உ௮

667 ஒருமைப்பெயருந்திணைக்குரியவும்

ஒருமை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒன்றிய நிலையே. உ௯

668 தாமென்பெயர் இருதிணைக்குரித்தாமாறு

தாமென் கிளவி பன்மைக் குரித்தே. ௩௦

669 தானென்பது இருதிணைக்குரித்தாமாறு

தானென் கிளவி ஒருமைக் குரித்தே. ௩௧

670 எல்லாமென்பது திணைக்குரித்தாமாறு

எல்லாம் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா கும்மே. ௩௨

671 எய்தியதொருமருங்குமறுக்கின்றது

தன்னுள் உறுத்த பன்மைக் கல்ல
துயர்திணை மருங்கின் ஆக்கம் இல்லை. ௩௩

672 நீயிர்நீஎன்பவற்றைத்திணைக்
குரிமைப்படுத்தல்

நீயிர் நீயென வரூஉம் கிளவி
பாறெரி பிலவே உடன்மொழிப் பொருள. ௩௪

673 நீயென்பதுபாற்குரித்தாமாறு

அவற்றுள்,
நீயென் கிளவி ஒருமைக் குரித்தே. ௩௫

674 நீயிரென்பதுபாற்குரித்தாமாறு

ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே. ௩௬

675 உயர்திணையதிகாரத்தின் ஒழிபுகூறல்

ஒருவர் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
இருபாற்கும் உரித்தே தெரியுங் காலை. ௩௭

676 ஒருவரென்பதன் முடிபு

தன்மை சுட்டிற் பன்மைக் கேற்கும். ௩௮

677 நீயிர் நீ ஒருவர் என்பவற்றிற்கோர் இலக்கணம்

இன்ன பெயரே இவையெனல் வேண்டின்
முன்னம் சேர்த்தி முறையின் உணர்தல். ௩௯

678 உயர்திணையொழிபுகூறல்

மகடூஉ மருங்கிற் பாறிரி கிளவி
மகடூஉ இயற்கை தொழில்வயி னான. ௪௰

679 பெயரீறுசெய்யுளுள்திரியுமெனல்

ஆஓ ஆகும் பெயருமா ருளவே
ஆயிடன் அறிதல் செய்யுள் உள்ளே. ௪௧

680 விரவுப்பெயர்செய்யுளுள் வருமுறைமை

இறைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட் கிளக்கும்
இயற்பெயர்க் கிளவி உயர்திணை சுட்டா
நிலத்துவழி மருங்கிற் றோன்ற லான. ௪௨

681 எய்தியதுவிலக்கிற்று

திணையொடு பழகிய பெயரலங் கடையே. ௪௩

பெயரியல் முற்றிற்று

வினையியல்.

682 வினைச்சொற்குப்பொதுவிலக்கணம்

வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும். க

683 மூவகைக்காலம்

காலந் தாமே மூன்றென மொழிப. உ

684 காலத்தின்பெயர்முறைதொகை

இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்றா
அம்முக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளும்
மெய்ந்நிலை யுடைய தோன்ற லாறே. ங

685 வினைச்சொற்களின்பாகுபாடு

குறிப்பினும் வினையினும் நெறிப்படத் தோன்றிக்
காலமொடு வரூஉம் வினைச்சொல் எல்லாம்
உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக் குரிமையும்
ஆயிரு திணைக்குமோ ரன்ன உரிமையும்
அம்மூ வுருபின தோன்ற லாறே. ச

686 உயர்திணை முற்றுவினை

அவைதாம்,
அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுங் கிளவியும்
உம்மொடு வரூஉங் கடதற என்னும்

அந்நாற் கிளவியொ டாயெண் கிளவியும்
பன்மை உரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே. ௫

687 தனித்தன்மை முற்று

கடதற என்னும்
அந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமொ
டென்னேன் அல்லென வரூஉம் ஏழும்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே. ௬

688 ககரஉகாரவீற்றிற்குவேற்றுமைமுடிபு

அவற்றுள்,
செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினும்
அவ்வியல் திரியா தென்மனார் புலவர். ௭

689 படர்க்கையொருமைமுற்று

அன் ஆன் அள் ஆள் என்னும் நான்கும்
ஒருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே. ௮

690 படர்க்கைப்பன்மைமுற்று

அர் ஆர் ப என வரூஉம் மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே. ௯

691 பன்மைக்கு [illegible]
வேற்றுமையும்

மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை
காலக் கிளவியொடு முடியும் என்ப. ௰

692 தெரிநிலைவினைகள் உயர்திணைக்
குரியவெனல்

பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
அந்நா லைந்தும் மூன்றுதலை யிட்ட
முன்னுறக் கிளந்த உயர்திணை யவ்வே. கக

693 உளப்பாட்டுத்தன்மைக்குத்திரிபு

அவற்றுள்,
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி
எண்ணியல் மருங்கிற் றிரிபவை யுளவே. கஉ

694 உயர்திணை வினைக்குறிப்பிலுள் ஒன்று

யாஅர் என்னும் வினாவின் கிளவி
அத்திணை மருங்கின் முப்பாற்கும் உரித்தே. கங

695 இருபாற்குமுன்றுள் மூன்றீறு
செய்யுளுட்டிரியுமாறு

பாலறி மரபின் அம்மூ வீற்றும்
ஆவோ வாகுஞ் செய்யு ளுள்ளே. கச

696 விரவுவினையும் அம்முடிபுபெறுமெனல்

ஆயென் கிளவியும் அவற்றொடு கொள்ளும். கரு

697 உயர்திணை வினைக்குறிப்பு உணர்த்தல்

[illegible] வேற்றுமை யுடைமை பாரோரும்
[illegible] வேற்றுமை நிலத்தி னோவும்

ஒப்பி னானும் பண்பி னானுமென்
றப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும். ௧௬

698 இதுவுமது

அன்மையின் இன்மையின் உண்மையின் வன்மையின்
அன்ன பிறவும் குறிப்பொடு கொள்ளும்
என்ன கிளவியும் குறிப்பே காலம். ௧௭

699 வினைக்குறிப்பிற்குஈறுமாறு

பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
அன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி உயர்திணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே. ௧௮

700 அஃறிணைத்தெரிநிலைவினை

அஆ வஎன வரூஉம் இறுதி
அப்பால் மூன்றே பலவற் றுப் படர்க்கை. ௧௯

701 ஒருமைவினை

ஒன்றன் படர்க்கை தறட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும். ௨௦

702 விரிந்ததுதொகுத்துத்திணைக்குரிமை
கூறல்

பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
அம்மூ விரண்டும் அஃறிணை யவ்வே. ௨௧

703 அஃறிணையிருபாற்குமுரியதோர் வினைக்குறிப்பு

அத்திணை மருங்கின் இருபாற் கிளவிக்கும்
ஒக்கும் என்ப எவனென் வினாவே. ௨௨

704 அஃறிணை வினைக்குறிப்பு

இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியும்
அன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள் கிளவியும் உளவென் கிளவியும்
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியும்
ஒப்பொடு வரூஉங் கிளவியொடு தொகைஇ
அப்பாற் பத்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும். ௨௩

705 அவ்வினைக்குறிப்பிற் கொருமாறு

பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
அன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி அஃறிணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே. ௨௪

706 விரவுவினையுணர்த்துகின்றவற்றின் பெயர் முதலியன

முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
இன்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
செய்ம்மன செய்யும் செய்த என்னும்
அம்முறை நின்ற ஆயெண் கிளவியும்

பிரிவுவேறு படூஉம் செய்திய வாகி
இருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன உரிமைய. உரு

707 முன்னிலையொருமைவினை

அவற்றுள்,
முன்னிலைக் கிளவி,
இஐ ஆயென வரூஉம் மூன்றும்
ஒப்பத் தோன்றும் ஒருவற்கும் ஒன்றற்கும். உசு

708 முன்னிலைப்பன்மைவினை

இர் ஈர் மின்னென வரூஉம் மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினும்
சொல்லோ ரனைய என்மனார் புலவர். உஎ

709 முன்னிலையொழிந்தவற்றின் இலக்கணம்

எஞ்சிய கிளவி இடத்தொடு சிவணி
ஐம்பாற்கும் உரிய தோன்ற லாறே. உஅ

710 எய்தியதுவிலக்கிற்று

அவற்றுள்,
முன்னிலை தன்மை ஆயி ரிடத்தொடும்
மன்னா தாகும் வியங்கோட் கிளவி. உகூ

711 இதுவுமது

பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை
அவ்வயின் மூன்றும் நிகழுங் காலத்துச்
செய்யும் என்னும் கிளவியொடு கொள்ளா. ௩0

712 வினையெச்சவாய்பாடுகள்

செய்து செய்யூச் செய்பு செய்தெனச்
செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச் செயற்கென
அவ்வகை யொன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி. ௩௧

713 ஒருசார்வினையெச்சமுணர்த்தல்

பின்முன் கால்கடை வழியிடத் தென்னும்
அன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய
என்ன கிளவியும் அவற்றியல் பினவே. ௩௨

714 முதனிலைமூன்றற்கும்முடிபு

அவற்றுள்,
முதனிலை மூன்றும் வினைமுதல் முடிபின. ௩௩

715 அம்மூன்றற்கும்முடிபுவேற்றுமை

அம்மூக் கிளவியும் சினைவினை தோன்றிற்
சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும்
வினையோ ரனைய என்மனார் புலவர். ௩௪

716 ஒழிந்தஎச்சங்கட்குமுடிபு

ஏனை எச்சம் வினைமுத லானும்
ஆன்வந் தியையும் வினைநிலை யானும்
தாமியல் மருங்கின் முடியும் என்ப, ௩௫

717 அவ்வெச்சங்கள் அடுக்கியவழிப்படுவதோர் முறைமை

பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குந வரினும்
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே. ௫௬

718 செய்யும்செய்தவென்னும்பெயரெச்சத்துக்குப் பொருள்முடிபு

நிலனும் பொருளும் காலமும் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையும் உளப்பட
அவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன உரிமைய
செய்யும் செய்த என்னும் சொல்லே. ௫௭

719 செய்யுமென்பதற்கோர்முடிபு வேற்றுமை

அவற்றொடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி
முதற்கண் வரைந்த மூவீற்றும் உரித்தே. ௫௮

720 இருவகையெச்சத்திற்கும் எதிர்மறைவினையும் முடிவாமெனல்

பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை
திரியா. ௫௯

721 அவ்வெச்சங்களின் இடைநிகழும்முடிபு

தத்தம் எச்சமொடு சிவணுங் குறிப்பின்
எச்சொல் லாயினும் இடைநிலை வரையார். ௪௦

722 செய்யுமென்பதற்குஈறு கெடுமாறு

அவற்றுள்,
செய்யும் என்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யொடுங் கெடுமே ஈற்றுமிசை உகரம்
அவ்விடன் அறிதல் என்மனார் புலவர். ௪௧

723 இறந்தகாலச்சொல் ஏனைக்காலச் சொல்லோடியையுமாறு

செய்தென் எச்சத் திறந்த காலம்
எய்திடன் உடைத்தே வாராக் காலம். ௪௨

724 நிகழ்காலச்சொல் ஏனைக்காலமும் உணர்த்தல்

முந்நிலைக் காலமுந் தோன்றும் இயற்கை
எம்முறைச் சொல்லும் நிகழுங் காலத்து
மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டும். ௪௩

725 விரைவின்கண் எதிர்வும் நிகழ்வும் இறப்பொடு மயங்குமெனல்

வாராக் காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும்
ஓராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி

இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள என்மனார் புலவர். ௪௪

726 மிக்கதொன்றன்கண் இறப்பும் எதிர்வும்
நிகழ்வொடு மயங்குமெனல்

மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டி
அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி
செய்வ தில்வழி நிகழுங் காலத்து
மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே. ௪௫

727 முற்றுச்சொற்பொருள் தரும்வேறுபாடு

இதுசெயல் வேண்டும் என்னுங் கிளவி
இருவயின் நிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும். ௪௬

728 வினைச்சொற் பொருள்படும்வேறுபாடு

வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச்சொல்
எதிர்மறுத் துணர்த்தற் குரிமையும்
உடைத்தே. ௪௭

729 எதிர்வு இறப்புநிகழ்வுடன் மயங்குமெனல்

வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவி
இறப்பினும் நிகழ்வினும் சிறப்பத் தோன்றும்
இயற்கையும் தெளிவும் கிளக்குங் காலை. ௪௮

730 வினைச்சொற்கண்மரபுவழுவமைதி

செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியல் மரபே. ௪௯

731 ஓர்பொருண்மைகுறியாதுஇறப்புமெதிர்வும் மயங்குமெனல்

இறப்பே எதிர்வே ஆயிரு காலமும்
சிறப்பத் தோன்றும் மயங்குமொழிக் கிளவி. ௫௦

732 நிகழ்வு எனையவற்றோடுமயங்குமெனல்

ஏனைக் காலமும் மயங்குதல் வரையார். ௫௧

வினையியல் முற்றிற்று

ஏழாவது

இடையியல்.

733 இடைச்சொற்பொது இலக்கணம்

இடையெனப் படுப பெயரொடும் வினையொடும்
நடைபெற் றியலுந் தமக்கியல் பிலவே. ௧

734 இடைச்சொற்களின்பாகுபாடு

அவைதாம்,
புணரியல் நிலையிடைப் பொருணிலைக் குதவுநவும்
வினைசெயல் மருங்கிற் காலமொடு வருநவும்

வேற்றுமைப் பொருள்வயின் உருபா குநவும்
அசைநிலைக் கிளவி ஆகி வருநவும்
இசைநிலைக் கிளவி ஆகி வருநவும்
தத்தம் குறிப்பிற் பொருள்செய் குநவும்
ஒப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குநவுமென்
றப்பண் பினவே நுவலுங் காலை. ௨

735 இன்னும் அவற்றுக்கோர் பொது விதி

அவைதாம்,
முன்னும் பின்னும் மொழியடுத்து வருதலும்
தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவண் நிலையலும்
அன்னவை எல்லாம் உரிய என்ப. ௩

736 தத்தங் குறிப்பிற் பொருள்செய்வனவற்றுள் ஒன்றன் பொருட்பாகுபாடு

கழிவே ஆக்கம் ஒழியிசைக் கிளவியென்
றம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே. ௪

737 இதுவுமது

விழைவே காலம் ஒழியிசைக் கிளவியென்
றம்மூன் றென்ப தில்லைச் சொல்லே. ௫

738 இதுவுமது

அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்
றப்பால் நான்கே கொன்னைச் சொல்லே ௬

739 இதுவுமது

எச்சம் சிறப்பே ஐயம் எதிர்மறை
முற்றே எண்ணே தெரிநிலை ஆக்கமென்
றப்பால் எட்டே உம்மைச் சொல்லே. ௭

740 இதுவுமது

பிரிநிலை வினாவே எதிர்மறை ஒழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
இருமூன் றென்ப ஓகா ரம்மே. ௮

741 பொருள்படுமாறும் அசைநிலையாமாறும்

தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே
ஈற்றசை இவ்வைந் தேகா ரம்மே. ௯

742 பொருள்படுமாறு

வினையே குறிப்பே இசையே பண்பே
எண்ணே பெயரொ டவ்வறு கிளவியும்
கண்ணிய நிலைத்தே எனவென் கிளவி. ௧0

743 இதுவுமது

என்றென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே. ௧௧

744 இல்லென்பதற்குப் புறனடை

வினாவுழின் இல்லை தன்னிடத் தியலும். ௧௨

745 ஏகார ஓகாரங்கட்குப்புறனடை

தெளிவின் ஏயும் சிறப்பின் ஓவும்
அளபின் எடுத்த இசைய என்ப. ௧௩

746 பொருள்படுமாறுமசைநிலையாமாறும்

மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை
அப்பால் இரண்டென மொழிமனார் புலவர். ௧௪

747 பொருள்படுமாறு

எற்றென் கிளவி இறந்த பொருட்டே. ௧௫

748 இதுவுமது

மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே
சுட்டுநிலை ஒழிய இனங்குறித் தன்றே. ௧௬

749 இதுவுமது

மன்றவென் கிளவி தேற்றம் செய்யும். ௧௭

750 இதுவுமது

தஞ்சக் கிளவி எண்ணைப் பொருட்டே. ௧௮

751 பொருள்படுமாறும்அசைநிலையும்

அந்தில் ஆங்க அசைநிலைக் கிளவியென்
றாயிரண் டாகும் இயற்கைத் தென்ப. ௧௯

752 பொருள்படுமாறு

கொல்லே ஐயம். ௨௦

753 இதுவுமது

எல்லே இலக்கம். உக

754 ஆர்என்னும்இடைச்சொல்முடிபு

இயற்பெயர் முன்னர் ஆரைக் கிளவி
பலர்க்குரி எழுத்தின் வினையொடு முடிமே. உஉ

755 மேலதற்கோர்புறனடை

அசைநிலைக் கிளவி ஆகுவழி அறிதல். உங

756 இசைநிறையும்அசைநிலையும்

ஏயும் குரையும் இசைநிறை அசைநிலை
ஆயிரண் டாகும் * இயற்கைத் தென்ப. உச

757 அசைநிலைகூறல்

மாவென் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல். உரு

758 இதுவுமது

மியாயிக மோமதி இகுஞ்சின் என்னும்
ஆவயின் ஆறும் முன்னிலை அசைச்சொல். உசா

759 மேலதற்கோர் புறனடை

அவற்றுள்,
இகுமும் சின்னும் ஏனை இடத்தொடுந்
தகுநிலை யுடைய என்மனார் புலவர். உஎ

* "இயற்கைய வென்ப" என்பது சேனா-பாடம்

760 பொருள்படுமாறு

அம்மகேட் பிக்கும். உ௮

761 இதுவுமது

ஆங்க உரையசை. உ௯

762 இதுவுமது

ஒப்பில் போலியும் அப்பொருட் டாகும். ௩௰

763 அசைநிலைகூறல்

யாகா,

பிறபிறக் கரோபோ மாதென வரூஉம்

ஆயேழ் சொல்லும் அசைநிலைக் கிளவி. ௩க

764 சார்ந்தசொற்பொருளையுணர்த்தும்

ஆக ஆகல் என்ப தென்னும்

ஆவயின் மூன்றும் பிரிவில் அசைநிலை. ௩உ

765 பொருள்வேறுபாடு

ஈரள பிசைக்கும் இறுதியில் உயிரே

ஆயியல் நிலையுங் காலத் தானும்

அளபெடை நிலையும் காலத் தானும்

அளபெடை யின்றித் தான்வரு * காலையும்

உளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்

குறிப்பின் இசையான் நெறிப்படத் தோன்றும். ௩௩

* 'தான்வருங்' என்பது சேனா—பாடம்

766 இதுவுமது

நன்றீற் றேயும் அன்றீற் றேயும்
அந்தீற் றோவும் அன்னீற் றோவும்
அன்ன பிறவும் குறிப்பொடு கொள்ளும். ௩௪

767 முற்கூறிய உம்மைகள்மயங்குமெனல்

எச்ச உம்மையும் எதிர்மறை உம்மையும்
தத்தமுள் மயங்கும் உடனிலை இலவே. ௩௫

768 எச்சஉம்மைக்கட்சொல்லுதல்வகைமை

எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல். ௩௬

769 முற்றும்மைஎச்சப்பொருடருமெனல்
வழுவமைத்தல்

முற்றிய உம்மைத் தொகைச்சொல் மருங்கின்
எச்சக் கிளவி உரித்தும் ஆகும். ௩௭

770 ஈற்றசைஏகாரத்திற்கு வேறோர்இலக்கணம்

ஈற்றுநின் றிசைக்கும் ஏயென் இறுதி
கூற்றுவயின் ஓரள பாகலும் உரித்தே. ௩௮

771 எண்களுக்கு முடிபுவேற்றுமை

உம்மை எண்ணும் எனவென் எண்ணும்
தம்வயிற் றொகுதி கடப்பா டிலவே. ௩௯

772 எண்ணிடத்துவழுவமைக்கின்றது

எண்ணே காரம் இடையிட்டுக் கொளினும்
எண்ணுக்குறித் தியலும் என்மனார் புலவர். ௪௰

773 எண்ணும்மைபிறவெண்ணொடுமயங்கல்

உம்மை தொக்க எனாவென் கிளவியும்
ஆவீ றாகிய என்றென் கிளவியும்
ஆயிரு கிளவியும் எண்ணுவழிப் பட்டன. ௪௧

774 எண்ணிடைச்சொற்றழூஉபுவேற்றுமை

அவற்றின் வரூஉம் எண்ணின் இறுதியும்
பெயர்க்குரி மரபிற் செவ்வென் இறுதியும்
ஏயி னாகிய எண்ணின் இறுதியும்
யாவயின் வரினும் தொகையின் றியலா. ௪௨

775 உருபுதொகையெனப்படுமெனா
வழுவமைத்தது

உம்மை எண்ணின் உருபுதொகல் வரையார். ௪௩

776 உம்மென்னிடைச்சொல்திரியுமெனல்

உம்முந் தாகும் இடனுமா ருண்டே. ௪௪

777 எண்ணிடைச்சொற்கள் வினைச்சொற்
கண்ணும் வருமெனல்

வினையொடு நிலையினும் எண்ணுநிலை திரியா
நினையல் வேண்டும் அவற்றவற் றியல்பே. ௪௫

778 எண்ணிடைச்சொற்கள் பிரிந்து

என்றும் எனவும் ஒடுவும் தோன்றி
ஒன்றுவழி யுடைய எண்ணினுட் பிரிந்தே. ௪௩

779 எழுவகையிடைச்சொற்கும்
பொருட்புறனடை

அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென
மெய்பெறக் கிளந்த இயல வாயினும்
வினையொடும் பெயரொடும் நினையத் தோன்றித்
திரிந்துவேறு படினுந் தெரிந்தனர் கொளலே. ௪௪

780 அவற்றிற்குச்சொற்புறனடை

கிளந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கிளந்தவற் றியலான் உணர்ந்தனர் கொளலே. ௪௫

இடையியல் முற்றிற்று.

எட்டாவது

உரியியல்.

—:o:—

781 உரிச்சொற்கெல்லாம்பொது இலக்கணம்

உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை
இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் மெய்தடு மாறி

ஒருசொற் பலபொருட் குரிமை தோன்றினும்.
பலசொல் ஒருபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்தம் மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கின்
எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல். க

782 உரிச்சொற்களுள்யான்கூறப்படுவன இவையெனல்

வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல் மேன. உ

783 குறிப்புப்பற்றிவருமுரிச்சொற் பொருட்பாகுபாடு

அவைதாம்,
உறுதவ நனியென வரூஉம் மூன்றும்
மிகுதி செய்யும் பொருள என்ப. ௩

784 இதுவுமது

உருவுட் காகும் புரையுயர் * வாகும். ௪

785 இது பண்பு

குருவும் கெழுவும் நிறனா குமே. ரு

786 இது குறிப்பு

செல்லல் இன்னல் இன்னா மையே. சு

* 'பாகும்' என்பது சேனா-பாடம்

787 இதுவுமது

மல்லல் வளனே * ஏஎபெற் றாகும். ௭

788 இதுவுமது

உகப்பே உயர்தல் உவப்பே உவகை. ௮

789 இதுவுமது

பயப்பே பயனாம். ௯

790 இதுபண்பு

பசப்பு நிறனாகும். ௰

791 இதுகுறிப்பு

இயைபே புணர்ச்சி. ௧௧

792 இசைகூறுகின்றது

இசைப்பிசை யாகும். ௧௨

793 இதுகுறிப்பு

அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி. ௧௩

794 இதுவுமது

மழவும் குழவும் இளமைப் பொருள ௧௪

795 இதுவுமது

சீர்த்தி மிகுபுகழ் * மாலை இயல்பே. ௧௫

---

* 'ஏஎபெற் றாகும்' என்பதைத் தனிச்சூத்திரமாக்கியுரை யிடுவர், சேனாவரையர்.

* 'மாலை இயல்பே' என்பதைத் தனிச்சூத்திரமாக்கி யுரையிடுவர் சேனாவரையர்.

796 இதுவுமது

கூர்ப்பும் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும். கசு

797 இதுவுமது

கதழ்வும் ‡ துனையும் விரைவின் பொருள. கஎ

798 இதுவுமது

அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கம் செய்யும். கஅ

799 இது பண்பு

வார்தல் போகல் ஒழுகல் மூன்றும்
§ நேர்பும் நெடுமையும் செய்யும் பொருள. கசு

800 இதுகுறிப்பு

தீர்தலும் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும். உ0

801 இதுவுமது

கெடவரல் பண்ணை ஆயிரண்டும் விளையாட்டு. உக

802 இதுபண்பு

தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை. உஉ

803 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

அவற்றுள்,
தடவென் கிளவி கோட்டமும் செய்யும். உ௩

‡ 'துனைவும்' என்பது சேனா-பாடம்.

§ 'நேர்வும்' என்பது சேனா-பாடம்

804 இதுவுமது

கயவென் கிளவி மென்மையும் * செய்யும். உச

805 இதுவுமது

தளியென் கிளவி செறிவும் ஆகும். உரு

806 இதுகுறிப்பு

பழுது பயமின்றே. உசா

807 இதுபண்பு

சாயல் மென்மை. உஎ

808 இதுகுறிப்பு

முழுதென் கிளவி எஞ்சாப் பொருட்டே. உஅ

809 இதுவுமது

வம்புநிலை யின்மை. உகூ

810 இதுவுமது

மாதர் காதல். ௩௦

811 இதுவுமது

நம்பும் மேவும் நசையா கும்மே. ௩க

812 இதுவுமது

ஓய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅய்
ஆவயின் நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம். ௩உ

813 இதுவுமது

புலம்பே தனிமை. ௩௩

---

* 'ஆகும்' என்பது வேறுபாடம்.

814 இதுவுமது
துவன்று நிறைவாகும். ௩௪

815 இதுவுமது
முரஞ்சல் முதிர்வே. ௩௫

816 இது பண்பு
வெம்மை வேண்டல். ௩௬

817 இது குறிப்பு
பொற்பே பொலிவு. ௩௭

818 இதுவுமது
வறிது சிறிதாகும். ௩௮

819 இதுவுமது
ஏற்றம் நினைவும் துணிவும் ஆகும். ௩௯

820 குறிப்பும் பண்புமுணர்த்துகின்றது
பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள். ௪௰

821 இதுகுறிப்பு
பணையே பிழைத்தல் பெருப்பும் ஆகும். ௪௧

822 இதுவுமது
படரே உள்ளல் செலவும் ஆகும். ௪௨

823 இதுவுமது
பையுளும் சிறுமையும் நோயின் பொருள். ௪௩

824 இதுவுமது
எய்யாமையே அறியாமையே. ௪௪

825 இதுவுமது

நன்றுபெரி தாகும். ௨௫

826 இதுவுமது

தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும். ௨௬

827 இதுவுமது

தெவுக்கொளற் பொருட்டே. ௨௭

828 இதுவுமது

தெவ்வுப்பகை யாகும். ௨௮

829 இதுவுமது

விறப்பும் உறப்பும் வெறுப்பும் செறிவே. ௨௯

830 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

அவற்றுள்,
விறப்பே வெரூஉம் பொருட்டும் ஆகும். ௩௰

831 இஃது இசை

கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல்
என்றிவை நான்கும் அரவப் பொருள ௩௧

832 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

அவற்றுள்,
அழுங்கல் இரக்கமும் கேடும் ஆகும். ௩௨

833 இது குறிப்பு

கழுமென் கிளவி மயக்கம் செய்யும். ௩௩

834 இதுவுமது

செழுமை வளனும் கொழுப்பும் ஆகும். ருச

835 இதுவுமது

விழுமம் சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையும். ருரு

836 இதுவுமது

கருவி தொகுதி.

837 இதுவுமது

கமம்நிறைந் தியலும். ருஎ

838 இதுவுமது

அரியே ஐம்மை. ருஅ

839 இதுவுமது

கவவகத் திடுமே. ருகூ

840 இஃதுஇசை

துவைத்தலும் சிலைத்தலும் இயம்பலும் இரங்கலும்
இசைப்பொருட் கிளவி என்மனார் புலவர். சுய

841 எய்தியதன் மேற்சிறப்புவிதி

அவற்றுள்,
இரங்கல் கழிந்த பொருட்டும் ஆகும். சுக

842 இதுவுமது

இலம்பா டொற்கம் ஆயிரண்டும் வறுமை. சுஉ

843 இதுவுமது

ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தற் பொருள. சுங

844 இதுவுமது

கவர்வு விருப்பாகும். ௬௪

845 இதுவுமது

சேரே திரட்சி. ௬௫

846 இதுவுமது

வியலென் கிளவி அகலப் பொருட்டே. ௬௬

847 இதுவுமது

பேநாம் உருமென வரூஉம் கிளவி
ஆமுறை மூன்றும் அச்சப் பொருள. ௬௭

848 இதுவுமது

வயவலி யாகும். ௬௮

849 இது பண்பு

வாளொளி யாகும். ௬௯

850 இது குறிப்பு

* துய்வென் கிளவி அறிவின் திரிபே. ௭0

851 இதுவுமது

உயாவே உயங்கல். ௭௧

852 இதுவுமது

உசாவே சூழ்ச்சி. ௭௨

* 'துயவென்' என்பது சேனா-பாடம்.

853 இதுவுமது

வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம். ௭௩

854 இதுவுமது

கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள. ௭௪

855 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

நிறத்துரு உணர்த்தற்கும் உரிய என்ப. ௭௫

856 இதுவுமது

நொசிவும் நுழைவும் நுணங்கும் நுண்மை. ௭௬

857 இதுகுறிப்பு

புனிறென் கிளவி ஈன்றணிமைப் பொருட்டே. ௭௭

858 இதுவுமது

நனவே களனும் அகலமும் செய்யும். ௭௮

859 இதுவுமது

மதவே மடனும் வலியும் ஆகும். ௭௯

860 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

மிகுதியும் வனப்பும் ஆகலும் உரித்தே. ௮௦

861 இதுவுமது

புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி. ௮௧

862 இதுவுமது

அமர்தல் மேவல். ௮௨

863 இதுவுமது

யாணுக் * கவினாகும். அங

864 இதுவுமது

பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள. அச

865 பெரும்பான்மைகுறிப்பும் சிறுபான்மை பண்பும்

கடியென் கிளவி
வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை
விரைவே விளக்கம் மிகுதி சிறப்பே
அச்சம் முன்றேற் றாயீ ரைந்தும்
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா குமமே. அரு

866 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

ஐயமுங் கரிப்பும் ஆகலும் உரித்தே. அசு

867 இதுவுமது

ஐவியப் பாகும். அஎ

868 இதுவுமது

‡ முனைவு முனிவா கும். அஅ

869 இதுவுமது

வையே கூர்மை. அகூ

---

* 'கவினும்' என்பது சேனா-பாடம்

‡ 'முனை' என்றபாடமுங்காட்டுவர், நச்சினார்க்கினியர்

870 இதுவுமது

எறுழ் வலியாகும். கூ0

871 உரிச்சொற்கெல்லாம் புறனடை

மெய்பெறக் கிளந்த உரிச்சொல் எல்லாம்
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி
ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தனர் உணர்த்தல்
தத்தம் மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே. கூக

872 இதுவுமது

* கூறிய கிளவி பொருணிலை அல்ல
வேறுபிறதோன்றினும் அவற்றொடுகொளலே. கூஉ

873 நால்வகைச்சொல்லையுமுணருமாறும்
உணர்த்துமாறும் அவற்றின் தன்மையும்
உணர்த்தல்

பொருட்குப்பொருள் தெரியின் அதுவரம்
பின்றே. கூங

874 இதுகுறிப்பு

பொருட்குத்திரி பில்லை உணர்த்த வல்லின். கூச

875 இதுவுமது

உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே. கூரு

* இச்சூத்திரத்தில் 'கிளவிப்பொருணிலை' 'அவற்றொடுங்' என்று பாடங் கொள்வர் சேனாவரையர்.

876 சொற்பொருளுணர்த்துங்காரணம்
ஆசிரியர்க்கேபுலப்படுமெனல்

மொழிப்பொருட் காரணம்விழிப்பத் தோன்றா. கூசு

877 உரிச்சொற்குஎழுத்துப்பிரிந்திசைத்தலின்

எழுத்துப்பிரிந் திசைத்தல் இவணியல்பின்றே. கூஎ

878 உரிச்சொற்கெல்லாம்புறனடை

அன்ன பிறவும் கிளந்த அல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வருஉம்
உரிச்சொல் எல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட
இயன்ற மருங்கின் இனைத்தென அறியும்
வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்
தோம்படை ஆணையிற் கிளந்தவற் றியலாற்
பாங்குற உணர்தல் என்மனார் புலவர். கூ அ

உரியியல் முற்றிற்று

—:0:—

ஒன்பதாவது

எச்சவியல்.

879 செய்யுட்செய்தற்குரியசொற்கள்
வரையறை

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்
றனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே. க

880 இயற்சொற்கிலக்கணம்

அவற்றுள்,
இயற்சொற் றாமே
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை இசைக்குஞ் சொல்லே உ.

881 திரிசொற்கிலக்கணம்

ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி. ௩.

882 திசைச்சொற்கிலக்கணம்

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி. ௪

883 வடசொற்கிலக்கணம்

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமே. ௫

884 இதுவமது

சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார். ௬

885 செய்யுள்விகாரமாமாறு

அந்நாற் சொல்லும் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும் வழி வலித்தலும் மெலிக்கும்வழி
மெலித்தலும்

விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழித்
தொகுத்தலும்
நீட்டும்வழி நீட்டலும் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய என்மனார் புலவர். ௭

886 செய்யுள்செய்வழி அதன் பொருட்கிடை

நிரனிறை சுண்ணம் அடிமறி மொழிமாற்
றவைநான் கென்ப மொழிபுணர் இயல்பே. ௮

887 நிரனிறைகூறுகின்றது

அவற்றுள்,
நிரனிறை தானே,
வினையினும் பெயரினும் நினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையல். ௯

888 சுண்ணமாமாறு

சுண்ணம் தானே,
பட்டாங் கமைந்த ஈரடி எண்சீர்
ஒட்டுவழி அறிந்து துணித்தனர் இயற்றல். ௧௦

889 அடிமறியாமாறு

அடிமறிச் செய்தி அடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமாறும்மே. ௧௧

890 மேலதற்கோர்புறனடை

பொருடெரி மருங்கின்
ஈற்றடி இறுசீர் எருத்துவயிற் றிரியும்
தோற்றமும் வரையார் அடிமறி யான. ௧௨

891 மொழிமாற்றுமாறு

மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதிர் இயைய
முன்னும் பின்னும் கொள்வழிக் கொளாஅல். ௧௩

892 இருபொருள் படுவன இவையெனல்

தநநுஎ எனும் அவைமுத லாகிய
கிளைநுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா. ௧௪

893 தொகைச்சொற்போலடுக்கிவருவன

இசைநிறை அசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்
றவைமூன் றென்ப ஒருசொல் அடுக்கே. ௧௫

894 தொகைச்சொற்குப்பெயருமுறையுந் தொகையும்

வேற்றுமைத் தொகையே உவமத் தொகையே
வினையின் தொகையே பண்பின் தொகையே
உம்மைத் தொகையே அன்மொழித் தொகையென்
றவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே. ௧௬

895 வேற்றுமைத்தொகை

அவற்றுள்,
வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை இயலே. ௧௭

896 உவமத்தொகை

உவமத் தொகையே உவம இயல. ௧௮

897 வினைத்தொகை

வினையின் தொகுதி காலத் தியலும். கக

898 பண்புத்தொகை

வண்ணத்தின் வடிவின் அளவிற் சுவையினென்
றன்ன பிறவும் அதன்குணம் நுதலி
இன்ன திதுவென வரூஉம் இயற்கை
என்ன கிளவியும் பண்பின் தொகையே. உ0

899 உம்மைத்தொகை

இருபெயர் பலபெயர் அளவின் பெயரே
எண்ணிடைப் பெயரே நிறைப்பெயர்க் கிளவி
எண்ணின் பெயரோ டவ்வறு கிளவியும்
கண்ணிய நிலைத்தே உம்மைத் தொகையே. உக

900 அன்மொழித்தொகை

பண்புதொக வரூஉங் கிளவி யானும்
உம்மை தொக்க பெயர்வயி னானும்
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானும்
ஈற்றுநின் றியலும் அன்மொழித் தொகையே. உஉ

901 தொகைச்சொற்பொருணிலை

அவைதாம்,
முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலும்
இருமொழி மேலும் ஒருங்குடன் நிலையலும்

அம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலும்
அந்நான் கென்ப பொருணிலை மரபே. ௨௩

902 தொகைச்சொல்ஒருசொல்லாய்
நிற்றல்

எல்லாத் தொகையும் ஒருசொல் நடைய. ௨௪

903 உம்மைத்தொகைக்குவழுவமைக்கின்றது

உயர்திணை மருங்கின் உம்மைத் தொகையே
பலர்சொல் நடைத்தென மொழிமனார் புலவர். ௨௫

904 தொகையதிகாரம்விட்டு மரபுவழூஉக்
காக்கின்றது

வாரா மரபின வரக்கூ றுதலும்
என்னா மரபின எனக்கூ றுதலும்
அன்னவை எல்லாம் அவற்றவற் றியல்பான்
இன்ன என்னும் குறிப்புரை ஆகும். ௨௬

905 இசைநிறையடுக்கிற்குவரையறை

* இசைப்படு பொருளே நான்குவரம் பாகும். ௨௭

906 பொருளொடுபுணர்தலடுக்கிற்கு
வரையறை

விரைசொல் அடுக்கே மூன்றுவரம் பாகும். ௨௮

---

* 'இசைபடு' என்பது, சேனா-பாடம்

907 வினைச்சொற்களுள் ஒருசாரன
அசையாமாறு

கண்டீர் என்றா கேட்டீர் என்றா
சென்ற தென்றா போயிற் றென்றா
அன்றி அனைத்தும் வினாவொடு சிவணி
நின்றவழி அசைக்குங் கிளவி என்ப. உ௯

908 இதுவுமது

கேட்டை என்றா நின்றை என்றா
காத்தை என்றா கண்டை என்றா
அன்றி அனைத்தும் முன்னிலை அல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த இயல்பா கும்மே. ௩௰

909 வினைச்சொற்களுள்ஒருசாரனவற்றிற்கு
ஓர் குறியிடுதல்கூறுகின்றது

இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் * என்ற
சிறப்புடை மரபின் அம்முக் காலமும்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும்
அம்மூ விடத்தான் வினையினும் குறிப்பினும்
மெய்ம்மை யானும் ஈரிரண் டாகும்
அவ்வா றென்ப முற்றியல் மொழியே. ௩௧

* 'என்றச்' என்பது சேனா-பாடம்

910 மேலதற்கோர்புறனடை

எவ்வயின் வினையும் * அவ்வயின் நிலையும். ௩௨

911 முற்றுச்சொற்குமுடிபு

அவைதாம்,
தத்தங் கிளவி அடுக்குந வரினும்
எத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே. ௩௩

912 எச்சச்சொற்களின் பெயர்முறை
தொகை

பிரிநிலை வினையே பெயரே ஒழியிசை
எதிர்மறை உம்மை எனவே சொல்லே
குறிப்பே இசையே ஆயீ ரைந்தும்
நெறிப்படத் தோன்றும் எஞ்சுபொருட் கிளவி. ௩௪

913 பிரிநிலையெச்சத்திற்குமுடிபு

அவற்றுள்,
பிரிநிலை எச்சம் பிரிநிலை முடிபின. ௩௫

914 வினையெச்சத்திற்குமுடிபு

வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையும் குறிப்பும்
நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே
ஆவயிற் குறிப்பே ஆக்கமொடு வருமே. ௩௬

* 'அவ்வியல்' என்பது சேனா—பாடம்

915 பெயரெச்சத்திற்குமுடிபு

பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே. ௫௭

916 ஒழியிசையெச்சத்திற்குமுடிபு

ஒழியிசை எச்சம் ஒழியிசை முடியின. ௫௮

917 எதிர்மறையெச்சத்திற்குமுடிபு

எதிர்மறை எச்சம் எதிர்மறை முடியின. ௫௯

918 உம்மையெச்சத்திற்குமுடிபு

உம்மை எச்சம் இருவீற் றானும்
தன்வினை ஒன்றிய முடிபா கும்மே. ௬0

919 அவ்வெச்சவும்மையதுகாலமயக்கம்

தன்மேற் செஞ்சொல் வரூஉங் காலை
நிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமும்
இறந்த காலமொடு வாராக் காலமும்
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான. ௬௧

920 எனவெனெச்சமாமாறு

எனவென் எச்சம் வினையொடு முடிமே. ௬௨

921 வினையெச்சங்கட்குமுடிபுவேற்றுமை

எஞ்சிய மூன்றும் மேல்வந்து முடிக்கும்
எஞ்சுபொருட் கிளவி இலவென மொழிப. ௬௩

922 குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும் முடியுமாறு

* தத்தங் குறிப்பின் எச்சஞ் செப்பும். ௪௪

923 சொல்லெச்சத்திற்குமுடிபு

சொல்லென் எச்சம் முன்னும் பின்னும்
சொல்லள வல்ல தெஞ்சுதல் இன்றே. ௪௫

924 மரபுவழுக்காக்கின்றது

அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல். ௪௬

925 மேலதற்கோர்புறனடை

மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல். ௪௭

926 ஈ தா, கொடுவெனும்பலசொற்கு மரபுவேறுபாடு

ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கும் மூன்றும்
இரவின் கிளவி ஆகிடன் உடைய. ௪௮

927 ஈயென்பதன்மரபு

அவற்றுள்,
ஈயென் கிளவி இழிந்தோன் கூற்றே. ௪௯

928 தாவென்பதன்மரபு

தாவென் கிளவி ஒப்போன் கூற்றே. ௫0

---

* இச்சூத்திரத்தின் முதலில் 'அவைதாம்' என்ற சொற்சீரடியைக் கொண்டுரைப்பர் சேனாவரையர்.

929 கொடுவென்பதன்மரபு

கொடுவென் கிளவி உயர்ந்தோன் கூற்றே. ருக

930 கொடுவென்பதற்கு இடவழு அமைக்கின்றது

கொடுவென் கிளவி படர்க்கை யாயினுந்
தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற்
றன்னிடத் தியலும் என்மனார் புலவர். ருஉ

931 இதுவும்ஒருசார்வழுவமைக்கின்றது

பெயர்நிலைக் கிளவியின் ஆஅ குநவும்
திசைநிலைக் கிளவியின் ஆஅ குநவும்
தொன்னெறி மொழிவயின் ஆஅ குநவும்
மெய்ந்நிலை மயக்கின் ஆஅ குநவும்
மந்திரப் பொருள்வயின் ஆஅ குநவும்
அன்றி அனைத்தும் கடப்பா டிலவே. ருங

932 ஓசைவேறுபாட்டான் ஒருசொல் ஒருசொல்லாமென்கிறது.

செய்யாய் என்னும் முன்னிலை வினைச்சொல்
செய்யென் கிளவி ஆகிடன் உடைத்தே. ருச

933 பொருளிடைச்சொற்களுட்சில நிலைவேறுபாடு

முன்னிலை முன்னர் ஈயும் ஏயும்
அந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே. ருரு

934 புதியசொற்களுங்கொள்கவெனல்

கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே. ௫௬

935 செய்யுள் விகாரம்

குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும் வழியறிதல். ௫௭

936 மேலதற்கோர் புறனடை

குறைத்தன வாயினும் நிறைப்பெயர் இயல. ௫௮

937 விசேடிக்கத்தகுஞ்சொல் இவ்வாறு நிற்குமெனல்

இடைச்சொல் எல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே. ௫௯

938 உரிச்சொற்றும் விசேடித்தலுண்டெனல்

உரிச்சொல் மருங்கினும் உரியவை உரிய. ௬௦

939 வினையெச்சமுதலியனவேறுபெயர் பெறுமெனல்

வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய. ௬௧

940 தொடர்மொழிப்பொருள்வேறுபாடு

உரையிடத் தியலும் உடனிலை அறிதல். ௬௨

941 வினைக்குறிப்புச்சொல்பொருள்தரும் வேறுபாடு

முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே
இன்ன என்னும் சொல்முறை யான. ௬௩

942 ஒருசொல் இருபொருளுணர்த்துவதோர்
மரபுவழுவமைக்கின்றது

ஒருபொருள் இருசொற் பிரிவில வரையார். ௬௪

943 பால்வழு அமைக்கின்றது

ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காகும் இடனுமா ருண்டே. ௬௫

944 ஆற்றுப்படையில் முன்னிலையொருமை
பன்மையொடு முடிகவெனல்

முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே
ஆற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும். ௬௬

945 அதிகாரப்புறனடை

செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியல் மருங்கினும்
மெய்பெறக் கிளந்த கிளவி யெல்லாம்
பல்வேறு செய்தியின் நூனெறி பிழையாது
சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல். ௬௭

எச்சவியல் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரச் சூத்திரங்கள் 462

முற்றிற்று.

உ

பொருளதிகாரம்

சூத்திரத்தொகைவகை.

ஈட்டும் அகத்திணையும் ஏய்ந்த புறத்திணையும்
காட்டு களவியலுங் கற்பியலும்—ஈட்டும்
பொருளியல்மெய்ப் பாடுவமம் போற்றிய செய்யுள்
மரபியலும் ஆம்பொருளின் வைப்பு.

பூமலர்மென் கூந்தால்! பொருளியலிற் சூத்திரங்கள்
ஆவவறு நூற்றறுபத் தைந்தாகும்—மூவகையால்
ஆயிரத்தின் மேலும் அறுநூற் றொருபதொன்ப
பாயிரத்தொல் காப்பியங்கற் பார்.

—:0:—

உ

மூன்றாவது

பொருளதிகாரம்.

முதலாவது

அகத்திணையியல்.

---

946 எழுவகைத்திணை

கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப. க

947 எழுவகையுள் தமக்கென நிலம் பெறுவனவும்
பெறாதனவுங்கூறுதல்

அவற்றுள்,
நடுவண் ஐந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே. உ

948 பாடலுட்பயின்றமூவகைப்பொருள்

முதல்கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை. ௩

949 முதற்பொருளின்னதெனல்

முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே. ௪

950 நால்வகை நிலம்

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே. ௫

951 முல்லைக்குங்குறிஞ்சிக்கும்பொழுதுகூறல்

காரும் மாலையும் முல்லை குறிஞ்சி
கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர். ௬

952 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

பனியெதிர் பருவமும் உரித்தென மொழிப. ௭

953 சிறுபொழுதேபெறுவனகூறல்

* வைகுறு விடியல் மருதம் எற்பாடு
நெய்தல் ஆதல் மெய்பெறத் தோன்றும். ௮

954 நானிலத்துக்கும்பாலைக்குங்காலங்கூறல்

நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே. ௯

955 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

பின்பனி தானும் உரித்தென மொழிப. ௧௦

* 'வைகறை' எனவும் பாடம்

956 பாலைப்பகுதியுமுரிய பின்பனியும்

இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றினும்
உரிய தாகும் என்மனார் புலவர். கக

957 மேலனவற்றிற்குப்புறனடை

திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை இலவே
நிலனொருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப
புலனன் குணர்ந்த புலமை யோரே. கஉ

958 எய்தாததெய்துவித்தது

உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே கங

959 உரிப்பொருள் கூறல்

புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே. கச

960 பாலைக்கட்குறிஞ்சியுநெய்தலுமயங்கல்

கொண்டுதலைக் கழியினும் பிரிந்தவண் இரங்கினும்
உண்டென மொழிப ஓரிடத் தான. கரு

961 பாலைக்கட்குறிஞ்சிமயங்குதல்

கலந்த பொழுதும் காட்சியும் அன்ன. கசு

962 முதற்பொருளிருவகைத்தெனல்

முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே. கஎ

963 கருப்பொருளிவையெனல்

தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப. ௧௮

964 கருப்பொருட்குப்புறனடை

எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும். ௧௯

965 திணைநிலைப்பெயரினிருவகை

பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய
திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே. ௨௰

966 முல்லைக்குங்குறிஞ்சிக்கும் தலைமக்கள்

ஆயர் வேட்டுவர் ஆடூஉத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வரூஉம் கிழவரும் உளரே. ௨௧

967 பாலைநெய்தற்றலைமக்கள்

ஏனோர் பாங்கினும் எண்ணுங் காலை
ஆனா வகைய திணைநிலைப் பெயரே. ௨௨

968 கைக்கிளை, பெருந்திணைக்கண் தலைமக்களாவார்

அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர். ௨௩

969 திணைநிலைப்பெயராதற்குரியஅறுவர்

ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்
ஆகிய நிலைமை யவரும் அன்னர். உ௪

970 பாலைத்திணைகூறியது

ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே. உ௫

971 முதல்மூவர்க்குரிய இருபிரிவு

அவற்றுள்,
ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன. உ௬

972 அரசர்க்குரியபகைவயிற்பிரிவு

தானே சேறலும் தன்னொடு சிவணிய
ஏனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே. உ௭

973 அரசர்நெறிமுறையடிப்படுத்தப்பிரியுமாறும்
வணிகர்பொருள்வயிற்பிரியுமாறுங்கூறல்

மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியும்
இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே. உ௮

974 எய்தாதஎய்துவித்தது

மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கும் உரித்தே. உ௯

975

மன்னர் பாங்கிற் பின்னோர் ஆகுப. ௩0

976 நால்வருணத்தார்க்குமெய்தாத
தெய்துவித்தது

உயர்ந்தோர்க் குரிய ஓத்தி னான. ௯௧

977 பதினெண்வேளிர்க்கும் வேந்தன்
வினையுரித்து

வேந்துவினை இயற்கை வேந்தனின் ஒரீஇய
ஏனோர் மருங்கினும் எய்திடன் உடைத்தே. ௯௨

978 குறுநிலமன்னர்க்குரியவிருபிரிவு

பொருள்வயிற் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்தே
உயர்ந்தோர் பொருள்வயின் ஒழுக்கத் தான. ௯௩

979 பொருள்முதற்பிரிவிற்றலைவியுடன்
செல்லாமை

முந்நீர் வழக்கம் மகடூஉவோ டில்லை. ௯௪

980 மகடூஉ மடலேறாமை

எத்திணை மருங்கினும் மகடூஉ மடல்மேற்
பொற்புடை நெறிமை இன்மை யான. ௨௫

981 உடன்போக்கிடத்துநற்றாயிரங்கல்

தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி
மன்னு நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தெய்வம்
நன்மை தீமை அச்சம் சார்தலென்
றன்ன பிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ

முன்னிய காலம் மூன்றுடன் விளக்கித்
கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியும் அவ்வழி உரிய. ௩௬

982 எய்தியதன் மேற்சிறப்புவிதி

ஏமப் பேரூர்ச் சேரியும் சுரத்தும்
தாமே செல்லும் தாயரும் உளரே. ௩௭

983 பாலைக்கோர்வேறுபாடுகூறல்

அயலோர் ஆயினும் அகற்சி மேற்றே. ௩௮

984 தாயர்க்குரியன கூறித்தோழிக்குக்
கூற்றுநிகழுமாறுரைத்தல்

தலைவரும் விழும நிலையெடுத் துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும்
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்மையும் கண்டோர்ச் சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும்
நோய்மிகப் பெருகித் தன்னெஞ்சு கலுழ்ந்தோளை
அழிந்தது களைஇய ஒழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தோ
டென்றிவை எல்லாம் இயல்புற நாடின்
ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன. ௩௯

985 இடைச்சுரத்துக்கண்டோர்கூறுவன

பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி
வழுவின் ஆகிய குற்றங் காட்டலும்
ஊரது சார்வுஞ் செல்லுந் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய கிளவியும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த நெஞ்சமொ
டழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினும் ஆங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும்
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினும்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப. ௪௦

986 உடன்போக்கினுள் நற்றாயுந்தோழியுங்
கண்டோருங் கூறுவனகூறித்தலைவன் ஆண்டும்
பிற[illegible] கூறல்

ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்
ஒன்றிய தோழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும்
இடைச்சுர மருங்கின் அவள்தமர் எய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்தலிற் கலங்கஞர் எய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட
அப்பாற் பட்ட ஒருதிறத் தானும்
காளது சின்மையும் இளமைய தருமையும்
தாளாண் பக்கமும் தகுதிய தமைதியும்
இன்மைய திளிவும் உடைமைய துயர்ச்சியும்

அன்பின தகலமும் அகற்சிய தருமையும்
ஒன்றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும்
வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமோ
டூதியம் கருதிய ஒருதிறத் தானும்
புகழும் மானமும் எடுத்துவற் புறுத்தலும்
தூதிடை யிட்ட வகையி னானும்
ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்
மூன்றன் பகுதியும் மண்டிலத் தருமையும்
தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலும் முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்
காவற் பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கமும்
பரத்தையின் அகற்சியிற் பரிந்தோட் குறுகி
இரத்தலும் தெளித்தலும் எனவிரு வகையோ
டுரைத்திற நாட்டமும் கிழவோன் மேன. ௪௧

987 எய்தாததெய்துவித்தது

எஞ்சி யோர்க்கும் எஞ்சுதல் இலவே. ௪௨

988 பாலையாவதோரிலக்கணம்

நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவும் ஆகும். ௪௩

989 ௪௩-ம் சூத்திரத்துக்குப்புறனடை

நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலும் திணையே. ௪௪

990 அகத்திணைக்குரியமரபுகள்

மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப. ௪௫

991 அகத்திணைக்கைகோட்குரியது

உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமமெனத்
தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே. ௪௬

992 உள்ளுறையுவமங்கூறுவது

உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலமெனக்
கொள்ளும் என்ப குறியறிந் தோரே. ௪௭

993 உள்ளுறையுவமம்உவமங்கொள்ளுமாறு

உள்ளுறுத் திதனொ டொத்துப்பொருள் முடிகென
உள்ளுறுத் துறுவதை உள்ளுறை உவமம். ௪௮

994 ஒழிந்தஉவமங்கூறுவது

ஏனை உவமம் தானுணர் வகைத்தே. ௪௯

995 கைக்கிளைக்குச்சிறந்தபொருளிதுவெனல்

காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின்
ஏமஞ் சாலா இடும்பை எய்தி
நன்மையும் தீமையும் என்றிரு திறத்தால்
தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல்
புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே. ௫௰

996 பெருந்திணையிலக்கணம்

ஏறிய மடற்றிறம் இளமை தீர்திறம்
தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே. ருக

997 எய்தாததெய்துவித்தது

முன்னைய நான்கும் முன்னதற் கென்ப. ருஉ

998 புலனெறிவழக்கம் இவற்றிற்குரிமை உடைத்தெனல்

நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்
கலியே பரிபாட் டாயிரு பாங்கினும்
உரிய தாகும் என்மனார் புலவர். ருங

999 ஐந்திணைக்காவதோர்வரையறை

மக்கள் நுதலிய அகனைந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர். ருச

1000 புறத்திணைக்கெய்தாததெய்துவித் தெய்தியதுவிலக்கல்

புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தின் அல்லது
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே. ருரு

அகத்திணையியல் முற்றிற்று

இரண்டாவது
புறத்திணையியல்.

1001 வெட்சிபதினொருதுறையதெனல்

அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர்
புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே. க

1002 வெட்சியின்பொதுவிலக்கணம்

வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்
ஆதந் தோம்பல் மேவற் றாகும். உ

1003 ஈரேழ்துறையுமிருபத்தெட்டாமாறு

படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட
ஒற்றின் ஆகிய வேயே வேய்ப்புறம்
முற்றின் ஆகிய புறத்திறை முற்றிய
ஊர்கொலை ஆகோள் பூசல் மாற்றே
நோயின் றுய்த்தல் நுவலுழித் தோற்றம்
தந்துநிறை பாதீ டுண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த ஈரேழ் வகையிற் றாகும். ௩

1004 வெட்சிக்குப்புறனடை

மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே.

1005 புறத்திணைப்பொதுவழூஉமேழுமுறைத்தல்

வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும் உறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்துபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே ஆரென வரூஉம்
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவர் ஏத்திய
ஓடாக் கழனிலை உளப்பட ஓடா
உடல்வேந் தடுக்கிய உன்ன நிலையும்
மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பில்
தாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையும்
ஆரமர் ஓட்டலும் ஆபெயர்த்துத் தருதலும்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலும்
தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்
அனைக்குரி மரபினது கரந்தை அன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்
றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாள்மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறைதூங்க
நாடவற் கருளிய பிள்ளை யாட்டும்
காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை வாழ்த்தலென்
றிருமூன்று வகையிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட எழுமூன்று துறைத்தே. ௫

1006 வஞ்சி, இன்னதன் புறமெனல்

வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே. ௬

1007 வஞ்சித்திணை, இன்னபொருட்டெனல்

எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே. ௭

1008 வஞ்சிபதின்மூன்றுதுறையதெனல்

இயங்குபடை அரவம் எரிபரந் தெடுத்தல்
வயங்கல் எய்திய பெருமை யானும்
கொடுத்தல் எய்திய கொடைமை யானும்
அடுத்தூர்ந் தட்ட கொற்றத் தானும்
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருளின் றுய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
ஒருவன் தாங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமும் தோற்றோர் தேய்வும்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்
அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின் மூன்றே. ௮

1009 உழிஞை, இன்னதன் புறத்ததெனல்

உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே. ௯

1010 உழிஞையின் பொதுவிலக்கணம்

முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும்
அனைநெறி மரபிற் றாகும் என்ப. ௧௦

1011 உழிஞை எட்டுத்துறையதெனல்

அதுவே தானும் இருநால் வகைத்தே. ௧௧

1012 உழிஞைத்துறையின் பெயர்முதலியன

கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றமும்
உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்
தொல்லெயிற் கிவர்தலும் தோலின் பெருக்கமும்
அகத்தோன் செல்வமும் அன்றி முரணிய
புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும் திறப்பட
ஒருதான் மண்டிய குறுமையும் உடன்றோர்
வருபகை பேணார் ஆரெயில் உளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே. ௧௨

1013 எய்தாததெய்துவித்தது

குடையும் வாளும் நாள்கோள் அன்றி
மடையமை ஏணிமிசை மயக்கமும் கடைஇச்
சுற்றமர் ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு
முற்றிய முதிர்வும் அன்றி முற்றிய
அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் மற்றதன்

புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானும்
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியும் அதாஅன்
றூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்
அகமிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமும் இகன்மதிற்
குடுமி கொண்ட மண்ணு மங்கலமும்
வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்றத்
தொகைநிலை என்னும் துறையொடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப. ௧௩

1014 தும்பை, இன்னதன் புறத்ததெனல்

தும்பை தானே நெய்தலது புறனே. ௧௪

1015 தும்பையின் பொதுவிலக்கணம்

மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்றுதலை யழிக்கும் சிறப்பிற் றென்ப. ௧௫

1016 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை
இருநிலம் தீண்டா அருநிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட ஒருசிறப் பின்றே. ௧௬

1017 தும்பை பன்னிருதுறையதெனல்

தானை யானை குதிரை என்ற
நோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும்

வென்றிமிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன்
தான்மீண் டெறிந்த தார்நிலை அன்றியும்
இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்
ஒருவன் ஒருவனை உடைபடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய எருமையும் படையறுத்துப்
பாழி கொள்ளும் ஏமத் தானும்
களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடுங் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன்
வாளோர் ஆடும் அமலையும் வாள்வாய்த்
திருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும்
ஒருவரும் ஒழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணும்
செருவகத் திறைவன் வீழ்ந்தெனச் சினைஇ
ஒருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பல்படை ஒருவற் குடைதலின் மற்றவன்
ஒள்வாள் வீசிய நூழிலும் உளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே. ௧௭

1018 வாகை இன்னதன்புறத்ததெனல்

வாகை தானே பாலையது புறனே. ௧௮

1019 வாகையின் பொதுவிலக்கணம்

தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப. ௧௯

1020 வாகையின் சிறப்பிலக்கணம்

அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்
ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்
இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்
மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும்
நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணும்
அனைநிலை வகையோ டாங்கெழு வகையிற்
றொகைநிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர். உ0

1021 மறத்துறை அறத்துறை பதினெட்டெனல்

கூதிர் வேனில் என்றிரு பாசறைக்
காதலின் ஒன்றிக் கண்ணிய மரபினும்
ஏரோர் களவழி அன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியும் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்தேர்க் குரவையும்
ஒன்றிய மரபிற் பின்தேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் ஆற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும்
ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையின் ஒன்றொடு புணர்ந்து
தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலி யானும்

ஒல்லார் இடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னானும் மாவி னானும்
துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமும்
கட்டின் நீத்த பாலி னானும்
எட்டுவகை நுதலிய அவையத் தானும்
கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்
இடையில் வண்புகழ்க் கொடைமை யானும்
பிழைத்தோர்த் தாங்குங் காவ லானும்
பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானும்
அருளொடு புணர்ந்த அகற்சி யானும்
காமம் நீத்த பாலி னானுமென்
றிருபாற் பட்ட ஒன்பதிற் றுத் துறைத்தே. ௨௧

1022 காஞ்சி, இன்னதன் புறத்ததெனல்

காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே. ௨௨

1023 காஞ்சியின் பொதுவிலக்கணம்

பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானும்
நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே. ௨௩

1024 நிலையின்மைப்பொருளை வகுத்தோதியது

மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையும்
கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வருஉம் பகுதி நோக்கிப்

புண்கிழித்து முடியும் மறத்தி னானும்
ஏமச் சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோற்
பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்
இன்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானும்
இன்னது பிழைப்பின் இதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானும்
இன்னகை மனைவி பேஎய்ப் புண்ணோற்
றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும்
நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்
பேஎத்த மனைவி காஞ்சி யானும்
நிகர்த்து மேல்வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானும்
முலையும் முகனும் சேர்த்திக் கொண்டோன்
தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
ஈரைந் தாகும் என்ப பேரிசை
மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம்
மாய்ந்த பூசல் மயக்கத் தானும்
தாமே ஏங்கிய தாங்கரும் பையுளும்
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோர் செப்பிய மூதா னந்தமும்
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையும்

கழிந்தோர் தேஎத் தழிபடர் உறீஇ
ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்
காதலி இழந்த தபுதார நிலையும்
காதலன் இழந்த தாபத நிலையும்
நல்லோள் கணவனொடு நனியழற் புகீஇச்
சொல்லிடை யிட்ட பாலை நிலையும்
மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் சிறுவற் பெயரத்
தாய்தப வரூஉம் தலைப்பெயல் நிலையும்
மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறையிரண் டுடைத்தே. ௨௪

1025 பாடாண்திணையுந்தன் எண்வகைப்
பொருளும்

பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே. ௨௫

1026 தேவர்பகுதியுரைத்தல்

அமரர்கண் முடியும் அறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்
ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப. ௨௬

1027 மக்கட்பகுதிகூறுவது

வழங்கியல் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கருதிய பாங்கினும்

முன்னோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றாங்கே. ௨௭

1028 மேற்பகுதிகட்கெய்தியதன் மேற்
சிறப்புவிதி

காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார் புலவர். ௨௮

1029 புரைதீர்காமத்திற்குப்புறனடை

குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும். ௨௯

1030 பக்குவின்றகாமத்திற்குப்புறனடை

ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப. ௩0

1031 மேலைச்சூத்திரங்கட்குப்புறனடை

வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான. ௩௧

1032 அகத்திணைநிகழுமிடம்

மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே. ௩௨

1033 பாடாண்டிணைக்குரியசிறப்பில்லாத்
தெய்வங்கள்

கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே. ௩௩

1034 எய்தாததெய்துவித்தது

கொற்ற வள்ளை ஓரிடத் தான. ௩௪

1035 மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரியதுறை

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
அடுத்தூர்ந் தேத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும்
சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில்
காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானும்
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்
கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
வேலின் ஓக்கிய விளக்கு நிலையும்
வாயுறை வாழ்த்தும் செவியறி வுறூஉம்
ஆவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்தும்
கைக்கிளை வகையோ டுளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கும் உளவென மொழிப. ௨௫

1036 இதுவுமது

தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையும்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
சென்றுபயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்
சிறந்த நாளணி செற்றம் நீக்கிப்
பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங் கலமும்

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங் கலமும்
நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழல் மரபும்
மாணார்ச் சுட்டிய வாள்மங் கலமும்
மன்னெயில் அழித்த மண்ணுமங் கலமும்
பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி
நடைவயிற் றோன்றும் இருவகை விடையும்
அச்சமும் உவகையும் எச்சம் இன்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்
காலங் கண்ணிய ஓம்படை உளப்பட
ஞாலத்து வரூஉம் நடக்கையது குறிப்பிற்
காலம் மூன்றொடு கண்ணிய வருமே. ௩௫

புறத்திணையியல் முற்றிற்று

மூன்றாவது

களவியல்.

1037 களவொழுக்கம் இன்னதென்பது
இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்
கன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கிற்
காமக் கூட்டம் காணுங் காலை
மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர்
இயல்பே. க

1038 காமக்கூட்டத்திற்குரிய தலைவரெதிர்ப்படு
நிலங்காரணமும் எதிர்ப்படுதற்குரியோர்
பெற்றியுங்கூறல்

ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்
ஒன்றி உயர்ந்த பால தாணையின்
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப
மிக்கோன் ஆயினும் கடிவரை யின்றே. ௨

1039 எய்தாததெய்துவித்தெய்தியது விலக்கல்

சிறந்துழி ஐயம் சிறந்த தென்ப
இழிந்துழி இழிபே சுட்ட லான. ௩

1040 ஐயந்தெளிதற்காராயுங்கருவி

வண்டே இழையே வள்ளி பூவே
கண்ணே அலமரல் இமைப்பே அச்சமென்
றன்னவை பிறவும் ஆங்கவண் நிகழ
நின்றவை களையும் கருவி என்ப. ௪

1041 புணர்ச்சிநிமித்தவழிநிலைக்காட்சி

நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக்
கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை ஆகும். ௫

1042 புணர்ச்சியமைதிகூறல்

குறிப்பே குறித்தது கொள்ளு மாயின்
ஆங்கவை நிகழும் என்மனார் புலவர். ௬

1043 இருவகைப்புணர்ச்சிப்பின்னர்க்களவின்றி
வரைந்துகோடல்நிகழ்ச்சிகூறல்

பெருமையும் உரனும் ஆடூஉ மேன. ௭

1044 பெண்ணிற்குரிய குணங்கள்

அச்சமும் நாணும் மடனு முந் துறுத்த
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய வென்ப. ௮

1045 களவிலக்கணப்பொருள் ஒன்பது

வேட்கை யொருதலை உள்ளுதல் மெலிதல்
ஆக்கம் செப்பல் நாணுவரை இறத்தல்
நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல்
மறத்தல் மயக்கம் சாக்கா டென்றச்
சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப. ௯

1046 இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின்தலைவர்க்கு

முன்னிலை யாக்கல் சொல்வழிப் படுத்தல்
நன்னயம் உரைத்தல் நகைநனி யுறாஅது
தந்நிலை அறிதல் மெலிவுவிளக் குறுத்தல்
தந்நிலை உரைத்தல் தெளிவகப் படுத்தலென்
றின்னவை நிகழும் என்மனார் புலவர். ௧௦

1047 பாங்கற்கூட்டமுந்தோழியிற்கூட்டமும்
ஆகுமாறு

மெய்தொட்டுப் பயிறல் பொய்பா ராட்டல்
இடம்பெற்றுத் தழாஅல் இடையூறு கிளத்தல்

நீடுநினைந் திரங்கல் கூடுதல் உறுதல்
சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழித்
தீராத் தேற்றம் உளப்படத் தொகைஇப்
போராச்சிறப்பின் இருநான்கு கிளவியும்
பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும் பிரிந்தவழிக் கலங்கலும்
நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்
குற்றம் காட்டிய வாயில் பெட்பினும்
பெட்ட வாயில்பெற் றிரவுவலி யுறுப்பினும்
ஊரும் பேரும் கெடுதியும் பிறவும்
நீரிற் குறிப்பின் நிரம்பக் கூறித்
தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும் தோழி
குறையவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்
தண்டா திரப்பினும் மற்றைய வழியும்
சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லிய வகையினும்
அறிந்தோள் யாப்பின் அவ்வழி மருங்கில்
கேடும் பீடும் கூறலும் தோழி
நீக்கலி னாகிய நிலைமையும் நோக்கி
மடன்மா கூறும் இடனுமா ருண்டே. ௧௧

1048 தலைவன்கூற்றுநிகழுமாறு கூறல்

பண்பிற் பெயர்ப்பினும் பரிவுற்று மெலியினும்
அன்புற்று நகினும் அவட்பெற்று மலியினும்
ஆற்றிடை யுறுதலும் அவ்வினைக் கியல்பே. ௧௨

1049 எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல்

பாங்கன் நிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப. கங

1050 கைக்கிளை, பெருந்திணைக் குறிப்புகள்

முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே
பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே. கச

1051 பன்னிரண்டனுள் இடையதொழிந்த ஐந்தாக்கூறல்

முதலொடு புணர்ந்த யாழோர் மேன
தவலருஞ் சிறப்பின் ஐந்நிலம் பெறுமே. கரு

1052 தலைவிக்குரிய கிளவிகூறல்

இருவகைக் குறிபிழைப் பாகிய இடத்தும்
காணா வகையிற் பொழுதுநனி இகப்பினும்
தானகம் புகாஅன் பெயர்தல் இன்மையிற்
காட்சி ஆசையிற் களம்புக்குக் கலங்கி
வேட்கையின் மயங்கிய கையறு பொழுதினும்
புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்
பகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்
வேளாண் எதிரும் விருந்தின் கண்ணும்
வாளாண் எதிரும் பிரிவி னானும்
நாணுநெஞ் சலைப்ப விடுத்தற் கண்ணும்
வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய
புரைதீர் கிளவி புல்லிய எதிரும்

வரைவுடன் படுதலும் ஆங்கதன் புறத்துப்
புரைபட வந்த மறுத்தலொடு தொகைஇக்
கிழவோள் மேன என்மனார் புலவர். ௧௬

1053 "அச்சமும் நாணும்" என்பதற்குப் புறனடை

காமத் திணையிற் கண்ணின்று வரூஉம்
நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆதலிற்
குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா அவள்வயி னான. ௧௭

1054 நாணும் மடனுந் தன்மை திரிந்தவால்

காமஞ் சொல்லா நாட்டம் இன்மையின்
ஏமுற இரண்டும் உளவென மொழிப. ௧௮

1055 நாணும் மடனும் நீங்காத கூற்றைத் தோழிக்குத் தலைவி கூறல்

சொல்லெதிர் மொழிதல் அருமைத் தாகலின்
அல்ல கூற்றுமொழி அவள்வயி னான. ௧௯

1056 தலைவிகூற்று நிகழ்த்துமாறு கூறுகின்றான்
பல கூற்றுக்களுள் தன்வயினுரிமையும்
அவன்வயிற்பரத்தையும்பட நிகழ்த்தவும்
பெறுமெனல்

மறைந்தவற் காண்டல் தற்காட் டுறுதல்
நிறைந்த காதலிற் சொல்லெதிர் மழுங்கல்
வழிபாடு மறுத்தல் மறுத்தெதிர் கோடல்

பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்
கைப்பட்டுக் கலங்கினும் நாணுமிக வரினும்
இட்டுப்பிரி விரங்கினும் அருமைசெய் தயர்ப்பினும்
வந்தவழி எள்ளினும் விட்டுயிர்த் தழுங்கினும்
நொந்துதெளி வொழிப்பினும் அச்சம் நீடினும்
பிரிந்தவழிக் கலங்கினும் பெற்றவழி மலியினும்
வருந்தொழிற் கருமை வாயில் கூறினும்
கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலையும்
மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்கு
நினைத்தல் சான்ற அருமறை உயிர்த்தலும்
உயிராக் காலத் துயிர்த்தலும் உயிர்செல
வேற்றுவரைவு வரினது மாற்றுதற் கண்ணும்
நெறிபடு நாட்டத்து நிகழ்ந்தவை மறைப்பினும்
பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி
ஒருமைக் கேண்மையின் உறுகுறை தெளிந்தோள்
அருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையிற்
பெருமை சான்ற இயல்பின் கண்ணும்
பொய்தலை அடுத்த மடலின் கண்ணும்
கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்
வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும்
குறியின் ஒப்புமை மருடற் கண்ணும்
வரவுதலை வரினும் களவு

தமர்தற் காத்த காரண மருங்கினும்
தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை
வந்தனன் பெயர்ந்த வறுங்களம் நோக்கித்
தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறலும்
வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருளினும்
பொழுதும் ஆறும் புரைவ தன்மையின்
அழிவுதலை வந்த சிந்தைக் கண்ணும்
காமஞ் சிறப்பினும் அவனளி சிறப்பினும்
ஏமஞ் சான்ற உவகைக் கண்ணும்
தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தையும்
அன்னவும் உளவே ஓரிடத் தான. ௨௦

1057 தலைவிகூற்று இன்னவாறுமாமெனல்

வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்
வரைய நாளிடை வந்தோன் முட்டினும்
உரையெனத் தோழிக் குரைத்தற் கண்ணும்
தானே கூறுங் காலமும் உளவே. ௨௧

1058 தலைவிகூற்றிற்குச்சிறப்பில்லனகூறி
அவையும் அகப்பொருளாமெனல்

உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே நாணினும்
செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந் தன்றெனத்
தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு

காமக் கிழவன் உள்வழிப் படினும்
தாவில் நன்மொழி கிழவி கிளப்பினும்
ஆவகை பிறவும் தோன்றுமன் பொருளே. உஉ

1059 தோழிகூற்றுநிகழிடங்களிவையெனத்

நாற்றமும் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உண்டியும்
செய்வினை மறைப்பினும் செலவினும் பயில்வினும்
புணர்ச்சி எதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்து வரூஉம்
உணர்ச்சி ஏழினும் உணர்ந்த பின்றை
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத் தானும்
குறையுறற் கெதிரிய கிழவனை மறையுறப்
பெருமையிற் பெயர்ப்பினும் உலகுரைத் தொழிப்பினும்
அருமையின் அகற்சியும் அவளறி வுறுத்துப்
பின்வா வென்றலும் பேதைமை யூட்டலும்
முன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத் துரைத்தலும்
அஞ்சியச் சுறுத்தலும் உரைத்துழிக் கூட்டமோ
டெஞ்சாது கிளந்த இருநான்கு கிளவியும்
வந்த கிழவனை மாயம் செப்பிப்
பொறுத்த காரணம் குறித்த காலையும்
புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற் கண்ணும்

குறைந்தவட் படரினும் மறைந்தவள் அருகத்
தன்னொடும் அவளொடும் முதல்மூன் றளைஇப்
பின்னிலை நிகழும் பலவேறு மருங்கினும்
நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி இடத்தினும்
எண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும்
புணர்ச்சி வேண்டினும் வேண்டாப் பிரிவினும்
வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய இடத்தும்
புணர்ந்துழி உணர்ந்த அறிமடச் சிறப்பினும்
ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்
செங்கடு மொழியாற் சிதைவுடைத் தாயினும்
என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ
அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்
ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்
காப்பின் கடுமை கையற வரினும்
களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக்
காதல் மிகுதி உளப்படப் பிறவும்
நாடும் ஊரும் இல்லும் குடியும்
பிறப்பும் சிறப்பும் இறப்ப நோக்கி
அவன்வயிற் றோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ
அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்
ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப்
பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும்

அவன்விலங் குறினும் களம்பெறக் காட்டினும்
பிறன்வரை வாயினும் அவன்வரைவு மறுப்பினும்
முன்னிலை அறனெனப் படுதலென் றிருவகைப்
புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்
வரைவுடன் பட்டோர் கடாவல் வேண்டினும்
ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புறை உளப்படப்
பாங்குற வந்த நாலெட்டு வகையும்
தாங்கருஞ் சிறப்பிற் றோழி மேன. ௨௫

1060 செவிலிகூற்று நிகழுமாறு கூறல்

களவல ராயினும் காமமெய்ப் படுப்பினும்
அளவுமிகத் தோன்றினும் தலைப்பெய்து காணினும்
கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
ஒட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணும்
ஆடிய சென்றுழி அழிவு தலைவரினும்
காதல் கைம்மிகக் கனவின் அரற்றலும்
தோழியை வினவலும் தெய்வம் வாழ்த்தலும்
போக்குடன் அறிந்தபின் தோழியொடு கெழீஇக்
கற்பின் ஆக்கத்து நிற்றற் கண்ணும்
பிரிவின் எச்சத்தும் மகனெஞ்சு வலிப்பினும்
இருபாற் குடிப்பொருள் இயல்பின் கண்ணும்
இன்ன வகையிற் பதின்மூன்று கிளவியோ
டன்னவை பிறவும் செவிலி மேன. ௨௬

1061 நற்றாய்க்குரியகூற்றுரைத்தல்

தாய்க்கும் வரையார் உணர்வுடம் படினே. உரு

1062 நற்றாய்க்கஞ்செவிலிக்குமுரிய
இலக்கணம்

கிழவோன் அறியா அறிவினள் இவளென
மையறு சிறப்பின் உயர்ந்தோர் பாங்கின்
ஐயக் கிளவி அறிதலும் உரித்தே. உசா

1063 தலைவிக்குரியவிலக்கணம்

தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிழத்திக் கில்லை
பிறநீர் மாக்கள் இன்றிய ஆயிடைப்
பெய்ந்நீர் போலும் உணர்விற் றென்ப. உஎ

1064 எய்தாதவெய்துவித்தது

காமக் கூட்டம் தனிமையிற் பொலிதலில்
தாமே தூதுவர் ஆதலும் உரித்தே. உஅ

1065 களங்கூறுதற்குமுரியாள்தலைவியெனல்

அவன்வரம் பிறத்தல் அறந்தனக் கின்மையிற்
களஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகும்
தான்செலற் குரியவழி ஆக லான. உகூ

1066 தோழிக்குங்களஞ்சுட்டுக்கிளவியுரித்தெனல்.

தோழியின் முடியும் இடனுமா ருண்டே. ௩௦

1067 தலைவிக்கெய்தியதோரிலக்கணம்

முந்நாள் அல்லது துணையின்று கழியா
தந்நா ளகத்தும் அதுவரை வின்றே. ௩௧

1068 இதுவுமது

பன்னூறு வகையினும் தன்வயின் வரூஉம்
நன்னய மருங்கின் நாட்டம் வேண்டலில்
துணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகும்
துணையோர் கருமம் ஆக லான. ௩௨

1069 செவிலியின் சிறப்பு

ஆய்பெருஞ் சிறப்பின் அருமறை கிளத்தலில்
தாயெனப் படுவோள் செவிலி யாகும். ௩௩

1070 தோழியது சிறப்பு

தோழி தானே செவிலி மகளே. ௩௪

1071 இதுவுமது

சூழ்தலும் உசாத்துணை நிலைமையிற் பொலிமே. ௩௫

1072 தோழிசூழ்ச்சியித்துணைப்பகுதியெனல்

குறைவுற உணர்தல் முன்னுற உணர்தல்
இருவரும் உள்வழி அவன்வர வுணர்தலென
மதியுடம் படுத்தல் ஒருமூ வகைத்தே. ௩௬

1073 தலைவன்கூற்று நிகழ்த்தப்பெறுமாறு

அன்ன வகையான் உணர்ந்தபின் அல்லது
பின்னிலை முயற்சி பெறானென மொழிப. ௩௭

1074 தோழிமுயற்சிபிறக்குமிடம்

முயற்சிக் காலத் ததற்பட நாடிப்
புணர்த்தல் ஆற்றலும் அவள்வயி னான. ௩அ

1075 கூட்டுகின்றவட்குக்கூடுதற்குரியகுறி

குறியெனப் படுவ திரவினும் பகலினும்
அறியத் தோன்றும் ஆற்ற தென்ப. ௩௯

1076 இரவுக்குறியிடமுணர்த்துமாறு

இரவுக் குறியே இல்லகத் துள்ளும்
மனையோர் கிளவி கேட்கும்வழி யதுவே
மனையகம் புகாஅக் காலை யான. ௪0

1077 பகற்குறியுணர்த்துமாறு

பகற்புணர் களனே புறனென மொழிய
அவளறி வுணர வருவழி யான. ௪௧

1078 தோழி அல்லகுறிப்படுமாறு

அல்லகுறிப் படுதலும் அவள்வயின் உரித்தே
அவன்குறி மயங்கிய அமைவொடு வரினே. ௪௨

1079 தலைவனும் அல்லகுறியால்வருந்தல்

ஆங்காங் கொழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டே
ஓங்கிய சிறப்பின் ஒருசிறை யான. ௪௩

1080 தலைவற்குரியதோரிலக்கணம்

மறைந்த ஒழுக்கத் தோரையும் நாளும்
துறந்த ஒழுக்கம் கிழவோற் கில்லை. ௪௪

1081 தலைவற்கில்லனகூறல்

ஆறின தருமையும் அழிவும் அச்சமும்
ஊறும் உளப்பட அதனோ ரன்ன. சரு

1082 பெற்றோர்களவொழுக்கமுணருமாறு

தந்தையும் தன்னையும் முன்னத்தின் உணர்ப. சசு

1083 தந்தைதன்னைக்குநற்றாய்களவொழுக்க முணர்த்தல்

தாயறிவுறுதல் செவிலியோ டொக்கும். சஎ

1084 களவுவெளிப்படுதற்குநிமித்தம் தலைமகனெனல்

அம்பலும் அலரும் களவுவெளிப் படுத்தலின்
அங்கதன் முதல்வன் கிழவன் ஆகும். சஅ

1085 வரையும்பகுதியினைத்தெனல்

வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதலென்
றாயிரண் டென்ப வரைதல் ஆறே. சகூ

1086 பிரியுமிடமிதுவென்பதும் பிரியலாகா

வெளிப்படை தானே கற்பினொ டொப்பினும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்று பொருளாக
வரையாது பிரிதல் கிழவோற் கில்லை.

களவியல் முற்றிற்று

நான்காவது

கற்பியல்.

1087 கற்பின்பொதுவிலக்கணம்

கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள்
வதுவே. ௧

1088 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே
புணர்ந்துடன் போகிய காலை யான. ௨

1089 வேளாளர்க்குரியதோரிலக்கணம்

மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணம்
கீழோர்க் காகிய காலமும் உண்டே. ௩

1090 ஆரிடம் பிறந்தவாறுங்காரணமும்

பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப. ௪

1091 தலைவன்கூற்றெலாந்தொகுத்துரைத்தல்

கரணத்தின் அமைந்து முடிந்த காலை
நெஞ்சுதளை அவிழ்ந்த புணர்ச்சிக் கண்ணும்
எஞ்சா மகிழ்ச்சி இறந்துவரு பருவத்தும்
அஞ்ச வந்த உரிமைக் கண்ணும்

நன்னெறிப் படரும் தொன்னலப் பொருளினும்
பெற்ற தேஎத்துப் பெருமையின் நிலைஇக்
குற்றஞ் சான்ற பொருளெடுத் துரைப்பினும்
நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழி
ஏமுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும்
அல்லல் தீர ஆர்வமொ டளைஇச்
சொல்லுறு பொருளின் கண்ணும் சொல்லென
எனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது
வானோர் அமுதம் புரையுமால் எமக்கென
அடிசிலும் பூவும் தொடுதற் கண்ணும்
அந்தணர் திறத்தும் சான்றோர் தேஎத்தும்
அந்தமில் சிறப்பிற் பிறர்பிறர் திறத்தினும்
ஒழுக்கம் காட்டிய குறிப்பினும் ஒழுக்கத்துக்
களவினுள் நிகழ்ந்த அருமையைப் புலம்பி
அலமரல் உள்ளமொ டளவிய இடத்தும்
அந்தரத் தெழுதிய எழுத்தின் மான
வந்த குற்றம் வழிகெட ஒழுகலும்
அழியல் அஞ்சலென் றாயிரு பொருளினும்
தானவட் பிழைத்த பருவத் தானும்
நோன்மையும் பெருமையும் மெய்கொள அருளிய
பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தித்
தன்னின் ஆகிய தகுதிக் கண்ணும்

புதல்வற் பயந்த புனிறுசேர் பொழுதின்
நெய்யணி மயக்கம் புரிந்தோள் நோக்கி
ஐயர் பாங்கினும் அமரர்ச் சுட்டியும்
செய்பெருஞ் சிறப்பொடு சேர்தற் கண்ணும்
பயங்கெழு துணையணை புல்லிய புல்லா
துயங்குவள் கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகிப்
புல்லென முன்னிய நிறையழி பொழுதின்
மெல்லென சீறடி புல்லிய இரவினும்
உறலருங் குண்மையின் ஊடல் மிகுத்தோளைப்
பிறபிற பெண்டிரிற் பெயர்த்தற் கண்ணும்
பிரிவின் எச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப்
பிரிவின் நீக்கிய பகுதிக் கண்ணும்
நின்றுநனி பிரிவின் அஞ்சிய பையுளும்
சென்றுகை இகந்துபெயர்த் துள்ளிய வழியும்
காமத்தின் வலியும் கைவிடின் அச்சமும்
தானவட் பிழைத்த நிலையின் கண்ணும்
உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவும்
மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்
வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்
மீட்டுவர வாய்ந்த வகையின் கண்ணும்
அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும்
பேரிசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும்

காமக் கிழத்தி மனையோள் என்றிவர்
ஏமுறு கிளவி சொல்லிய எதிரும்
சென்ற தேஎத்து உழப்புநனி விளக்கி
இன்றிச் சென்ற தன்னிலை கிளப்பினும்
அருந்தொழில் முடித்த செம்மற் காலை
விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற் கண்ணும்
மாலை ஏந்திய பெண்டிரும் மக்களும்
கேளிர் ஒழுக்கத்துப் புகற்சிக் கண்ணும்
ஏனை வாயில் எதிரொடு தொகைஇப்
பண்ணமை பகுதிமுப் பதினொரு மூன்றும்
எண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன. ௫

1092 தலைவிகூற்று நிகழுமிடங்கூறல்

அவனறி வாற்ற அறியும் ஆகலின்
ஏற்றற் கண்ணும் நிறுத்தற் கண்ணும்
உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற்
பெருமையிற் றிரியா அன்பின் கண்ணும்
கிழவனை மகடூஉப் புலம்புபெரி தாகலின்
அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும்
இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்தும்
கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி
நயந்த கிழவனை நெஞ்சுபுண் ணுறீஇ
நளியின் நீக்கிய இளிவரு நிலையும்

புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்
ககன்ற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி
இயன்ற நெஞ்சம் தலைப்பெயர்த் தருக்கி
எதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்
தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி
எங்கையர்க் குரையென இரத்தற் கண்ணும்
செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தலும்
காமக் கிழத்தி தன்மகத் தழீஇ
ஏமுறு விளையாட் டிறுதிக் கண்ணும்
சிறந்த செய்கை அவ்வழித் தோன்றி
அறம்புரி உள்ளமொடு தன்வர வறியாமைப்
புறஞ்செய்து பெயர்த்தல் வேண்டிடத் தானும்
தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள் என்பதனால்
அந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து நெருங்கலும்
கொடியோர் கொடுமை சுடுமென ஒடியாது
நல்லிசை நயந்தோர் சொல்லொடு தொகைஇப்
பகுதியின் நீங்கிய தகுதிக் கண்ணும்
கொடுமை ஒழுக்கம் கோடல் வேண்டி
அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக்
காதல் எங்கையர் காணின் நன்றெண
மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும்
தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை

மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியும்
தன்வயிற் சிறப்பினும் அவன்வயிற் பிரிப்பினும்
இன்னாத் தொல்சூள் எடுத்தற் கண்ணும்
காமக் கிழத்தியர் நலம்பா ராட்டிய
தீமையின் முடிக்கும் பொருளின் கண்ணும்
கொடுமை ஒழுக்கம் தோழிக் குரியவை
வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் றிரியாமைக்
காய்தலும் உவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும்
ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்
வாயிலின் வரூஉம் வகையொடு தொகைஇக்
கிழவோள் செப்பல் கிழவ தென்ப. கூ

1093 தலைவிகூற்றின்கட்படுவதோரிலக்கணம்

புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோள் மனையிருந்
திடைச்சுரத் திறைச்சியும் வினையும் சுட்டி
அன்புறு தக்க கிளத்தல் தானே
கிழவோன் செய்வினைக் கச்சம் ஆகும். எ

1094 தோழி முதலியவாயில்கட்கெய்தாத தெய்துவித்தல்

தோழியுள் ளுறுத்த வாயில் புகுப்பினும்
ஆவயின் நிகழும் என்மனார் புலவர். அ

1095 தோழிக்குரியகூற்றுரைத்தல்

பெறற்கரும் பெரும்பொருள் முடிந்தபின் வந்த
தெறற்கரு மரபிற் சிறப்பின் கண்ணும்
அற்றமழி வுரைப்பினும் அற்றம் இல்லாக்
கிழவோட் சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினும்
சீருடைப் பெரும்பொருள் வைத்தவழி மறப்பினும்
அடங்கா ஒழுக்கத் தவன்வயின் அழிந்தோளை
அடங்கக் காட்டுதற் பொருளின் கண்ணும்
பிழைத்துவந் திருந்த கிழவனை நெருங்கி
வணங்கியல் மொழியான் வணங்கற் கண்ணும் 12
இழைத்தாங் காக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும் 11
புறம்படு விளையாட்டுப் புல்லிய புகற்சியும்
சிறந்த புதல்வனை நேராது புலம்பினும்
மாணலம் தாவென வகுத்தற் கண்ணும்
பேணா ஒழுக்கம் நாணிய பொருளினும்
சூணயத் திறத்தால் சோர்வுகண் டழியினும்
பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து
பெறுதகை இல்லாப் பிழைப்பினும் அவ்வயின்
உறுதகை இல்லாப் புலவியுள் மூழ்கிய
கிழவோள்பால் நின்று கெடுத்தற் கண்ணும்
உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடலுற் றோள்வயின்
உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன்பால் நின்று

தான்வெருண் டாக்கிய தகுதிக் கண்ணும்
அருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய
எண்மைக் காலத் திரக்கத் தானும்
பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர்
பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்
நீத்த கிழவனை நிகழுமா று படீஇக்
காத்த தன்மையிற் கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்
பிரியுங் காலை எதிர்நின்று சாற்றிய
மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்
வகைபட வந்த கிளவி எல்லாம்
தோழிக் குரிய என்மனார் புலவர். ௯

1096 காமக்கிழத்தியர்கூற்றைத்தொகுத்துரைத்தல்

புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்
இல்லோர் செய்வினை இகழ்ச்சிக் கண்ணும்
பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டுநனி உவப்பினும்
மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை
பொறையின்று பெருகிய பருவரற் கண்ணும்
காதற் சோர்விற் கடப்பாட் டாண்மையிற்
றாய்போற் றழீஇக் கழறிய மனைவியைக்
காய்வின் றவன்வயிற் பொருத்தற் கண்ணும்
இன்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇயிழை அணிந்து
பின்னர் வந்த வாயிற் கண்ணும்

மனையோள் ஒத்தலிற் றன்னோர் அன்னோர்
மிகைபடக் குறித்த கொள்கைக் கண்ணும்
எண்ணிய பண்ணையென் றிவற்றொடு பிறவும்
கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன. ௧௦

1097 அகநகர்க்கட்புகுதற்குரியவாயில்கள் கூற்றுரைத்தல்

கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்துபுறந் தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்
முகம்புகல் முறைமையிற் கிழவோற் குரைத்தல்
அகம்புகல் மரபின் வாயில்கட் குரிய. ௧௧

1098 செவிலிகூற்றுரைத்தல்

கழிவினும் வரவினும் நிகழ்வினும் வழிகொள
நல்லவை உரைத்தலும் அல்லவை கடிதலும்
செவிலிக் குரிய ஆகும் என்ப. ௧௨

1099 அறிவர்கூற்றுரைத்தல்

சொல்லிய கிளவி அறிவர்க்கும் உரிய. ௧௩

1100 அறிவர்க்கெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

இடித்துவரை நிறுத்தலும் அவரது ஆகும்
கிழவனும் கிழத்தியும் அவர்வரை நிற்றலின். ௧௪

1101 தலைவர்க்குப்புலவியுமூடலுநிகழிடம்

உணர்ப்புவரை இறப்பினும் செய்தாி பிழைப்பினும்
புலத்தலும் ஊடலும் கிழவோற் குரிய. கரு

1102 புலவியில் தோழிகூற்றுநிகழுமெனல்

புலத்தலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்தும்
சொலத்தகு கிளவி தோழிக் குரிய. கசு

1103 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

பரத்தை மறுத்தல் வேண்டியும் கிழத்தி
மடத்தகு கிழமை உடைமை யானும்
அன்பிலை கொடியை என்றலும் உரியள். கள

1104 தலைவிக்காவதோரிலக்கணம்

அவன்குறிப் பறிதல் வேண்டியும் கிழவி
அகன்மலி ஊடல் அகற்சிக் கண்ணும்
வேற்றுமைக் கிளவி தோற்றவும் பெறுமே. கஅ

1105 தலைவற்குரியதோரிலக்கணம்

காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி
காணுங் காலைக் கிழவோற் குரித்தே
வழிபடு கிழமை அவட்கிய லான. கசு

1106 தலைவன்பணிமொழிக்கேற்பத்தலைவியுங்கூறல்

அருள்முந் துறுத்த அன்புபொதி கிளவி
பொருள்பட மொழிதல் கிழவோட்கும்
உரித்தே. உ0

1107 தலைவிக்குந்தோழிக்குமுரியகூற்று

களவும் கற்பும் அலர்வரை வின்றே. உக

1108 அலர்கூறியதன்பயனிதுவெனல்

அலரிற் றோன்றும் காமத்தின் சிறப்பே. உஉ

1109 காமச்சிறப்புரைத்தல்

கிழவோன் விளையாட் டாங்கும் அற்றே. உங

1110 வாயில்கட்குரிய இலக்கணம்

மனைவி தலைத்தாட் கிழவோன் கொடுமை
தம்முள வாதல் வாயிலகட் கில்லை. உச

1111 எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்தல்

மனைவி முன்னர்க் கையறு கிளவி
மனைவிக் குறுதி உள்வழி உண்டே. உரு

1112 வாயில்கட்குரியதோர் பகுதி

முன்னிலைப் புறமொழி எல்லா வாயிற்கும்
பின்னிலைத் தோன்றும் என்மனார் புலவர். உசு

1113 கூத்தர்க்குரியகிளவிகூறல்

தொல்லவை உரைத்தலும் நுகர்ச்சி ஏற்றலும்
பல்லாற் றானும் ஊடலிற் றணித்தலும்
உறுதி காட்டலும் அறிவுமெய் நிறுத்தலும்
ஏதுவின் உணர்த்தலும் துணிவு காட்டலும்
அணிநிலை உரைத்தலும் கூத்தர் மேன. உஎ

1114 கூத்தர்க்கும்பாணர்க்குமுரிய
இலக்கணம்

நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை உரைத்தல்
கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை உரிய. உ௯

1115 இளையோர்க்குரியகிளவி

ஆற்றது பண்பும் கருமத்து வினையும்
ஏவல் முடிவும் வினாவும் செப்பும்
ஆற்றிடைக் கண்ட பொருளும் இறைச்சியும்
தோற்றஞ் சான்ற அன்னவை பிறவும்
இளையோர்க் குரிய கிளவி என்ப. உ௬

1116 உழைப்புக்குங்காப்புக்குமுரிய
இளையோர்க்குரிய இலக்கணமுரைத்தல்

உழைக்குறுந் தொழிலும் காப்பும் உயர்ந்தோர்க்கு
நடக்கை எல்லாம் அவர்கட் படுமே. ௩௦

1117 தலைவன்பரத்தையைநீங்குமிடங்கூறல்

பின்முறை ஆக்கிய பெரும்பொருள் வதுவைத்
தொன்முறை மனைவி எதிர்ப்பா டாயினும்
இன்னிழைப் புதல்வனை வாயில்கொண்டு புகினும்
இறந்தது நினைஇக் கிழவோன் ஆங்கட்
கலங்கலும் உரியன் என்மனார் புலவர். ௩௧

1118 தலைவிபுலவிகடைக்கொள்ளுங்
காலமுணர்த்தல்

தாய்போற் கழறித் தழீஇக் கோடல்
ஆய்மனைக் கிழத்திக்கும் உரித்தென மொழிப
கவவொடு மயங்கிய காலை யான. ௩௨

1119 தலைவிகுணச்சிறப்புரைத்தல்

அவன் சோர்பு காத்தல் கடனெனப் படுதலின்
மகன்தாய் உயர்பும் தன்னுயர் பாகும்
செல்வன் பணிமொழி இயல்பாக லான. ௩௩

1120 எய்தியதுவிலக்கியது

எண்ணரும் பாசறைப் பெண்ணொடு புணரார். ௩௪

1121 எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்தல்

புறத்தோ ராங்கட் புரைவ தென்ப. ௩௫

1122 பார்ப்பார்க்குரியகிளவிகூறுவது

காமநிலை உரைத்தலும் தேர்நிலை உரைத்தலும்
கிழவோன் குறிப்பினை எடுத்தனர் மொழிதலும்
ஆவொடு பட்ட நிமித்தம் கூறலும்
செலவுறு கிளவியும் செலவழுங்கு கிளவியும்
அன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க் குரிய. ௩௬

1123 வாயில்களின் இலக்கணம்

எல்லா வாயிலும் இருவர் தேஎத்தும்
புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள என்ப. ௩௭

1124 எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்தது

அன்பு தலைப்பிரிந்த கிளவி தோன்றிற்
சிறைப்புறங் குறித்தன் றென்மனார் புலவர். ௩௮

1125 தலைவியிலக்கணங்கூறுவது

தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளத்தல்
எத்திறத் தானும் கிழத்திக் கில்லை
முற்பட வகுத்த இரண்டலங் கடையே. ௩௯

1126 தலைவன் தன்னைப்புகழ்ந்துரைக்குமிடமின்னதெனல்

கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி
கிழவோன் வினைவயின் உரிய என்ப. ௪0

1127 எய்துவித்தொருமருங்குமறுத்தல்

மொழியெதிர் மொழிதல் பாங்கற் குரித்தே. ௪௧

1128 பாங்கற்குரிய இலக்கணம்

குறித்தெதிர் மொழிதல் அஃகித் தோன்றும். ௪௨

1129 பிரிவைவிளக்கக்கூறிவற்புறுத்தல்

துன்புறு பொழுதினும் எல்லாம் கிழவன்
வன்புறுத் தல்லது சேறல் இல்லை. ௪௩

1130 செலவழுங்கலும் பாலையாமெனல்

செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை அன்றே
வன்புறை குறித்தல் தவிர்ச்சி ஆகும். ௪௪

1131 பாசறைப்புலம்பல் இன்னுழியாகும் ஆகாதெனல்

கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்
வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும். ௪௫

1132 யாத்திரையிற்பிரிவில் தலைவற்குந்தலைவிக்கும் இலக்கணம்

பூப்பின் புறப்பா டீராறு நாளும்,
நீத்தகன் றுறையார் என்மனார் புலவர்
பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான. ௪௬

1133 ஓதற்பிரிவிற்குக்காலவரையறையின்றெனல்

வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது. ௪௭

1134 பகைவயிற்பிரிவிற்குவரையறை

வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே. ௪௮

1135 எஞ்சியபிரிவிற்குவரையறை

ஏனைப் பிரிவும் அவ்வயின் நிலையும். ௪௯

1136 தலைவனுதியர்க்குரியமரபு

யாறும் குளனும் காவும் ஆடிப்
பதியிகந்து நுகர்தலும் உரிய என்ப. ௫0

1137 தலைவனுந்தலைவியுந்துறவறநிகழ்த்தி
வீடுபெறுப எனல்

காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுங் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே. ௫௧

1138 வாயில்களுந்துறவிற்குரியரெனல்

தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்
பாணன் பாடினி இளையர் விருந்தினர்
கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்
யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப. ௫௨

1139 பிரிந்துமீளுங்காற்செய்யத்தகுவதோர்
சிறப்பு

வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை
இடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்தல் இல்லை
உள்ளம் போல உற்றுழி உதவும்
புள்ளியற் கலிமா உடைமை யான. ௫௩

கற்பியல் முற்றிற்று

ஐந்தாவது

பொருளியல்.

1140 வழுவமைதியினிருவகை

இசைதிரிந் திசைப்பினும் இயையுமன் பொருளே
அசைதிரிந் தியலா என்மனார் புலவர். க

1141 முற்கூறிய இருவகையானும்பொருள்
வேறுபட்டுவழீஇயமையுமாறு

நோயும் இன்பமும் இருவகை நிலையிற்
காமங் கண்ணிய மரபிடை தெரிய
எட்டன் பகுதியும் விளங்க ஒட்டிய
உறுப்புடை யதுபோல் உணர்வுடை யதுபோல்
மறுத்துரைப் பதுபோல் நெஞ்சொடு புணர்த்தும்
சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச்
செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்
அவரவர் உறுபிணி தமபோலச் சேர்த்தியும்
அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ
இருபெயர் மூன்றும் உரிய வாக
உவம வாயிற் படுத்தலும் உவமமொ
டொன்றிடத் திருவர்க்கும் உரியபாற் கிளவி. உ

1142 பருதிக்கிளவி கூறல்

கனவும் உரித்தால் அவ்விடத் தான. ௩

1143 கனவுகளவின்கட்செவிலிக்கு முரித்தெனல்

தாய்க்கும் உரித்தாற் போக்குடன் கிளப்பின். ௪

1144 எய்தாததெய்துவித்தது

பால்கெழு கிளவி நால்வர்க்கும் உரித்தே. ௫

1145 இறந்ததுகாத்தது

நட்பின் நடக்கை ஆங்கலங் கடையே. ௬

1146 தலைவியின்வேறுபாடுபரிகரித்தற்குரியோர் இவரெனல்

உயிரும் நாணும் மடனும் என்றிவை
செயிர்தீர் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய. ௭

1147 வருத்தமிக்கவழிவழு அமையுமாமெனல்

வண்ணம் பசந்து புலம்புறு காலை
உணர்ந்த போல உறுப்பினைக் கிழவி
புணர்ந்த வகையிற் புணர்க்கவும் பெறுமே. ௮

1148 தலைவனோடுவேறுபட்டுழிப்பிறக்கும் வழுவமைதி

உடம்பும் உயிரும் வாடியக் காலும்
என்னுற் றனகொல் இவையெனின் அல்லது
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை. ௯

1149 இதுவுமது

ஒருசிறை நெஞ்சமொ டுசாவுங் காலை
உரிய தாகலும் உண்டென மொழிப. ௧0

1150 மடமையழியாதோர்வழு

தன்வயிற் கரத்தலும் அவன்வயின் வேட்டலும்
அன்ன இடங்கள் அல்வழி எல்லாம்
மடனொடு நிற்றல் கடனென மொழிப. ௧௧

1151 தலைவியாற்றோழிக்காகும்வழு

அறத்தொடு நிற்குங் காலத் தன்றி
அறத்தியல் மரபிலள் தோழி என்ப. ௧௨

1152 இல்லறத்தொடுநிற்றல்இனைத்தெனல்

எளித்தல் ஏத்தல் வேட்கை யுரைத்தல்
கூறுதல் உசாதல் ஏதீடு தலைப்பா
டுண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ
அவ்வெழு வகைய என்மனார் புலவர். ௧௩

1153 மேலதற்கோர்புறனடை

உற்றுழி அல்லது சொல்லல் இன்மையின்
அப்பொருள் வேட்கைக் கிளவியின் உணர்ப. ௧௪

1154 மறைபுலப்படுத்தல்வழுவெனல்

செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பா லான. ௧௫

1155 தோழிக்குந்தலைவிக்குமுரியவழு

பொழுதும் ஆறும் காப்புமென் றிவற்றின்
வழுவி னாகிய குற்றம் காட்டலும்
தன்னை அழிதலும் அவணா றஞ்சலும்
இரவினும் பகலினும் நீவா வென்றலும்
கிழவோன் றன்னை வாரல் என்றலும்
நன்மையும் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும்
புரைபட வந்த அன்னவை பிறவும்
வரைதல் வேட்கைப் பொருள என்ப. கரு

1156 கைக்கிளைபெருந்திணைக்கட்படுவதோர்வழு

வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங் குரைத்தல்
மரீஇய மருங்கின் உரித்தென மொழிப. கஎ

1157 களவொழுக்கத்துக்குமறுதலையானவழு

தேரும் யானையும் குதிரையும் பிறவும்
ஊர்ந்தனர் இயங்கலும் உரியர் என்ப. கஅ

1158 சொல்வேறுபட்டுப்பொருளுணர்த்தும்வழு

உண்டற் குரிய அல்லாப் பொருளை
உண்டன போலக் கூறலும் மரபே. கசு

1159 களவின்கண்தோழிக்குரியதோர்வழு

பொருளென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே
காப்புக் கைம்மிகுதல் உண்மை யான. உ0

1160 மேலதற்கோர்புறனடை

அன்பே அறனே இன்பம் நாணொடு
துறந்த ஒழுக்கம் பழித்தன் றாகலின்
ஒன்றும் வேண்டா காப்பின் உள்ளே. உக

1161 தோழிக்குந்தலைவிக்குமுரியதோர்வழு

சுரமெனா மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே. உஉ

1162 உலகியல்வழக்குசெய்யுட்காமெனல்

உயர்ந்தோர் கிளவியும் வழக்கொடு புணர்தலின்
வழக்குவழிப் படுத்தல் செய்யுட்குக் கடனே. உ௩

1163 உலகியல்வழக்கன்றிப்பொருள்கூறினும்

அமைக எனல்

அறக்கழி வுடையன பொருட்பயம் படவரின்
வழக்கென வழங்கலும் பழித்தன் றென்ப. உ௪

1164 அறக்கழிவுடைத்தபொருட்பயம்

பகுமெனல்

மிக்க பொருளினுட் பொருள்வகை புணர்க்க
நாணுத் தலைப்பிரியா நல்வழிப் படுத்தே. உ௫

1165 முறைப்பெயர்ச்சொற்பற்றிப்பிறந்தவழு

முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொல்
நிலைக்குரி மரபின் இருவீற்றும் உரித்தே. உ௬

1166 தோழிதலைவியுறுப்பினைத்தன்னுறுப்பாகக் கூறப்பெறுமெனவழுவமைக்கின்றது

தாயத் தின் அடையா ஈயச் செல்லா
வினைவயிற் றங்கா வீற்றுக் கொளப்படா
எம்மென வரூஉம் கிழமைத் தோற்றம்
அல்லா வாயினும் புல்லுவ உளவே. உஎ

1167 சொல்வழுவும்பொருள்வழுவும் அமைத்தல்

ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும்
வருவகை தானே வழக்கென மொழிப. உஅ

1168 மேலதற்கோர்புறனடை

எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது
தானமர்ந்து வரூஉம் மேவற் றாகும். உஅ

1169 தலைவனூடலாலும்வாயில்சேறலாலுமாம்வழு

பரத்தை வாயில் நால்வர்க்கும் உரித்தே
நிலத்திரி பின்றஃ தென்மனார் புலவர். ௩0

1170 களவினில்தலைவியின்கண் நிகழ்வதோர்வழு

ஒருதலை உரிமை வேண்டினும் மகடூஉப்
பிரிதல் அச்சம் உண்மை யானும்
அம்பலும் அலரும் களவுவெளிப் படுக்குமென்
றஞ்ச வந்த ஆங்கிரு வகையினும்

நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருளினும்
போக்கும் வரையும் மனைவிக்கட் டோன்றும். ௩௧

1171 கற்புக்காலத்துத்தோழிக்கும் அறிவர்க்குமுரியவழு

வருந்த மிகுதி சுட்டுங் காலை
உரித்தெனமொழிப வாழ்க்கையுள் இரக்கம். ௩௨

1172 கற்பினுட்டலைவற்குந்தலைவிக்கு மெய்தியவழு

மனைவி உயர்வும் கிழவோன் பணிவும்
நினையுங் காலைப் புலவியுள் உரிய. ௩௩

1173 கற்பினுள்மேலிருவர்க்குமுரியவழு

நிகழ்தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியிற்
புகழ்தகை வரையார் கற்பின் உள்ளே. ௩௪

1174 தலைவிக்குந்தோழிக்குமுரியவழு

இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே. ௩௫

1175 எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்தது

இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே
திறத்தியல் மருங்கிற் றெரியு மோர்க்கே. ௩௬

1176 இறைச்சிமுற்கூறியவற்றின்வேறாய்வரல்

அன்புறு தகுந இறைச்சியுட் சுட்டலும்
வன்புறை ஆகும் வருந்திய பொழுதே. ௩௭

1177 தலைவன் தலைவியைப்பாராட்டியவழி
வரும் வழு

செய்பொருள் அச்சமும் வினைவயிற் பிரிவும்
மெய்பெற உணர்த்தும் கிழவி பாராட்டே. ௩௮

1178 தலைவியிடத்துநிகழும் வழு

கற்புவழிப் பட்டவள் பரத்தை ஏத்தினும்
உள்ளத் தூடல் உண்டென மொழிப. ௩௯

1179 எய்தியதொருமருங்குமறுத்தல்

கிழவோள் பிறள்குணம் இவையெனக் கூறிக்
கிழவோன் குறிப்பினை உணர்தற்கும் உரியள். ௪௦

1180 பரத்தையராதியர்க்குப்படுவதோர்வழு

தம்முறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினும்
மெய்ம்மை யாக அவர்வயின் உணர்ந்து
தலைத்தாட் கழறறம் எதிர்ப்பொழு தின்றே
மலிதலும் ஊடலும் அவையலங் கடையே. ௪௧

1181 பெருந்திணைவழுவமைக்கின்றது

பொழுது தலைவைத்த கையறு காலை
இறந்த போலக் கிளக்குங் கிளவி
மடனே வருத்தம் மருட்கை மிகுதியொ
டவைநாற் பொருட்கண் நிகழும் என்ப. ௪௨

1182 தோழிகூற்றுள்வழுவமைவன

இரந்து குறையுற்ற கிழவனைத் தோழி
நிரம்ப நீக்கி நிறுத்தல் அன்றியும்
வாய்மை கூறலும் பொய்தலைப் பெய்தலும்
நல்வகை யுடைய நயத்திற் கூறியும்
பல்வகை யானும் படைக்கவும் பெறுமே. ௪௩

1183 தோழிக்குந்தலைவிக்குமுரியதோர்வழு

உயர்மொழிக் குரிய உறழுங் கிளவி
ஐயக் கிளவி ஆடூஉவிற் குரித்தே. ௪௪

1184 தோழி அறிவுடையளாகக்கூறலும் அமைகவெனல்

உறுகண் ஓம்பல் தன்னியல் பாகலின்
உரிய தாகும் தோழிகண் உரனே. ௪௫

1185 தோழிக்குரியதோர்வேறுபாடு

உயர்மொழிக் கிளவியும் உரியவால் அவட்கே. ௪௬

1186 தலைவிதோழிகூற்றுட்படும்வழு

வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்தல்
தாவின் றுரிய தத்தம் கூற்றே. ௪௭

1187 உள்ளுறைஇனத்தெனல்

உடனுறை உவமம் சுட்டுநகை சிறப்பெனக்
கெடலரு மரபின் உள்ளுறை ஐந்தே. ௪௮

1188 உள்ளுறைபற்றித்தலைவற்குவரும்வழு

அந்தமில் சிறப்பின் ஆக்கிய இன்பம்
தன்வயின் வருதலும் வகுத்த பண்பே. ௪௯

1189 எய்தாததெய்துவித்தது

மங்கல மொழியும் வைஇய மொழியும்
மாறில் ஆண்மையிற் சொல்லிய மொழியும்
கூறியல் மருங்கிற் கொள்ளும் என்ப. ௫௰

1190 மெய்ப்பாட்டியலுள் ஆகாதென்பவற்றுட்சில
அமைகவெனவழுவமைத்தல்

பிணனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர
வனைநால் வகையும் சிறப்பொடு வருமே. ௫௧

1191 முறைப்பெயர்பற்றிவருவதோர்வழு

அன்னை என்னை என்றலும் உளவே
தொன்னெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும்
தோன்றா மரபின என்மனார் புலவர். ௫௨

1192 கட்புலனாகக்காணப்படாப்பொருள்மேலும்
காணப்பட்டாற்போலப்பொருள்கோடல்வழு

ஒப்பும் உருவும் வெறுப்பும் என்றா
கற்பும் ஏரும் எழிலும் என்றா
சாயலும் நாணும் மடனும் என்றா
நோயும் வேட்கையும் நுகர்வும் என்றாங்

காவயின் வரூஉம் கிளவி எல்லாம்
நாட்டிய மரபின் நெஞ்சுகொளின் அல்லது
காட்டல் ஆகாப் பொருள என்ப. ௫௩

1193 காட்டலாகாப்பொருள்கள் ஆசிரியனுணையற்
கொண்டன அல்லனவற்றைப்பொருளெனக்
கொள்ளல்

இமையோர் தேஎத்தும் எறிகடல் வரைப்பினும்
அவையில் காலம் இன்மை யான. ௫௪

பொருளியல் முற்றிற்று

ஆறாவது

மெய்ப்பாட்டியல்.

1194 மெய்ப்பாடுஇத்துணைப்பகுதியவெனல்

பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கு பொருளும்
கண்ணிய புறனே நானான் கென்ப. க

1195 மெய்ப்பாட்டினடக்கம்கூறல்

நாலிரண் டாகும் பாலுமா ருண்டே. உ

1196 எண்வகை மெய்ப்பாடு

நகையே அழுகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்
றப்பா லெட்டே மெய்ப்பா டென்ப. ௩

1197 நகைக்குறிப்புநான்கெனல்

எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென்
றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப. ௪

1198 அழுகைச்சுவையைப்பொருள்பற்றி
யுரைத்தல்

இளிவே இழவே அசைவே வறுமையென
விளிவில் கொள்கை அழுகை நான்கே. ௫

1199 நால்வகை இளிவரல்

மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையோ
டியாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே. ௬

1200 நால்வகை மருட்கை

புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு
மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே. ௭

1201 நால்வகை அச்சம்

அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் இறையெனப்
பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே. ௮

1202 நால்வகைப்பெருமிதம்

கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே. ௯

1203 நால்வகை வெகுளி

உறுப்பறை குடிகோள் அலைகொலை என்ற
வெறுப்ப வந்த வெகுளி நான்கே. ௰

1204 நால்வகை உவகை

செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டென்
றல்லல் நீத்த உவகை நான்கே. ௧௧

1205 மேற்கூறியமுப்பத்திரண்டன்றி
இவையும் மெய்ப்பாடெனல்

ஆங்கவை ஒருபால் ஆக ஒருபால்
உடைமை இன்புறல் நடுவுநிலை அருளல்
தன்மை அடக்கம் வரைதல் அன்பெனாஅக்
கைம்மிகல் நலிதல் சூழ்ச்சி வாழ்த்தல்
நாணுதல் துஞ்சல் அரற்றுக் கனவெனாஅ
முனிதல் நினைதல் வெரூஉதல் மடிமை
கருதல் ஆராய்ச்சி விரைவுயிர்ப் பெனாஅக்
கையா றிடுக்கண் பொச்சாப்புப் பொறாமை
வியர்த்தல் ஐயம் மிகைநடுக் கெனாஅ
இவையும் உளவே அவையலங் கடையே. ௧௨

1206 அவற்றுள்முதலனமூன்றினும் முன்னர்
நின்ற ஒரு கூற்றினை இந்நாற்பகுதித்தெனல்

புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல்
நகுநயம் மறைத்தல் சிதைவுபிறர்க் கின்மையொடு
தகுமுறை நான்கே ஒன்றென மொழிப. ௧௩

1207 இரண்டாம்பகுதி மெய்ப்பாடுணர்த்தல்

கூழை விரித்தல் காதொன்று களைதல்
ஊழணி தைவரல் உடைபெயர்த் துடுத்தலொ
டூழி நான்கே இரண்டென மொழிப. ௧௪

1208 மூன்றாம்பகுதி மெய்ப்பாடு

அல்குல் தைவரல் அணிந்தவை திருத்தல்
இல்வலி யுறுத்தல் இருகையும் எடுத்தலொடு
சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப. ௧௫

1209 நான்காம்பகுதி மெய்ப்பாடு

பாராட் டெடுத்தல் மடந்தப உரைத்தல்
ஈரமில் கூற்றம் ஏற்றலர் நாணல்
கொடுப்பவை கோடல் உளப்படத் தொகைஇ
எடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப. ௧௬

1210 ஐந்தாம்பகுதி மெய்ப்பாடு

தெரிந்துடம் படுதல் திளைப்புவினை மறுத்தல்
கரந்திடத் தொழிதல் கண்டவழி உவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே ஐந்தென மொழிப. ௧௭

1211 ஆறாம்பகுதி மெய்ப்பாடு

புறஞ்செயச் சிதைதல் புலம்பித் தோன்றல்
கலங்கி மொழிதல் கையற வுரைத்தலொடு
புலம்பிய நான்கே ஆறென மொழிப. ௧௮

1212 மேலவற்றிற்கோர்புறனடை

அன்ன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி
மன்னிய வினைய நிமித்தம் என்ப. ௧௯

1213 மேலனவற்றிற்காவதோர்விதி

வினையுயிர் மெலிவிடத் தின்மையும் உரித்தே. ௨௰

1214 எதிரதுபோற்றியிறந்ததுகாத்தது

அவையும் உளவே அவையலங் கடையே. ௨௧

1215 மேலிவையுமுளவெனப்பட்ட
மெய்ப்பாடுகூறல்

இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்
எதிர்பெய்து பரிதல் ஏதம் ஆய்தல்
பசியட நிற்றல் பசலை பாய்தல்
உண்டியிற் குறைதல் உடம்புநனி சுருங்கல்
கண்டுயில் மறுத்தல் கனவொடு மயங்கல்
பொய்யாக் கோடல் மெய்யே என்றல்
ஐயஞ் செய்தல் அவன்றமர் உவத்தல்
அறனளித் துரைத்தல் ஆங்குநெஞ் சழிதல்
எம்மெய் யாயினும் ஒப்புமை கோடல்
ஒப்புவழி உவத்தல் உறுபெயர் கேட்டல்
நலத்தக நாடிற் கலக்கமும் அதுவே. ௨௨

1216 வரைந்தெய்துங்கூட்டத்திற்கேதுவாம்
மெய்ப்பாடு

முட்டுவயிற் கழறல் முனிவுமெய்ந் நிறுத்தல்
அச்சத்தின் அகறல் அவன்புணர்வு மறுத்தல்
தூதுமுனி வின்மை துஞ்சிச் சேர்தல்
காதல் கைம்மிகல் கட்டுரை இன்மையென்
றாயிரு நான்கே அழிவில் கூட்டம். உரு

1217 அழிவில்கூட்டம்நிகழ்ந்தபின்
வருமெய்ப்பாடு

தெய்வம் அஞ்சல் புரையறந் தெளிதல்
இல்லது காய்தல் உள்ளது உவர்த்தல்
புணர்ந்துழி உண்மை பொழுதுமறுப் பாக்கம்
அருள்மிக உடைமை அன்புதொக நிற்றல்
பிரிவாற் றாமை மறைந்தவை உரைத்தல்
புறஞ்சொல் மாணாக் கிளவியொடு தொகைஇச்
சிறந்த பத்துஞ் செப்பிய பொருளே. உசு

1218 இதுவும்மெய்ப்பாட்டுப்பகுதிகூறுவது

பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டோ
டுருவு நிறுத்த காம வாயில்
நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே. உஎ

1219 காமக் குறிப்பாகாதன கூறல்

நிம்பிரி கொடுமை வியப்பொடு புறமொழி
வன்சொற் பொச்சாப்பு மடிமையொடு குடிமை
இன்புறல் ஏழைமை மறப்போ டொப்புமை
என்றிவை இன்மை என்மனார் புலவர். உசு

1220 மேற்கூறியமெய்ப்பாட்டிற்குப்புறனடை

கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதின் உணரும்
உணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியின்
நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங்
குரைத்தே. உஎ

மெய்ப்பாட்டியல் முற்றிற்று

ஏழாவது

உவமவியல்.

1221 உவமத்தின்பொதுவிலக்கணமும் பெயராதியவும்

வினைபயன் மெய்யுரு என்ற நான்கே
வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம். க

1222 எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்தது

விரவியும் வரூஉம் மரபின என்ப. உ

1223 எய்தாததெய்துவித்தது

உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங் காலை. ௩

1224 இதுவுமது

சிறப்பே நலனே காதல் வலியோ
டந்நாற் பண்பும் நிலைக்கள மென்ப. ௪

1225 மேற்கூறியநிலைக்களத்துக்குப்புறனடை

கிழக்கிடு பொருளொ டைந்தும் ஆகும். ௫

1226 உவமை, முதல்சினைபற்றிவருங்காலின்னவாறுமெனல்

முதலும் சினையுமென் றாயிரு பொருட்கு
நுதலிய மரபின் உரியவை உரிய. ௬

1227 எய்தாததெய்துவித்தது

சுட்டிக் கூறா உவம மாயிற்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்த்தன
கொளலே. ௭

1228 இதுவுமது

உவமையும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும். ௮

1229 உவமைவிகற்பம்

பொருளே உவமம் செய்தனர் மொழியினும்
மருளறு சிறப்பினஃ துவமம் ஆகும். ௯

1230 உவமத்திற்காவதோரிலக்கணம்
பெருமையும் சிறுமையும் சிறப்பிற் றீராக்
குறிப்பின் வருஉம் நெறிப்பா டுடைய. ௧௦

1231 உவமவுருபுமொழிகள்
அவைதாம்,
அன்ன ஏய்ப்ப உறழ ஒப்ப
என்ன மான என்றவை எனாஅ
ஒன்ற ஒடுங்க ஒட்ட ஆங்க
வென்ற இயைப்ப என்றவை எனாஅ
எள்ள விழைய இறப்ப நிகர்ப்பக்
கள்ளக் கடுப்ப ஆங்கவை எனாஅக்
காய்ப்ப மதிப்பத் தகைய மருள
மாற்ற மறுப்ப ஆங்கவை எனாஅப்
புல்லப் பொருவப் பொற்பப் போல
வெல்ல வீழ ஆங்கவை எனாஅ
நாட நளிய நடுங்க நந்த
ஓடப் புரைய என்றவை எனாஅ
ஆறா றவையும் அன்ன பிறவும்
கூறுங் காலைப் பல்குறிப் பினவே. ௧௧

1232 வினையுவமவாய்பாடு
அன்ன ஆங்க மான இறப்ப
என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு
கண்ணிய எட்டும் வினைப்பால் உவமம். ௧௨

1233 எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்தது

அன்னவென் கிளவி பிறவொடுஞ் சிவணும். க௩.

1234 பயனிலையுவம வாய்பாடு

எள்ள விழையப் புல்லப் பொருவக்
கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ
என்றாங் கெட்டே பயனிலை உவமம். க௪

1235 மெய்யுவம வாய்பாடு

கடுப்ப ஏய்ப்ப மருளப் புரைய
ஒட்ட ஒடுங்க ஓட நிகர்ப்பவென்
றப்பால் எட்டே மெய்ப்பால் உவமம். க௫

1236 உருவுவம வாய்பாடு

போல மறுப்ப ஒப்பக் காய்த்த
நேர வியப்ப நளிய நந்தவென்
றொத்துவரு கிளவி உருவின் உவமம். க௬

1237 மேல்நாலுவமவாய்பாட்டிற்குப்புறனடை

தத்தம் மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே. க௭

1238 இதுவும்மேலனவற்றைநியமிக்கின்றது

நாலிரண் டாகும் பாலுமா றுண்டே. க௮

1239 உவமைவேறுவகையான் எட்டாமாறு

பெருமையும் சிறுமையும் மெய்ப்பா லெட்டன்
வழிமருங் கறியத் தோன்றும் என்ப. க௯

1240 எய்தாதெய்துவித்தது

உவமப் பொருளின் உற்ற துணருந்
தெளிமருங் குளவே திறத்திய லான. உ௦

1241 மேலதற்கோர்புறனடை

உவமப் பொருளை உணருங் காலை
மரீஇய மரபின் வழக்கொடு படுமே. உக

1242 எய்தாதெய்துவித்தது

இரட்டைக் கிளவி இரட்டை வழித்தே. உஉ

1243 உள்ளுறையுவமம்உணர்த்தல்

பிறிதொடு படாது பிறப்பொடு நோக்கி
முன்னை மரபிற் கூறுங் காலைத்
துணிவொடு வரூஉந் துணிவினோர்கொளினே. உரு

1244 உள்ளுறையின்ஐவகை

உவமப் போலி ஐந்தென மொழிப. உச

1245 மேலதற்குமிகைபெயனல்

தவலருஞ் சிறப்பினத் தன்மை நாடின்
வினையினும் பயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும்
பிறப்பினும் வரூஉம் திறத்தியல் என்ப. உரு

1246 உள்ளுறையுவமத்திற்கோரிலக்கணம்

கிழவி சொல்லின் அவளறி கிளவி
தோழிக் காயின் நிலம்பெயர்ந் துரையாது. உசு

1247 இதுவுமது

கிழவோற் காயின் உரனொடு கிளக்கும்
ஏனோர்க் கெல்லாம் இடம்வரை வின்றே. உஎ

1248 மேலதற்கேயாவதோர்வேறுபாடு

... தேறு கிளவியும் துணியுறு கிளவியும்
உவம மருங்கிற் றோன்றும் என்ப. உஅ

1249 உள்ளுறையுவமையைவரையறுத்தது

கிழவோட் குவமம் ஈரிடத் துரித்தே. உகூ

1250 தலைமகற்கிடவரையறையில்லையெனல்

கிழவோற் காயின் இடம்வரை வின்றே. ௩0

1251 தோழியுஞ்செவிலியும்உள்ளுறையுவமம்
கூறுமிடமுணர்த்தல்

தோழியும் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக்
கூறுதற் குரியர் கொள்வழி யான. ௩க

1252 எய்தாததெய்துவித்தது

வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றம்
கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக் கொளாஅல். ௩௨

1253 ஏனையுவமத்திற்கோரிலக்கணம்

ஒரீஇக் கூறலும் மரீஇய பண்பே. ௩௩

1254 எய்தாதவெய்துவித்தது

உவமத் தன்மையும் உரித்தென மொழிப
பயனிலை புரிந்த வழக்கத் தான. ௩௪

1255 உவமத்திற்கேயாவதோரிலக்கணம்

தடுமா றுவமம் கடிவரை யின்றே. ௩௫

1256 எய்தியதுமறுத்தது

அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே. ௩௬

1257 எய்தாதனவரையறையுடைமையிற்கூறிய வற்றோடினமாகலினுவமத்திற்காவதுணர்த்தல்

நிரனிறுத் தமைத்த நிரனிறை சுண்ணம்
வரைநிலை வைத்த மூன்றலங் கடையே. ௩௭

உவமவியல் முற்றிற்று

எட்டாவது

செய்யுளியல்.

1258 செய்யுட்குறுப்பாவனவற்றின்பெயர் முதலியன

மாத்திரை எழுத்தியல் அசைவகை எனாஅ
யாத்த சீரே அடியாப் பெனாஅ
மரபே தூக்கே தொடைவகை எனாஅ
நோக்கே பாவே அளவியல் எனாஅத்
திணையே கைகோள் கூற்றுவகை எனாஅக்
கேட்போர் களனே காலவகை எனாஅப்
பயனே மெய்ப்பா டெச்சவகை எனாஅ
முன்னம் பொருளே துறைவகை எனாஅ

மாட்டே வண்ணமொ டியாப்பியல் வகையின்
ஆறு தலையிட்ட அந்நா லைந்தும்
அம்மை அழகு தொன்மை தோலே
விருந்தே இயைபே புலனே இழைபெனுப்
பொருந்தக் கூறிய எட்டொடும் தொகைஇ
நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே. ௧

1259 மாத்திரையுமெழுத்தியலுமுணர்த்தல்

அவற்றுள்,
மாத்திரை அளவும் எழுத்தியல் வகையும்
மேற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர். ௨

1260 அசைவகையுணர்த்தல்

குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடில்
ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் என்றிசிற் பெயரே. ௩

1261 சொல்லாதஅசைக்கூறுமுறைத்தல்

இருவகை உகரமொ டியைந்தவை வரினே
நேர்பும் நிரையும் ஆகும் என்ப. ௪

1262 எய்தியதையறுத்தலும் எய்தாததெய்து
வித்தலும்

குறிலிணை உகரம் அல்வழி யான. ௫

1263 அசைநான் கின்வகைக்கெய்தாத
தெய்துவித்தது

இயலசை முதலிரண் * டேனைய உரியசை. ௯

1264 எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தல்

தனிக்குறில் முதலசை மொழிசிதைத் தாகாது. ௭

1265 எய்தாததெய்துவித்தையமறுத்தல்

ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லிகரம். ௮

1266 இதுவும்ஐயமறுத்தது

முற்றிய லுகரமும் மொழிசிதைத்துக் கொளாஅ
நிற்றல் இன்றே ஈற்றடி மருங்கினும். ௯

1267 எய்தாததெய்துவித்தது

குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும்
‡ ஒற்றொடுந் தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே. ௧0

1268 மேலவற்றுக்கும்பின்னவற்றுக்கும்
புறனடை

அசையும் சீரும் இசையொடு சேர்த்தி
வகுத்தனர் உணர்த்தலும் வல்லோர் ஆறே. ௧௧

* 'டேனை உரியசை' என்று பாடங்காட்டுவர் இவ்வியற்
பதிப்பாளராகிய சேதுசமஸ்தான வித்துவான்
ஸ்ரீ ரா. இராகவையங்காரவர்கள்

‡ 'ஒற்றொடு' என்று பாடங்கொள்வர்-ரா-ரா அவர்கள்

1269 சீரின்பகுதியும்பொதுவிலக்கணமும்

ஈரசை கொண்டும் மூவசை * புணர்த்தும்
சீரியைந் திற்றது சீரெனப் படுமே. கஉ

1270 ஈரசைச்சீருணர்த்தல்

இயலசை மயக்கம் இயற்சீ ரேனை
உரியசை மயக்கம் ஆசிரிய உரிச்சீர். கங

1271 மேலசைமயக்கத்துளாம் இருசீர்

முன்னிரை † உறினும் அன்ன வாகும். கச

1272 இயற்சீருணர்த்தல்

நேரவண் நிற்பின் இயற்சீர்ப் பால. கரு

1273 ஒழிந்தநான்கியற்சீருணர்த்தல்

இயலசை ஈற்றுமுன் உரியசை வரினே
நிரையசை இயல வாகும் என்ப. கசு

1274 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

அளபெடை அசைநிலை ஆகலும் உரித்தே. கஎ

1275 எய்தாததெய்துவித்தது

ஒற்றள பெடுப்பினும் அற்றென மொழிப. கஅ

* 'புணர்த்தும்' என்பது உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் பாடமெனக்காட்டுவர்; ராகவையங்கார் அவர்கள்.

† 'உரிஇய' என்பது ரா. ரா. பாடம

1276 வெண்பாவுரிச்சீருணர்த்தல்

இயற்சீர் இறுதிமுன் நேரவண் நிற்பின்
உரிச்சீர் வெண்பா ஆகும் என்ப. ௧௯

1277 ஒழிந்தமூவகைச்சீருணர்த்தல்

வஞ்சிச் சீரென வகைபெற் றனவே
வெண்சீர் அல்லா மூவகை யான. ௨௦

1278 வஞ்சியுரிச்சீர்ப்பாவுரிமை

தன்பா அல்வழித் தானடை * யின்றே ௨௧

1279 மற்றைச்சீர்மயங்குமாறு

வஞ்சி மருங்கின் எஞ்சிய உரிய. ௨௨

1280 கட்டளையாசிரியப்பாவில் அடியுறழாச்சீர்
வெண்பா உரிச்சீர் ஆசிரிய உரிச்சீர்
இன்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை இலவே. ௨௩

1281 கலிப்பாவிற்சீர்மயங்குமாறு

கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படாஅ. ௨௪

1282 கட்டளையடிச்சீர்வரையறை
கலித்தளை அடிவயின் நேரீற் றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே. ௨௫

1283 வஞ்சியில்வாராஇயற்சீர்
வஞ்சி மருங்கினும் இறுதி நில்லா. ௨௬

* "வின்றே" என்பது ரா. ரா. பாடம்

1284 நான்கசையுஞ்சீராகுமிடம்

இசைநிலை நிறைய நிற்குவ தாயின்
அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறற்கே. ௨௭

1285 எய்தியதொருமருங்குமறுத்தல்

இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளலே
தளைவகை சிதையாத் தன்மை யான. ௨௮

1286 வெண்சீராற்கலித்தளையாமாறு

வெண்சீர் ஈற்றசை நிரையசை இயற்றே. ௨௯

1287 கட்டளையடியல்லாதவழி, சீர்மயங்குமாறு

இன்சீர் இயைய வருகுவ தாயின்
வெண்சீர் வரையார் ஆசிரிய அடிக்கே. ௩௰

1288 வஞ்சியுரிச்சீர் ஆசிரியஅடியுள்மயங்குமாறு

அந்நிலை மருங்கின் வஞ்சி உரிச்சீர்
ஒன்றுதல் உடைய * ஓரசை வழியே. ௩௧

1289 நாற்சீரடி

நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே. ௩௨

1290 இதுவுமது

அடி உள்ளனவே தளையொடு தொடையே. ௩௩

---

* 'ஓரொரு' என்பது ரா. ரா. பாடம்.

1291 கட்டளைப்பாட்டிற்குந்தொடைக்கு
மாகுங்கருவி

அடியிறந்து வருதல் இல்லென மொழிப. ௫௪

1292 பாட்டென்பதின்முதற்பொருள்
தோன்றுமாறு

அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே. ௫௫

1293 குறளடி

நாலெழுத் தாதி ஆக ஆறெழுத்
தேறிய நிலத்தே குறளடி என்ப. ௫௬

1294 சிந்தடி

ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே
ஈரெழுத் தேற்றம் ‡ அவ்வழி யான. ௫௭

1295 அளவடி

பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே
ஒத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே. ௫௮

1296 நெடிலடி

மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப. ௫௯

1297 கழிநெடிலடி

மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இவட்பெறும் என்ப. ௬௰

---

‡ அல்வழி என்பது ரா. ரா. பாடம்.

1298 இவைகையடிக்குச்சீரும்எழுத்தெண்ணி

சீர்நிலை தானே ஐந்தெழுத் திறவாது. சக

1299 வஞ்சிப்பாச்சீர்க்கெழுத்துக்கள்

நேர்நிலை வஞ்சிக் காறும் ஆகும். சஉ

1300 சீரெல்லாவற்றிற்கும்பொதுவிதி

எழுத்தள வெஞ்சினும் சீர்நிலை தானே
குன்றலும் மிகுதலும் இல்லென மொழிப. சங

1301 ஆய்தமெய்குற்றுகரமும்ஒருங்கெண்ணப் படுதல் எய்தினவற்றைவிலக்கினவாறு

உயிரில் லெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ
உயிர்த்திறம் இயக்கம் இன்மை யான. சச

1302 வரையறுக்கப்பட்டசீரிரண்டாவஞ்சி

வஞ்சி அடியே இருசீர்த் தாகும். சரு

1303 வஞ்சியடிச்சீர்மூன்றெழுத்துச்சிறுமையது

தன்சீர் எழுத்தின் சின்மை மூன்றே. சசா

1304 ஒழிந்தவியனிலைவஞ்சிகூறல்

முச்சீ ரானும் வருமிடன் உடைத்தே. சஎ

1305 இதுவும்அதற்கெய்தியதோர்விதி

அசைகூன் ஆகும் அவ்வயி னான. சஅ

1306 இஃதெய்தாததெய்துவித்தது

சீர்கூன் ஆதல் நேரடிக் குரித்தே. ௪௯

1307 ஐவகையடியின் விரிகூறல்

ஐவகை அடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை அமைந்த பதினேழ் நிலத்து
எழுபது * வகைமையின் வழுவில வாகி
அறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே. ௫௦

1308 ஒழிந்தஅடியுறழாமைக்குக்காரணங்கூறல்

ஆங்ஙனம் விரிப்பின் அளவிறந் தனவே
பாங்குற உணர்ந்தோர் பன்னுங் காலை. ௫௧

1309 எய்தாததெய்துவித்தது

ஐவகை அடியும் ஆசிரியக் குரிய. ௫௨

1310 எய்தியதிகந்துபடாமைக்காக்கின்றது

விராஅய் வரினும் ஒரூஉநிலை இலவே. ௫௩

1311 எய்தாததெய்துவித்தது

தன்சீர் வகையினும் தளைநிலை வகையினும்
இன்சீர் வகையின் ஐந்தடிக் குமுரிய. ௫௪

1312 வெண்பாவிற்குச்சீர்தளைவகைகூறல்

தன்சீர் உள்வழித் தளைவகை வேண்டா. ௫௫

* 'வகையின்' என்பது ரா ரா. பாடம்

1313 கட்டளையடிக்கண் இயற்சீர் தட்குமாறு

சீரியை மருங்கின் ஓரசை ஒப்பின்
ஆசிரியத் தளையென் றறியல் வேண்டும். ௫௬

1314 வஞ்சியடியுறழுமாறுமதுபெறுநிலையும்

குறளடி முதலா அளவடி காறும்
உறழ்நிலை இலவே வஞ்சிக் கென்ப. ௫௭

1315 வெண்பாவிற்குரியநிலம்

அளவும் சிந்தும் வெள்ளைக் குரிய
தளைவகை ஒன்றாத் தன்மை யான. ௫௮

1316 கலிக்குரியநிலம்

அளவடி மிகுதி உளப்படத் தோன்றி
இருநெடில் அடியும் கலியிற் குரிய. ௫௯

1317 கலித்தளைவிகற்பங்கூறல்

நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்துநிரை தட்பினும்
வரைநிலை யின்றே அவ்வடிக் கென்ப. ௬௦

1318 கலியடித்தளைவெண்பாவோடுவிரவினுங் கடியப்படாதென்கிறது

விராஅய தளையும் ஒரூஉநிலை யின்றே. ௬௧

1319 வெண்சீரொன்றிவரும்அடிஆசிரியத்திற்கு மயங்கியல்வகையால்நிற்கவும் பெறுமெனல்

இயற்சீர் வெள்ளடி ஆசிரிய மருங்கின்
நிலைக்குரி மரபின் நிற்கவும் பெறுமே. ௬௨

1320 ஐஞ்சீரடியும் வருமாறு

வெண்டளை விரவியும் ஆசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீர் அடியும் உளவென மொழிப. ௬௩

1321 அறுசீரடியுங்கலிப்பாவிற்குரித்தென்

அறுசீர் அடியே ஆசிரியத் தளையொடு
நெறிபெற்று வரூஉம் நேரடி முன்னே. ௬௪

1322 எழுசீரான் வருமடிகூறுகின்றது

எழுசீர் அடியே முடுகியல் நடக்கும். ௬௫

1323 எய்தாததெய்துவித்தது

முடுகியல் வரையார் முதலீ ரடிக்கும். ௬௬

1324 எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்தது

ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினும்
மூவகை அடியும் முன்னுதல் இலவே. ௬௭

1325 எய்தாததெய்துவித்தது

ஈற்றயல் அடியே ஆசிரிய மருங்கிற்
றோற்றம் முச்சீர்த் தாகும் என்ப. ௬௮

1326 இதுவுமது

இடையும் வரையார் தொடையுணர் வோரே. ௬௯

1327 கலிப்பாவிற்குச்சிந்தடியுமுரித்தெனல்

முச்சீர் முரற்கையுள் நிறையவும் நிற்கும். ௭௦

1328 வஞ்சியீற்றடியாசிரியவடிபோலுமாறு

வஞ்சித் தூக்கே செந்தூக் கியற்றே. ௭௧

1329 வெண்பாவிற்கீறுணர்த்தல்

வெண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த் தாகும். ௭௨

1330 மேலதற்கெய்தியதோர் விதி

* அசைச்சீர்த் தாகும் அவ்வயி னான. ௭௩

1331 இயற்சீர் இன்னுழி இன்னவாறு கொள்ளப்படுமெனல்

நேரீற் றியற்சீர் நிரையும் நிரையும்
சீரேற் றிறூஉம் இயற்கைய என்ப. ௭௪

1332 ஒழிந்த அசைச்சீர் நிரையீற்றுப்பின்னன்றி வாராவெனல

நிரையவண் நிற்பின் நேரும் நேர்பும்
வரைவின் றென்ப வாய்மொழிப் புலவர். ௭௫

1333 கலிப்பாவிற்கு அடிவகுக்கின்றது

எழுசீர் இறுதி ஆசிரியம் கலியே. ௭௬

1334 இதுவுமது

வெண்பா இயலினும் பண்புற முடியும். ௭௭

---

* 'அசைச்சீராகும்' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்

1335 யாப்புணர்த்துகின்றது

எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியிற்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்
யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர். எஅ

1336 யாப்பிற்கும் மரபிற்கும்பகுதியுரிமை கூறியது

பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே
அங்கதம் முதுசொல்லோ டவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர். எகூ

1337 மரபினைவிளங்கக்கூறுவது

மரபே தானும்,
நாற்சொல் இயலான் யாப்புவழிப் பட்டன. அ0

1338 அகவற்பாஆமாறு

அகவல் என்ப தாசிரி யம்மே. அக

1339 வெண்பாவாமாறு

‡ அஃதான் றென்ப வெண்பா யாப்பே. அஉ

1340 கலிப்பாவாமாறு

துள்ளல் ஓசை கலியென மொழிப. அ௩

---

‡ 'அதாஅன் றென்ப' என்பது ரா. ரா. பாடம்;
'அஃதன் றென்ப' என்பது உரையாசிரியர் பாடம்

1341 வஞ்சியாமாறு

தூங்கல் ஓசை வஞ்சி ஆகும். ௮௪

1342 மருட்பாவிற்குவேறுபாடில்லையெனல்

மருட்பா ஏனை இருசார் அல்லது
தானிது என்னும் தனிநிலை இன்றே. ௮௫

1343 மேலவற்றிற்கோர்வரையறை

* அவ் வியல் அல்லது பாட்டாங் குக் கிளவார். ௮௬

1344 தூக்காமாறு

தூக்கியல் வகையே ஆங்கென மொழிப. ௮௭

1345 தொடைவகைப்பெயர்முறைமுதலியன

மோனை எதுகை முரணே இயைபென
நானெறி மரபின் தொடைவகை என்ப. ௮௮

1346 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

அளபெடை தலைப்பெய ஐந்தும் ஆகும். ௮௯

1347 இதுவுமது

பொழிப்பும் ஒரூஉவும் செந்தொடை மரபும்
அமைத்தனர் தெரியின் அவையுமா ருளவே. ௯௦

* 'அவ்வியல்பல்லது' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்

1348 நிரனிறைஇரட்டைத்தொடையு
மேற்றொடைப்பாற்படுமெனல்

நிரனிறுத் தமைத்தலும் இரட்டை யாப்பும்
மொழிந்தவற் றியலான் முற்றும் என்ப. ௯௧

1349 மோனைத்தொடை

அடிதொறுந் தலையெழுத் தொப்பது மோனை. ௯௨

1350 எதுகைத்தொடை

அஃதொழித் தொன்றின் எதுகை ஆகும். ௯௩

1351 மேற்றொடைப்பாற்படும்வேறுதொடைகள்

ஆயிரு தொடைக்குங் கிளையெழுத் துரிய. ௯௪

1352 முரண்டொடை

மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல்
முரணே. ௯௫

1353 இயைபுத்தொடை

இறுவாய் ஒன்றல் இயைபின் யாப்பே. ௯௬

1354 அளபெடைத்தொடை

அளபெழின் அவையே அளபெடைத்
தொடையே. ௯௭

1355 பொழிப்பெதுகை

ஒருசீர் இடையிட் டெதுகை யாயிற்
பொழிப்பென ‡ மொழிப புலவர் ஆறே. ௯௮

‡ 'மொழிதல்' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்

1356 ஒரூஉத்தொடை

இருசீர் இடையிடின் ஒரூஉவென மொழிப. ௯௯

1357 செந்தொடை

சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை என்ப. ௧௦௦

1358 மேற்கூறியதொடையுள்ஒருசீரான் வரையறையுடைமையின் அவற்றையடுக்கட்போலத் தொகுத்தோதல்

மெய்பெறு மரபிற் றொடைவகை தாமே
ஐயீ ராயிரத் தாறைஞ் ஞூற்றொடு
தொண்டுதலை யிட்ட பத்துக்குறை எழுநூற்
றொன்பஃ தென்ப உணர்ந்திசி னோரே. ௧௦௧

1359 மேற்கூறியதொடைக்கானபுறனடை

தெரிந்தனர் விரிப்பின் வரம்பில பல்கும். ௧௦௨

1360 இதுவுமது

தொடைவகை நிலையே ஆங்கென மொழிப. ௧௦௩

1361 நோக்குணர்த்துகின்றது

மாத்திரை முதலா † அடிநிலை காறும்
நோக்குதற் காரணம் நோக்கெனப் படுமே. ௧௦௪

---

† 'அடிநிறைு' என்பது ரா. ரா. பாடம்

1362 பாவின்பெயர்வேறுபாடும்விரியும்

ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலியென
நாலியற் றென்ப பாவகை விரியே. ௧௦௫

1363 பாவின்பொருட்குரிமைபொதுவகையானுணர்த்தல்

அந்நிலை மருங்கின் அறமுதல் ஆகிய
மும்முதற் பொருட்கும் உரிய என்ப. ௧௦௬

1364 பாவின்தொகை

பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்
ஆசிரி யப்பா வெண்பா என்றாங்
காயிரு பாவினுள் அடங்கும் என்ப. ௧௦௭

1365 இதுவுமது

ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி ஏனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப. ௧௦௮

1366 வாழ்த்துநான்குபாவிற்குமுரித்தெனல்

வாழ்த்தியல்* வகையே நாற்பாற்கும்
உரித்தே. ௧௦௯

1367 வாழ்த்துவேறுபாடுணர்த்தல்

வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து

* 'நாற்பாக்கும்' என்பது ரா. ரா. பாடம்.

பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ. ௧௧௦

1368 பாக்களைமூன்றாகவரையறுத்தல்

வாயுறை வாழ்த்தே அவையடக் கியலே
செவியறி ‡ வுறாஉவென அவையும் அன்ன. ௧௧௧

1369 வாயுறைவாழ்த்துணர்த்தல்

வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
றாங்குதல் இன்றி வழிநனி பயக்குமென்
றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே. ௧௧௨

1370 அவையடக்கியலுணர்த்தல்

அவையடக் கியலே அரிறபத் தெரியின்
வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மினென்
றெல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே. ௧௧௩

1371 செவியுறையுணர்த்துகின்றது

செவியுறை தானே,
பொங்குதல் இன்றிப் புரையோர் நாப்பண்
* நவிழுதல் கடனெனச் செவியுறுத்
தன்றே. ௧௧௪

‡ 'வுறாஉவென்றவையும்' என்பது ரா. ரா. பாடம்
* 'அவிதல்' என்பது ரா. ரா. பாடம்

1372 பாவிலக்கணங்கூறுமாறு

ஒத்தா ழிசையும் மண்டில யாப்பும்
குட்டமும் நேரடிக் கொட்டின என்ப ௧௧௫

1373 குட்டத்திற்கோர்சிறப்புவிதி

குட்டம் எருத்தடி உடைத்தும் ஆகும். ௧௧௬

1374 மண்டிலமுங்குட்டமும்வருமிடம்

மண்டிலங் குட்டம் என்றிவை இரண்டும்
செந்தூக் கியல என்மனார் புலவர். ௧௧௭

1375 வெண்பாஇன்னுழிப்பாவாமென
வரையறுத்தல்

நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே
கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச் செய்யுளோ
டொத்தவை எல்லாம் வெண்பா யாப்பின. ௧௧௮

1376 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

கைக்கிளை தானே வெண்பா ஆகி
ஆசிரிய இயலான் முடியவும் பெறுமே. ௧௧௯

1377 பரிபாடற்காவதோர்புறனடை

பரிபா டல்லே தொகைநிலை வரையின்
இருபா என்னும் இயல்நெறி இன்றிப்
பொதுவாய் நிற்றற்கும் உரித்தென மொழிப. ௧௨௦

1378 பரிபாடலுறுப்பு

கொச்சகம் அராகம் சுரிதகம் எருத்தொடு
செப்பிய நான்கும் தனக்குறுப் பாகக்
காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும். கஉக

1379 இதுவுமது

சொற்சீர் அடியும் முடுகியல் அடியும்
அப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும். கஉஉ

1380 சொற்சீரடியாமாறு

கட்டுரை வகையான் எண்ணொடு புணர்ந்து
முட்டடி இன்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியும்
ஒழியசை யாகியும் வழியசை புணர்ந்தும்
சொற்சீர்த் திறுதல் சொற்சீர்க் கியல்பே. கஉங

1381 அங்கதச்செய்யுள்

அங்கதம் தானே அரிறபத் தெரியின்
செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே. கஉச

1382 செம்பொருளங்கதம்

செம்பொருள் * ஆயின் வசையெனப் படுமே. கஉரு

1383 பழிகரப்பங்கதம்

மொழிகரந்து ‡ சொல்லினது பழிகரப்
பாகும். கஉசு

---

* 'ஆவன' என்பது ரா. ரா. பாடம்

‡ 'மொழியினது' என்பது ரா. ரா. பாடம்

1384 அங்கதச்செய்யுட்பகுதி

செய்யுட் டாமே இரண்டென மொழிப. கஉஎ

1385 அங்கதச்செய்யுட்பகுதியுளொன்று

தொகையொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன் றாயிற்
செவியுறைச் செய்யுள் அதுவென மொழிப. கஉஅ

1386 ஒழிந்தஅங்கதச்செய்யுள்

வசையொடும் நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயின்
அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர். கஉகூ

1387 கலிப்பாவுறுப்பின்விரி

ஒத்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
கொச்சகம் உறழொடு கலிநால் வகைத்தே. கங0

1388 ஒத்தாழிசைக்கலி

அவற்றுள்,
ஒத்தா ழிசைக்கலி இருவகைத் தாகும். கஙக

1389 நான்குறுப்புடன்வரும்ஒத்தாழிசை

இடைநிலைப் ‡ பாட்டுத் தரவுபோக் கடையென
நடைபயின் றொழுகும் ஒன்றென மொழிப. கஙஉ

1390 தரவினடியளவு

தரவே தானும் நாலடி இழிபாய்
ஆறி ரண்டுயர் பேறவும் பெறுமே. கஙங

‡ 'பாட்டே' என்பது ா. ா. பாடம்

1391 தரவிற்குச்சுருங்கித்தாழிசைவரல்

இடைநிலைப் பாட்டே
தரவகப் பட்ட * மரபின என்ப. க௫௪

1392 ஆங்கெனுஞ்சொல்தனிச்சொல்லாதல்

அடைநிலைக் கிளவி தாழிசைப் பின்னர்
நடைநவின் றொழுகும் ஆங்கென் கிளவி. க௫௫

1393 சுரிதகம்

போக்கியல் வகையே வைப்பெனப் படுமே. க௫௬

1394 இதுவுமது

தரவியல் ஒத்தும் அதனகப் † படும்
புரைதீர் இறுதி நிலையுரைத் தன்றே. க௫௭

1395 ஒழிந்தவொத்தாழிசை

ஏனை ஒன்றே,
தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே. க௫௮

1396 மேலதன்வகை

அதுவே,
வண்ணகம் ஒருபோ கெனவிரு வகைத்தே. க௫௯

* "மரபினதென்ப" என்பது ரா. ரா. பாடம்
† 'படுமே' என்பது ரா. ரா. பாடம்

1397 வண்ணக ஒத்தாழிசை

வண்ணகம் தானே,
தரவே தாழிசை எண்ணே வாரமென்
றந்நால் வகையிற் றோன்றும் என்ப. கசO

1398 ஒத்தாழிசையுள்ஏனையொன்றினிலக்கணம்

தரவே தானும்,
நான்கும் ஆறும் எட்டும் என்ற
நேரடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும். கசக

1399 ஒத்தாழிசையுணர்த்துகின்றது

ஒத்து மூன்றாகும் ஒத்தா ழிசையே. கசஉ

1400 இஃதுஐயமறுத்தது

தாவிற் சுருங்கித் தோன்றும் என்ப. கசங

1401 சுரிதகஇலக்கணங்கூறல்

அடக்கியல் வாரம் தரவோ டொக்கும். கசச

1402 எண்ணுறுப்பாமாறு

முதற்றொடை பெருகிச் சுருங்குமன்
எண்ணே. கசரு

1403 மேலதற்கோர்புறனடை

எண்ணிடை ஒழிதல் ஏதம் இன்றே
சின்னம் * அல்லாக் காலை யான. கசசு

* 'இல்லா' என்பது ரா. ஈா. பாடம்

1404 ஒருபோகின்வகை

ஒருபோ கியற்கையும் இருவகைத் தாகும். கசஎ

1405 மேலிரண்டின்பெயருமுறையும்

கொச்சக வொருபோ கம்போ தரங்கமென்
றொப்ப நாடி உணர்தல் வேண்டும். கசஅ

1406 கொச்சகவொருபோகுணர்த்திற்று

தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றும்
தாழிசை இன்றித் தரவுடைத் தாகியும்
எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்
அடக்கியல் இன்றி அடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை உடையது
கொச்சக வொருபோ காகும் என்ப. கசகூ

1407 கொச்சகவொருபோகிற்கு அளவு

ஒருபான் சிறுமை இரட்டிய தன் உயர்பே. கரு0

1408 அம்போதரங்கவொருபோகினடிவரையறை

அம்போ தரங்கம் அறுபதிற் றடித்தே
செம்பால் வாரம் சிறுமைக் கெல்லை. கருக

1409 அம்போதரங்க உறுப்பைந்து

எருத்தே கொச்சகம் அராகம் சிற்றெண்
அடக்கியல் வாரமோ டந்நிலைக் குரித்தே. கருஉ

1410 கலிவெண்பாவமாறு

ஒருபொருள் நுதலிய வெள்ளடி இயலாற்
றிரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே. கருரு

1411 விரவுறுப்புடைய வெண்கலியைக்கூறுவது

தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்தும்
ஐஞ்சீர் அடுக்கியும் ஆறுமெய் பெற்றும்
வெண்பா இயலான் வெளிப்படத் தோன்றும். கருச

1412 அகநிலைக்கொச்சகக்கலி

பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென
நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே. கருரு

1413 உறழ்கலியுணர்த்திற்று

கூற்றும் மாற்றமும் இடையிடை மிடைந்தும்
போக்கின் றாகல் உறழ்கலிக் கியல்பே. கருசு

1414 ஆசிரியப்பாவின் அடியளவு

ஆசிரியப் பாட்டின் அளவிற் கெல்லை
ஆயிரம் ஆகும் இழிபுமூன் றடியே. கருள

1415 வெண்பாவின் அடியளவு

நெடுவெண் பாட்டே முந்நால் அடித்தே
குறுவெண் பாட்டின் அளவெழு சீரே. கருஅ

1416 அங்கதப்பாட்டினளவு

அங்கதப் ¶ பாட்டவற் றளவோ டொக்கும். கருசு

¶ 'பாட்டளவவற்றோ' என்பது ஈ, ஈஈ. பாடம்

1417 எய்தாததெய்துவித்தது

கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்
¶ செவியறி வாயுறை புறநிலை என்றிவை
தொகுநிலை அளவின் அடியில என்ப. ௧௫௦

1418 புறநிலைமுதலியவைமுடியுமாறு

புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவெனத்
திறநிலை மூன்றும் திண்ணிதிற் றெரியின்
வெண்பா இயலினும் ஆசிரிய இயலினும்
பண்புற முடியும் பாவின என்ப. ௧௫௧

1419 பரிபாட்டில்வரும்வெண்பாவளவு

* பரிபாட் டெல்லை
நாலீ ரைம்ப துயர்படி யாக
ஐயைந் தாகும் இழிபடிக் கெல்லை. ௧௫௨

1420 மேற்கூறியஅளவை வரையறுத்தல்

அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே. ௧௫௩

1421 எழுநிலத்துச்செய்யுட்களவாறெனல்

எழுநிலத் தெழுந்த செய்யுட் டெரியின்
அடிவரை இல்லன ஆறென மொழிப. ௧௫௪

¶ 'புறநிலை வாயுறை செவியறி வென்றிவை' என்பது ரா. ரா. பாடம்.

* 'பரிபாடல்லே' 'உயர்வடி' 'இழிவடி' என்பன ரா. ரா. பாடம்.

1422 மேற்கூறிய ஆறற்கும்பெயரும்முறையும்

அவைதாம்,
நூலி னான உரையி னான
நொடியொடு புணர்ந்த பிசியி னான
ஏது நுதலிய முதுமொழி யான
மறைமொழி கிளந்த மந்திரத் தான
கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான. ௧௬௫

1423 நூலினது பொதுவிலக்கணம்

அவற்றுள்,
நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை
முதலும் முடிவும் மாறுகோள் இன்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
உண்ணின் றகன்ற உரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன் பண்பே. ௧௬௬

1424 நூலின் பகுதி

அதுவே தானும் ஈரிரு வகைத்தே. ௧௬௭

1425 நூற்பகுதியின் பெயரும்முறையும்

ஒருபொருள் நுதலிய சூத்திரத் தானும்
இனமொழி கிளந்த ஓத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானும்
மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்
றாங்கனை மரபின் இயலும் என்ப. ௧௬௮

1426 சூத்திர இலக்கணம்

அவற்றுள்,
சூத்திரம் தானே,
ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி
நாடுதல் இன்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே ௧௬௯

1427 இயல் இலக்கணம்

நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர். ௧௭0

1428 படல இலக்கணம்

ஒருநெறி இன்றி விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரினது படலம் ஆகும். ௧௭௧

1429 பிண்டங் கூறுகின்றது

மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
றோன்றுமொழிப் புலவரது பிண்டம் என்ப. ௧௭௨

1430 உரையாமா றுணர்த்திற்று

பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்
பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்
பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்
றுரைவகை நடையே நான்கென மொழிப. ௧௭௩

1431 அவற்றின் தொகைகூறுவது

அதுவே தானும் ‡ இருவகைத் தாகும். கஎச

1432 அவற்றதியல்பு கூறுவது

ஒன்றே மற்றும் செவிலிக் குரித்தே
ஒன்றே யார்க்கும் வரைநிலை இன்றே. கஎரு

1433 பிசியினிருவகை

ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளந்த துணிவி னானும்
என்றிரு வகைத்தே பிசிவகை நிலையே. கஎசு

1434 முதுமொழியுணர்த்திற்று

நுண்மையுஞ் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும்
மென்மையும் என்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப. கஎஎ

1435 மந்திரச்செய்யுளுணர்த்திற்று

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப. கஎஅ

1436 குறிப்புமொழி புணர்த்திற்று

எழுத்தொடும் சொல்லொடும் புணரா தாகிப்
பொருட்புறத் ததுவே குறிப்புமொழி என்ப. கஎகூ

‡ 'ஈரிருவகைத்தே' என்பது ா. ா. பாடம்

1437 பண்ணத்திகூறுகின்றது

பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப்
பாட்டின் இயல பண்ணத்தி இயல்பே. ௧௮௦

1438 இதுவுமது

அதுவே தானும் பிசியொடு மானும். ௧௮௧

1439 இதுவுமது

அடிநிமிர் கிளவி ஈரா றாகும். ௧௮௨

1440 இதுவுமது

அடியிகந்து வரினும் கடிவரை இன்றே. ௧௮௩

1441 மேலவற்றுக்கெல்லாம்புறனடை

கிளரிய வகையிற் கிளந்தன தெரியின்
அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே. ௧௮௪

1442 திணைபுறப்புணர்த்துகின்றது

கைக்கிளை முதலா ஏழ்பெருந் திணையும்
முற்கிளந் தனவே முறைநெறி வகையின். ௧௮௫

1443 களவென்னுங்கைகோளுணர்த்திற்று

காமப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப் படலும்
பாங்கொடு தழாஅலும் தோழியிற் புணர்வுமென்
றாங்கநால் வகையினும் அடைந்த சார்பொடு
மறையென மொழிதல் மறையோர் ஆறே. ௧௮௬

1444 கற்பெனுங்கைகோளுணர்த்தினற்று

மறைவெளிப் படுதலும் தமரிற் பெறுதலும்
‡ இவைமுதல் ஆகிய இயனெறி திரியாது
மலிவும் புலவியும் ஊடலும் உணர்வும்
பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப் படுமே. ௧அ௭

1445 புறத்திணைக்கைகோளுணர்த்தல்

*மெய்பெறு வகையே கைகோள் வகையே. ௧அ௮

1446 கூற்றெனுறுப்புணர்த்தல்

பார்ப்பான் பாங்கன் தோழி செவிலி
சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியொ
டளவியல் மரபின் அறுவகை யோரும்
களவினிற் கிளவிக் குரியர் என்ப. ௧அ௯

1447 இவ்வெண்ணப்பட்டவெல்லாருஞ்சொல்லிய சொல்லாகச்செய்யுள்செயப்பெறுமாறு

பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை
யாணஞ் சான்ற அறிவர் கண்டோர்
பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த கிளவியொடு தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர். ௧௯0

‡ "இருமுதல்" என்பது ஈா. ஈா. பாடம்
* 'மெய்பெறுவகையே' என்பது ஈா. ஈா. பாடம்

1448 இவ்வறுவகையோரும் சொல்லிய
சொல்லாகச்செய்யுட்செய்யப்பெறார்

ஊரும் அயலுஞ் சேரி யோரும்
நோய்மருங் கறிநருந் தந்தையுந் தன்னையும்
கொண்டெடுத்து மொழியப் ¶ படுதல் அல்லது
கூற்றவண் இன்மை யாப்புறத் தோன்றும். ௧௬௧

1449 எய்தாததெய்துவித்தது

கிழவன் தன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடும்
நற்றாய் கூறல் முற்றத் தோன்றாது. ௧௬௨

1450 இடைச்சுரத்துக்கண்டோர்மொழிதல்

ஒண்டொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப. ௧௬௩

1451 இதுவுங்கூற்றுவிகற்பங்கூறுவது

இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு
வழக்கியல் ஆணையிற் கிளத்தற்கும் உரியன். ௧௬௪

1452 இதுவுங்கண்டோர்கூற்று

ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு
* மொழிந்தாங்கும் உரிய முன்னத்தின்
எடுத்தே. ௧௬௫

¶ 'படுவதல்லதைக்' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்
* 'மொழிந்தாங்குரியர்' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்

1453 கேட்போரென்னுங்கூறுப்புணர்த்தல்

மனையோள் கிளவியும் கிழவன் கிளவியும்
நினையுங் காலைக் கேட்குந ரவரே. ககசா

1454 இதுவுமது

பார்ப்பார் அறிவர் என்றிவர் கிளவி
யார்க்கும் வரையார் யாப்பொடு புணர்ந்தே. ககஎ

1455 இடமெனப்பட்டகூறுப்புணர்த்தல்

ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியல் முடியும்
கருமநிகழ்ச்சி இடமென மொழிப. ககஅ

1456 பயன்கூற்றுணர்த்துதற்று

யாத்தசை வாயில் எனவிரு * கூற்றும்
கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்புப்பயன்
இலவே. ககசு

1457 வாயில்கள்தம்முட்கூறவுமமையுமெனல்

வாயில் உசாவே ‡தம்முளும் உரிய. உ00

1458 கேளாதன சிலபொருள்கேட்குநவும் ஆகற்கண்ணுமாராய்தல்

ஞாயிறு திங்கள் அறிவே நாணே
கடலே கானல் விலங்கே மரனே

* 'வீற்றும்' 'பயமிலவே' என்பன ரா. ரா. பாடம்.

‡ 'தம்முளுரிய' என்பது ரா. ரா. பாடம்

புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே
அவையல பிறவும் நுவலிய நெறியால்
சொல்லுந போலவும் கேட்குந போலவும்
சொல்லியாங் கமையும் என்மனார் புலவர். ௨0௧

1459 காலமுணர்த்துகின்றது

இறப்பே நிகழ்வே எதிர தென்னும்
திறத்தியல் மருங்கிற் றெரிந்தனர் ‡ உள்ளப்
பொருணிகழ் வுரைப்பது காலம் ஆகும். ௨0௨

1460 பயனென்னுமுறுப்புணர்த்தல்

இதுநனி பயக்கும் † இதனான் என்னும்
தொகைநிலைக் கிளவி பயனெனப் படுமே. ௨0௩

1461 மெய்ப்பாட்டுறுப்புணர்த்தல்

உய்த்துணர் வின்றித் ¶ தலைவரும் பொருளான்
மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும். ௨0௪

1462 எய்தியதிகந்துபடாமைக்காத்தது

எண்வகை இயனெறி பிழையா தாகி
முன்னுறக் கிளந்த முடிவின ததுவே. ௨0௫

‡ 'உணரப்' என்பது ரா. ரா. பாடம்

வம்' என்பது ரா. ரா. பாடம்

¶ 'தலைவரு' என்பது ரா. ரா. பாடம்.

1463 எச்சங்கூறுகின்றது

சொல்லொடுங் குறிப்பொடும் முடிவுகொள்* இயற்
புல்லிய கிளவி எச்சம் ஆகும். ௨௱௬

1464 முன்னமென்ற உறுப்புணர்த்தல்

இவ்விடத் திம்மொழி இவரிவர்க் † குரியரென்
றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பது முன்னம். ௨௱௭

1465 பொருள்வகைகூறுவது

இன்பமும் இடும்பையும் புணர்வும் பிரிவும்
ஒழுக்கமும் என்றிவை இழுக்குநெறி யின்றி
இதுவா கித்திணைக் குரிப்பொருள் ‡ எனாது
பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை என்ப. ௨௱௮

1466 துறையுறுப்புணர்த்தல்

அவ்வம் மாக்களும் விலங்கும் அன்றிப்
பிறவவண் வரினுந் திறவதின் நாடித்
தத்தம் ¶ இயலின் மரபொடு முடியின்
அத்திறம் தானே துறையெனப் படுமே. ௨௱௯

* 'இயற்கை' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்

† 'குரியவென்' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்

‡ 'என்னாது' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்

¶ 'இயலான்' என்பது ஈ. ஈ. பாடம்.

1467 மாட்டுறுப்புணர்த்தல்

அகன்றுபொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையினும்
இயன்றுபொருள் முடியத் தந்தனர் * உணர்த்தல்
மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின். உகo

1468 மேற்கூறியவற்றிற் சிலவற்றிற்குப் புறனடை

மாட்டும் எச்சமும் ‡ நாட்டம் இன்றி
உடனிலை மொழியினும் தொடர்நிலை பெறுமே. உகக

1469 வண்ணப்பகுதி

வண்ணம் தாமே நாலைந் தென்ப. உகஉ

1470 வண்ணங்களின் பெயர்வேறுபாடு

அவைதாம்,
பாஅ வண்ணம் தாஅ வண்ணம்
வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்
இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்
நெடுஞ்சீர் வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம்
சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்
அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
ஒழுகு வண்ணம் ஒரூஉ வண்ணம்

* "உரைத்தல்" என்பது ரா. ரா. பாடம்

‡ 'நாட்டல்' என்பது ரா. ரா. பாடம்

என்று வண்ணம் அகைப்பு வண்ணம்
தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்
உருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணமென்
றாங்ஙனம் அறிப அறிந்திசி னோரே. ௨௧௬

1471 பாஅவண்ணம்

அவற்றுள்,
பாஅ வண்ணம்
சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும். ௨௧௭

1472 தாஅவண்ணம்

தாஅ வண்ணம்,
இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும். ௨௧௮

1473 வல்லிசைவண்ணம்

வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப்
பயிலும். ௨௧௯

1474 மெல்லிசைவண்ணம்

மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து
மிகுமே. ௨௨௦

1475 இயைபுவண்ணம்

இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே. ௨௨௧

1476 அளபெடைவண்ணம்

அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும். ௨௨௨

1477 நெடுஞ்சீர்வண்ணம்

நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப்
பயிலும். ௨௨௦

1478 குறுஞ்சீர்வண்ணம்

குறுஞ்சீர்வண்ணம் குற்றெழுத்துப்பயிலும். ௨௨௧

1479 சித்திரவண்ணம்

சித்திர வண்ணம்,
நெடியவும் குறியவும் நேர்ந்துடன் *வருமே. ௨௨௨

1480 நலிபுவண்ணம்

நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும். ௨௨௩

1481 அகப்பாட்டுவண்ணம்

அகப்பாட்டு வண்ணம்,
முடியாத் தன்மையின் ‡முடிந்தன மேற்றே. ௨௨௪

1482 புறப்பாட்டுவண்ணம்

புறப்பாட்டு வண்ணம்,
முடிந்தது போன்று முடியா தாகும். ௨௨௫

1483 ஒழுகுவண்ணம்

ஒழுகு வண்ணம் ஓசையின் ஒழுகும். ௨௨௬

---

* 'வரூஉம்' என்பது ரா. ரா. பாடம்

‡ 'முடிந்ததன் மேற்றே' என்பது ரா. ரா. பாடம்

1484 ஒரூஉவண்ணம்

ஒரூஉ வண்ணம் ஒரீஇத் தொடுக்கும். உ௨௭

1485 எண்ணுவண்ணம்

எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும். உ௨௮

1486 அகைப்புவண்ணம்

அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும். உ௨௯

1487 தூங்கல்வண்ணம்

தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும். உ௩௦

1488 ஏந்தல்வண்ணம்

ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும். உ௩௧

1489 உருட்டுவண்ணம்

உருட்டு வண்ணம் அராகம் தொடுக்கும். உ௩௨

1490 முடுகுவண்ணம்

முடுகு வண்ணம்,
அடியிறந் தோடி அதனோ ரற்றே. உ௩௩

1491 புறனடை

வண்ணந் தாமே இவையென மொழிப. உ௩௪

1492 வனப்பியல்

*வனப்பியல் தானே வகுக்குங் காலைச்
சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
டம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே. உ௩௫

1493 அழகுணர்த்திற்று

செய்யுள் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பின்
அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே. உ௩௬

1494 தொன்மையுணர்த்திற்று

தொன்மை தானே,
உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே. உ௩௭

1495 தோலுணர்த்திற்று

இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியான் அடிநிமிர்ந் தொழுகினும்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப்புலவர். உ௩௮

1496 விருந்துணர்த்திற்று

விருந்தே தானும்,
புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே. உ௩௯

* இச்சூத்திரமுதலடி நச்சினார்க்கினியர் உரையில் எடுத்தாளப்படவில்லை யென்பதும், "பனுவலின்" "தாமே" என்பனவும் ரா. ரா. பாடம்

1497 இயைபு உணர்த்திற்று

ஞகாரை முதலா னகாரை ஈற்றுப்
புள்ளி இறுதி இயைபெனப் படுமே. உசய

1498 புலன் உணர்த்திற்று

¶ சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே. உசக

1499 இழைபிலக்கணம்

ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடங்காது
குறளடி முதலா ஐந்தடி ஒப்பித்
தோங்கிய மொழியான் ஆங்கனம் ஒழுகின்
இழைபின் இலக்கணம் இயைந்த தாகும். உசஉ

1500 இவ்வியற்குப் புறனடை

செய்யுள் மருங்கின் மெய்பெற நாடி
இழைத்த இலக்கணம் பிழைத்தன போல
வருவவுள * வெனினும் வந்தவற் றியலாற்
றிரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடனே. உசங

செய்யுளியல் முற்றிற்று.

¶ 'தெரிந்தமொழியான்' என்பதும் ர. ர. பாடம்
* 'வேனும்' என்பது ர. ர. பாடம்.

ஒன்பதாவது

மரபியல்.

1501 இளமைத்துணைப்பற்றியெழுஞ்சொற்கள்

மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பிற்
பார்ப்பும் பறழும் குட்டியும் குருளையும்
கன்றும் பிள்ளையும் மகவும் மறியுமென்
றொன்பதும் குழவியொ டிளமைப் பெயரே. க

1502 ஆண்பாற்பெயர்கள்

ஏறும் ஏற்றையும் ஒருத்தலும் களிறும்
சேவும் சேவலும் இரலையும் கலையும்
மொத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும்
போத்தும் கண்டியும் கடுவனும் பிறவும்
யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப. உ

1503 பெண்மைப்பெயர்கள்

பேடையும் பெடையும் பெட்டையும் பெண்ணும்
மூடும் நாகும் கடமையும் அளகும்
மந்தியும் பாட்டியும் பிணையும் பிணாவும்
அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே. ௩

1504 புள்ளிளமைப்பெயர்கள்

அவற்றுள்,
பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை. ௪

1505 தவழ்பவற்றின்பெயர்கள்

தவழ்பவை தாமும் அவற்றோ ரன்ன. ரு

1506 குட்டிக்குரியபெயர்

மூங்கா வெருகெலி மூவரி அணிலொ
டாங்கவை நான்குங் குட்டிக் குரிய. சு

1507 பறழெனும்பெயர்வழக்கு

பறழெனப் படினும் உறழாண் டில்லை. எ

1508 குருளையாமாறு

நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும்
ஆயுங் காலைக் குருளை என்ப. அ

1509 இதுவுமது

நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே. கூ

1510 மேற்கூறியநான்கினையுங்குட்டிபறழெனக் கூறல்

குட்டியும் பறழும் கூற்றவண் வரையார். க0

1511 பன்றிமுதலியநான்கிற்குப்பிள்ளைப் பெயருமுரித்தெனல்

பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பாண் டில்லை
கொள்ளுங் காலை நாயலங் கடையே. கக

1512 மறியெனப்படுமாறு

யாடுங் குதிரையும் நவ்வியும் உழையும்
ஓடும் புல்வாய் உளப்பட மறியே. கஉ

1513 குரங்கினிளமைகுட்டியெனல்

கோடுவாழ் குரங்குங் குட்டி கூறுப. கங

1514 குரங்கின்பகுதிக்குரியவேறுபெயர்கள்

மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பும்
அவையும் அன்ன அப்பா லான. கச

1515 கன்றெனும்பெயர்க்குரியவை

யானையும் குதிரையும் கழுதையும் கடமையும்
ஆனோ டைந்துங் கன்றெனற் குரிய. கரு

1516 இதுவுமது

எருமையும் மரையும் வரையார் ஆண்டே. கசு

1517 மேலவற்றோடொட்டெறிந்தது

கவரியும் கராமும் நிகரவற் றுள்ளே. கஎ

1518 கன்றெனும்பெயர்ஒட்டகத்திற்குமாமெனல்

ஒட்டகம் அவற்றோ டொருவழி நிலையும். கஅ

1519 குழவிப்பெயர்க்குரியது

குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை. ககூ

1520 இதுவுமது

ஆவும் எருமையும் அவைசொலப் படுமே. உ0

1521 இதுவுமது

கடமையும் மரையும் முதனிலை ஒன்றும். ௨௧

1522 இதுவுமது

குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மூன்றும்
நிரம்ப நாடின் அப்பெயர்க் குரிய. ௨௨

1523 மக்களிளமைப்பெயர்

குழவியும் மகவும் ஆயிரண் டல்லவை
கிழவ அல்ல மக்கட் கண்ணே. ௨௩

1524 ஓரறிவுயிரின் இளமைப்பெயர்

பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக்
கொள்ளவும் அமையும் ஓரறி வுயிர்க்கே. ௨௪

1525 எய்தியதுவிலக்குகின்றது

நெல்லும் புல்லும் நேரார் ஆண்டே. ௨௫

1526 புறனடை

சொல்லிய மரபின் இளமை தானே
சொல்லுங் காலை அவையல திலவே. ௨௬

1527 ஓரறிவுயிர்முதலியவையுணர்த்துமாறு

ஒன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு மூக்கே

நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே. ௨௭

1528 ஓரறிவுடையன இவையெனல்

புல்லும் மரனும் ஓரறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௨௮

1529 ஈரறிவுடையன இவையெனல்

நந்தும் முரளும் ஈரறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே ௨௯

1530 மூவறிவுடையன இவையெனல்

சிதலும் எறும்பும் மூவறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௩0

1531 நாலறிவுடையன இவையெனல்

நண்டும் தும்பியும் நான்கறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௩௧

1532 ஐயறிவுடையன இவையெனல்

மாவும் மாக்களும் ஐயறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௩௨

1533 ஆறறிவுயிரிவையெனல்

மக்கள் தாமே ஆறறி வுயிரே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௩௩

1534 களிறெனும்பெயர்க்குரியவை

வேழக் குரித்தே விதந்து களிறென்றல்
கேழற் கண்ணும் கடிவரை யின்றே. ௩௪

1535 ஒருத்தலென்னும்பெயர்க்குரியவை

புல்வாய் புலியுழை மரையே கவரி
சொல்லிய கராமோ டொருத்தல் ஒன்றும். ௩௫

1536 இதுவுமது

வார்கோட் டியானையும் பன்றியும் அன்ன. ௩௬

1537 இதுவுமது

ஏற்புடைத் தென்ப எருமைக் கண்ணும். ௩௭

1538 ஏறெனும்பெயர்க்குரியவை

பன்றி புல்வாய் உழையே கவரி
என்றிவை நான்கும் ஏறெனற் குரிய. ௩௮

1539 இதுவுமது

எருமையும் மரையும் பெற்றமும் அன்ன. ௩௯

1540 இதுவுமது

கடல்வாழ் சுறவும் ஏறெனப் படுமே. ௪௦

1541 போத்தெனும்பெயர்க்குரியவை

பெற்றம் எருமை புலிமரை புல்வாய்
மற்றிவை எல்லாம் போத்தெனப் படுமே. ௪௧

1542 இதுவுமது

நீர்வாழ் சாதியுள் அறுபிறப் புரிய. சஉ

1543 இதுவுமது

மயிலும் எழாலும் பயிலத் தோன்றும். சங

1544 புல்வாய்க்குரியபெயர்

இரலையும் கலையும் புல்வாய்க் குரிய. சச

1545 உழைக்குரியபெயர்

கலையென் காட்சி உழைக்கும் உரித்தே. சரு

1546 மூசுவுக்குரியபெயர்

நிலையிற் றப்பெயர் மூசுவின் கண்ணும். சசா

1547 யாட்டிற்குரியபெயர்கள்

மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும்
யாத்த என்ப யாட்டின் கண்ணே. சஎ

1548 மயிலொழிந்தபறவைகளின் ஆண்பாற்
பெயர் சேவலெனல்

சேவற் பெயர்க்கொடை சிறகொடு சிவணும்
மாயிருந் தூவி மயிலலங் கடையே. சஅ

1549 ஏற்றையென்னுஞ்சொல்லுரிமை

ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற் கெல்லாம்
ஏற்றைக் கிளவி உரித்தென மொழிப. சகூ

1550 புறனடை

ஆண்பால் எல்லாம் ஆணெனற் குரிய
பெண்பால் எல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய
காண்ப அவையவை அப்பா லான. ௫0

1551 பிடியெனும்பெயர்க்குரியது

பிடியென் பெண்பெயர் யானை மேற்றே. ௫௧

1552 பெட்டையெனும்பெயர்க்குரியவை

ஒட்டகம் குதிரை கழுதை மரையிவை
பெட்டை என்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய. ௫௨

1553 இதுவுமது

புள்ளும் உரிய அப்பெயர்க் கென்ப. ௫௩

1554 புள்ளிற்குரியபெண்மைப்பெயர்

பேடையும் பெடையும் நாடின் ஒன்றும். ௫௪

1555 அளகெனும்பெயர்க்குரியவை

கோழி கூகை ஆயிரண் டல்லவை
சூழுங் காலை அளகெனல் அமையா. ௫௫

1556 இதுவுமது

அப்பெயர்க் கிழமை மயிற்கும் உரித்தே. ௫௬

1557 பிணையெனற்குரியவை

புல்வாய் நவ்வி உழையே கவரி
சொல்வாய் நாடிற் பிணையெனப் படுமே. ௫௭

1558 பிணாவெனற்குரியவை

பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்றும்
ஒன்றிய என்ப பிணாவின் பெயர்க்கொடை. ௫௮

1559 பிணவலெனற்குரியவை

பிணாவல் எனினும் அவற்றின் மேற்றே. ௫௯

1560 ஆவென்பது இன்னுழியாகாதெனல்

பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே. ௬0

1561 உயர்திணைப்பெண்மைக்குரியவை

பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட் குரிய. ௬௧

1562 நாகெனும்பெயர்க்குரியவை
எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே. ௬௨

1563 இதுவுமது
நீர்வாழ் சாதியுள் நந்து நாகே. ௬௩

1564 யாட்டிற்கேயுரியபெண்மைப்பெயர்
மூடும் கடமையும் யாடல பெறா. ௬௪

1565 பாட்டியென்றுசொல்லப்படுவன
பாட்டி என்பது பன்றியும் நாயும். ௬௫

1566 இதுவுமது
நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே. ௬௬

1567 மந்தியெனும்பெயர்க்குரியவை

குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மந்தி. ௬௭

1568 மரீஇவந்துமுடிந்தமரபுணர்த்திற்று

குரங்கின் ஏற்றினைக் கடுவன் என்றலும்
மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டான் என்றலும்
செவ்வாய்க் கிளியைத் தத்தை என்றலும்
வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை என்றலும்
குதிரையுள் ஆணினைச் சேவல் என்றலும்
இருணிறப் பன்றியை ஏனம் என்றலும்
எருமையுள் ஆணினைக் கண்டி என்றலும்
முடிய வந்த அவ்வழக் குண்மையிற்
கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே. கூஅ

1569 திரியினுங்கடியலாகாதெனல்

பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையும் அவையே. கூகூ

1570 அந்தணர்க்குரியமரபு

நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே
ஆயுங் காலை அந்தணர்க் குரிய. எ0

1571 அரசர்க்குரியன

படையும் கொடியும் குடையும் முரசும்
நடைநவில் புரவியும் களிறும் தேரும்
தாரும் முடியும் நேர்வன பிறவும்
தெரிவுகொள் செங்கோல் அரசர்க் குரிய. எக

1572 மேலதற்கோர்புறனடை

அந்த ணாளர்க் குரியவும் அரசர்க்
கொன்றிய வருஉம் பொருளுமா ருளவே. ௭௨

1573 இஃதையமறுத்தது

பரிசில்பா டாண்டிணைத் துறைக்கிழ மைப்பெயர்
நெடுந்தகை செம்மல் என்றிவை பிறவும்
பொருந்தச் சொல்லுதல் அவர்க்குரித்
தன்றே. ௭௩

1574 ஒழிந்தசாதியோர்க்கும்ஒப்பன
உடன்கூறல்

ஊரும் பெயரும் உடைத்தொழிற் கருவியும்
யாரும் சார்த்தி அவையவை பெறுமே. ௭௪

1575 இதுவுமது

தலைமைக் குணச்சொல்லும் தத்தமக் குரிய
நிலைமைக் கேற்ப நிகழ்த்துப என்ப. ௭௫

1576 இடைப்பட்டஇருவருணத்தார்க்கும்
ஆவதோர் புறனடை

இடையிரு வகையோர் அல்லது நாடிற்
படைவகை பெறாஅர் என்மனார் புலவர். ௭௬

1577 வணிகர்மரபு

வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை. ௭௭

1578 வணிகர்க்கேயுரியதொழில்

மெய்தெரி வகையின் எண்வகை உணவின்
செய்தியும் வரையார் அப்பா லான. எஅ

1579 இதுவுமது

கண்ணியும் தாரும் எண்ணினர் ஆண்டே. எகூ

1580 வேளாண்மாந்தர்க்குரியதொழில்

வேளாண் மாந்தர்க் குழுதூண் அல்ல
தில்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி. அ0

1581 வேளாண்மாந்தர்க்கோர்புறனடை

வேந்துவிடு தொழிலிற் படையும் கண்ணியும்
வாய்ந்தனர் என்ப அவர்பெறும் பொருளே. அக

1582 அரசர்க்குரியதொழில்அந்தணர்க்
குரியவாதல்

அந்த ணாளர்க் கரசு வரைவின்றே. அஉ

1583 குறுநிலமன்னர்க்குரியன

வில்லும் வேலும் கழலும் கண்ணியும்
தாரும் ஆரமும் தேரும் வாளும்
மன்பெறு மரபின் ஏனோர்க்கும் உரிய. அங

1584 எய்தியதிகந்துபடாமைக்காத்தது

அன்ன ராயினும் இழிந்தோர்க் கில்லை. அச

1585 ஓரறிவுயிர்க்கின்னவாறு சொல்லுதல் மரபென்பது

புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப
அகக்கா ழனவே மரமென மொழிப. ௮௫

1586 புறக்காழனவற்றைச்சொல்மரபுணர்த்திற்று

தோடே மடலே ஓலை என்றா
ஏடே இதழே பாளை என்றா
ஈர்க்கே குலையென நேர்ந்தன பிறவும்
புல்லொடு வருமெனச் சொல்லினர் புலவர். ௮௬

1587 அகக்காழனவற்றைச்சொல் மரபுணர்த்திற்று

இலையே முறியே தளிரே தோடே
சினையே குழையே பூவே அரும்பே
நனையுள் ளுறுத்த அனையவை எல்லாம்
மரனொடு வரூஉம் கிளவி என்ப. ௮௭

1588 மேலிரண்டற்கும்பொதுவுறப்புணர்த்திற்று

காயே பழமே தோலே செதிளே
வீழோ டென்றாங் கவையும் அன்ன. ௮௮

1589 உலகியல்மரபிற்றிரியாமையும் அதன்காரணமும்

நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்

ஐம்பால் இயனெறி வழாஅமைத்
திரிவில் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும். அகூ

1590 இதுமரபினையே வற்புறீ இயது

மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை
மரபுவழிப் பட்ட சொல்லி னான. கூ0

1591 வழக்கிற் குஞ்செய்யுட்கும்வருமிலக்
கணத்திற்கும் பொது

மரபுநிலை திரியிற் பிறிதுபிறி தாகும். கூக

1592 மரபினைப்பிழைத்துக்கூறுவன வுமுள

வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்ச்சி அவர்கட் டாக லான. கூஉ

1593 நூலினிருவகை

மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
உரைபடு நூறும் இருவகை இயல
முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின. கூங

1594 முதனூலிலக்கணம்

வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூல் ஆகும். கூச

1595 வழிநூலாமாறு

வழியெனப் படுவ ததன்வழித் தாகும். கூரு

1596 வழிநூல் இனைத்துவகைத்தெனல்

வழியின் நெறியே நால்வகைத் தாகும். ௯௬

1597 நால்வகைவழிநூலும்பெறுமாறு

தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்த்
ததர்ப்பட யாத்தலொ டனைமர பினவே. ௯௭

1598 எல்லாநூற்கும்ஆவதோரிலக்கணம்

ஒத்த சூத்திரம் உரைப்பிற் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
ஈரைங் குற்றமும் இன்றி நேரிதின்
முப்பத் திருவகை உத்தியொடு புணரின்
நூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர். ௯௮

1599 இஃதுஐயம்அறுத்தல்நுதலிற்று

உரையெடுத் ததன்முன் யாப்பினும் சூத்திரம்
புரைதப உடன்படக் காண்டிகை புணர்ப்பினும்
விடுத்தலும் விலக்கலும் உடையோர் வகையொடு
புரைதப நாடிப் புணர்க்கவும் படுமே. ௯௯

1600 சூத்திரம்ஆமாறுணர்த்திற்று

மேற்கிளந் தெடுத்த யாப்பினுட் பொருளொடு
சில்வகை எழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்
சொல்லுங் காலை உரையகத் தடக்கி
நுண்மையொடு புணர்ந்த ஒண்மைத் தாகித்

துளக்கல் ஆகாத் துணைமை எய்தி
அளக்கல் ஆகா அரும்பொருட் டாகிப்
பல்வகை யானும் பயன்தெரி புடையது
சூத்திரத் தியல்பென யாத்தனர் புலவர். ௧௦௦

1601 காண்டிகையாமாறு

பழிப்பில் சூத்திரம் பட்ட பண்பிற்
கரப்பின்றி முடிவது காண்டிகை ஆகும். ௧௦௧

1602 மேலதற்கோர்புறனடை

விட்டகல் வின்றி விரிவொடு பொருந்திச்
சுட்டிய சூத்திரம் முடித்தற் பொருட்டா
ஏது நடையினும் எடுத்துக் காட்டினும்
மேவாங் கமைந்த மெய்ந்நெறித் ததுவே. ௧௦௨

1603 காண்டிகையினைமெய்ப்படக்கிளந்த
வகை யுணர்த்திற்று

சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் யாப்புற
இன்றி அமையா தியைபவை எல்லாம்
ஒன்ற உரைப்ப துரையெனப் படுமே. ௧௦௩

1604 எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி

மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும் உடைத்தாய்த்
தன்னூ லானும் முடிந்த நூலானும்
ஐயமும் மருட்கையும் செவ்விதின் நீக்கித்

தெற்றென ஒருபொருள் ஒற்றுமை கொளீஇத்
துணிவொடு நிற்றல் என்மனார் புலவர். க0௪

1605 வழிநூற்கேயாவதோர்வேறுபாடு

சொல்லப் பட்டன எல்லா மாண்பும்
மறுதலை யாயினும் மற்றது சிதைவே. க0௫

1606 முதனூற்கேயாவதோர்வேறுபாடு

சிதைவில என்ப முதல்வன் கண்ணே. க0௬

1607 மறுதலைப்படுதல்வழிநூற்குக்குற்றமெனல்

முதல்வழி யாயினும் யாப்பினுட் சிதையும்
வல்லோன் புணரா வாரம் போன்றே. க0௭

1608 பத்துவகைக்குற்றமிவையெனல்

சிதைவெனப் படுபவை வசையற நாடிற்
கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல்
பொருளில மொழிதல் மயங்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றாதல்
பழித்த மொழியான் இழுக்கம் கூறல்
தன்னான் ஒருபொருள் கருதிக் கூறல்
என்ன வகையினும் மனங்கோள் இன்மை
அன்ன பிறவும் அவற்றுவிரி யாகும். க0௮

1609 பத்துவகைக்குணமும்உளவெனல்

எதிர்மறுத் துணரின் திறத்தவும் அவையே. ௧௦௯

1610 முப்பத்திருவகையுத்தியும்
இந்நூலுள் அதிகாரம் மூன்றற்கும் வேண்டும்
புறனடையுமகூறுவது

ஒத்த காட்சி உத்திவகை விரிப்பின்
நுதலிய தறிதல் அதிகார முறையே
தொகுத்துக் கூறல் வகுத்துமெய்ந் நிறுத்தல்
மொழிந்த பொருளோ டொன்ற அவ்வயின்
மொழியா ததனை முட்டின்று முடித்தல்
வாரா ததனான் வந்தது முடித்தல்
வந்தது கொண்டு வாராத துணர்த்தல்
முந்து மொழிந்ததன் தலைதடு மாற்றே
ஒப்பக் கூறல் ஒருதலை மொழியே
தன்கோட் கூறல் முறைபிறழாமை
பிறனுடம் பட்டது தானுடம் படுதல்
இறந்தது காத்தல் எதிரது போற்றல்
மொழிவாம் என்றல் கூறிற் றென்றல்
தான்குறி யிடுதல் ஒருதலை யன்மை
முடிந்தது காட்டல் ஆணை கூறல்
பல்பொருட் கேற்பின் நல்லது கோடல்
தொகுத்த மொழியான் வகுத்தனர் கோடல்

மறுதலை சிதைத்துத் தன்றுணி புரைத்தல்
பிறன்கோட் கூறல் அறியா துடம்படல்
பொருளிடை யிடுதல் எதிர்பொருள் உணர்த்தல்
சொல்லின் எச்சம் சொல்லியாங் குணர்த்தல்
தந்துபுணர்ந் துரைத்தல் ஞாபகம் கூறல்
உய்த்துக்கொண் டுணர்த்தலொடு மெய்ப்பட நாடிச்
சொல்லிய அல்ல பிறவவண் வரினும்
சொல்லிய வகையாற் சுருங்க நாடி
மனத்தின் எண்ணி மாசறத் தெரிந்துகொண்
டினத்திற் சேர்த்தி உணர்த்தல் வேண்டும்
நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே. ௧௧௦

மரபியல் முற்றிற்று.

பொருளதிகாரச்சூத்திரங்கள் 665

தொல்காப்பியச்சூத்திரங்கள் 1610.

முற்றும்.

மீனாக்ஷி விலாஸ் பிரஸ், மதுரை—1922.

உ

இலக்குமிராம்கோவை

மாணவப்பிரசுரமணிகள்

துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை

சென்னைப்பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்த்தலைமைப் புலமை நடத்திய மகாமகோபாத்தியாயர் ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் எழுதியது:— "மதுரை ஸௌராஷ்டிர உயர்தரக்கலாசாலை முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ பு. சி. புன்னைவனநாதமுதலியாரவர்கள் இயற்றியுள்ள 'நீதிசாரத்திரட்டு' 'அற்புதக்கன்னியாழி', "யாக்ஞவல்கியம்" "கங்காபாய் சுயம்வரம்" என்னும் வசனநூல்களின் சிற்சிலபகுதிகளையும், தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள செய்யுட்பாடகோவைகளையும் படித்துப்பார்த்தேன். வசனநூல்களெல்லாம் நல்லநீதிகளைத் தெரிவிப்பதன்றி நல்லநடையில் திருந்தமாகவும் எழுதப்பெற்றுள்ளன. செய்யுட்பாடங்கள் பலவகையான சிறந்த பிரபந்தங்களிலிருந்தும் வேறுவகையான இலக்கிய நூல்களிலிருந்தும் செவ்வனே ஆராய்ந்து தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. மக்கல்வியும் நீதிபோதனையும் மிகவும் இன்றியமையாதனவென்று பெரியோர்கள் கூறும் இக்காலத்தில் மாணாக்கர்கள் இப்புஸ்தகங்களை வாங்கிப்படிப்பார்களாயின் மிக்க பயனையடைவார்களென்பது திண்ணம். ஆதலின் பாடப்புத்தகங்களை ஏற்படுத்தும் அதிகாரிகள் முதலியாரவர்களை ஆதரித்து ஊக்கமளிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

திருவாவடுதுறை }
25—11—1921. }

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையன்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கச் செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர்
ஸ்ரீ திரு. நாராயணையங்காரவர்கள் எழுதிய மதிப்புரை.

செய்யுட்பாடக்கோவை இரண்டாம்பாகம்:— 'இது தனித்தமிழ் பயிலத்தொடங்குவார்க்கும், ஆங்கில கலாசாலை மாணவர்க்கும்பயன்படத்தக்கது. பெயரளவில் அங்கொன்றுமிங்கொன்றுமாகக் காணப்பட்ட பலநூல்களின் நயமும் நூலாசிரியர் திறமும் ஒருங்கே கண்டுகளித்தற்கு இந்நூல்கருவியாகும். இதன் விலை ரூ. 1—4—0.

பள்ளிக்கூட உதவிவிசாரணைக்கர்த்தர் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ திரு. கள்ளப்பிரான்பிள்ளையவர்கள் பி.ஏ எழுதியது.
"முதலியாரவர்கள் செய்யுட்பாடக்கோவையை இரண்டு பிரிவாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். முதற்பிரிவு நடுத்தரப்பள்ளியிற் கல்விபயில்வார்க்கும், இரண்டாவது பிரிவு உயர்தரப்பள்ளிகளிற் கற்பார்க்கும், பல்கலைக்கழகத்தார் ஏற்படுத்தியிருக்கும் புலமைப்பட்டம் பெற முயல்வோர்க்கும், பயன்படுமாறு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. செய்யுட்கள் சமயவேற்றுமைபாராட்டாது சைவம் வைணவம் மகமதியம் முதலிய பலகொள்கை நூல்களினின்றும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன"

ரிட்டயர்டு வெற்றரெனரி டிப்டி சூப்ரெண்டு திரு. வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் ஜி ப. வி. வி. முகவுரையில் எழுதியது:—

"இவ்விரண்டாம்பாகம் நூற்றுக்கதிகமான நூல்களினின்று தெள்ளிதின் ஆராய்ந்தமைவுடையவாகப்பொறுக்கிக்கோவையாக்கிய தொள்ளாயிரம் செய்யுட்களையுடையது. இதனில் வள்ளுவர் கம்பர் சிவஞானமுனிவர் முதலிய பலபிரபல கவிசிரேஷ்டர்களுடைய சிறந்த பாடல்கள் பலவடங்கியுள்ளன. பாட்டுக்களைக்கூடிய அளவு சந்திபிரித்தும் குறிப்புரை சேர்த்தும் பதிப்பித்திருப்பது கற்பார்க்கு உபயோகமானது.

P. N. சிதம்பரமுதலியார் அண் கோ.,
புத்தகவியாபாரிகள், மதுரை.